

పెన్సాత్థి

2002 మె - ఇత్తు - 27

పెన్సాత్థి ౭

ஒரு பெண்ணின் மனசு

சந்திரவதனா
செல்வகுமாரன்

நான் மட்டும் இங்கை தனிய எப்பவும்

இந்த ரீவீ யைப் பார்த்துக் கொண்டு... எனக்கு அப்பாவிலை சரியான கோபம் கோபமாய் வருது. அம்மாவாவது சில நேரம் சிலதுக்கு அனுமதிப்பா ஆளால் அவவும் சமயம் வாற போது அப்பான்றை பக்கம் சாய்ஞ்சிடுவா. இன்டைக்கு மிகைலாவின்றை பிறந்தநாள். ஆறு மணியிலை இருந்து பத்து மணி வரை பார்ட்டி. என்றை வகுப்புப் பிள்ளையள் எல்லாரும் போவினம்.

“அதென்ன இரவிலை பார்ட்டி! நாங்கள் யேர்மணியிலை வாழ்ந்தாலும் சிறீலங்கள்ஸ்தான். அதை மறந்திடாதை.”

அப்பா கோவமா தடுத்துப் போட்டு குசினிக்குள்ளை போய் அம்மாட்டை “இஞ்சை பாரும் இப்பிடி பார்ட்டி அது

இதென்டு போய்த்தான் பிள்ளையள் கெட்டுப் போற்றுகள். அவளுக்குச் சொல்லி வையும் இனி இப்பிடியான விசயங்களுக்குப் போப்போறன் என்டு என்னைக் கேட்கக் கூடாதென்டு.” என்டு கத்துறார். எனக்கு அழோனும் போலை இருந்திச்சு.

பிறகு பார்த்தால். அப்பாவும் அவற்றை சினேகிதருமா வெளிநாட்டு ஸ்ரைவிலை மேசையிலை போத்தலுக்களும் கிளாக்களுமா வைச்சுக் கொண்டிருக்கினம். எனக்கு ஓரே எரிச்சலும் கோபமும் தான் வருது. எவ்வளவு நேரத்துக்கெண்டு இந்த ரிவியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது: அதுவும் அப்பாக்கும் அவற்றை சினேகிதருக்கும் பிடிச்ச நிகழ்ச்சியளை மட்டும்.

பள் ஸிக் கூடத் தாலை வந்து நாலு

மணித்தியாலமாக்க. வந்ததும் வராததுமாய் வந்த களைப்புத் தீருறத்கு முன்னமே அப்பா நீட்டின காசோடை ஓடிப்போய் சிகிரெட் மெசினிலை அப்பாக்கு சிகிரெட் அடிச்சக் கொண்டு வந்து குடுத்திட்டன. மத்தியானச் சாப்பாடும் சாப்பிட்டாப்போலை கொஞ்ச நேரமெண்டாலும் வெளியிலை போட்டு வரலாமெண்டால். இந்த அப்பா வீட்டிலை நின்டால் கொஞ்ச நேரமெண்டாலும் வெளியிலை போட்டு வர கொஞ்சம் கூட அனுமதி கிடைக்காது. அது கூடப் பரவாயில்லை. பதினாலு வயக்கப் பிள்ளைக்கு எத்தினை ஆசையன் இருக்கும். என்றை வயக்கப் பிள்ளையளைவாம் எவ்வளவு சந்தோஷமா எங்கையெல்லாம் சுத்திக் கொண்டு தீரியுதுகள். நான் மட்டும் இப்பிடி வீட்டுக் குள்ளை அடைஞ்ச போய்க் கிடக்கோணும்

அம்மா ரேஸ்றுக்கு ரோல் செய்து அப்பாவைக்குக் குடுத்திட்டு இடியப்பழும் அவிச்ச கறி பொரியல் சொதியெல்லாம் செய்திட்டா. ஆனால் இன்னும் ரேஸ்றுக்கு ஏதும் வேணுமாம். அப்பா வந்து அம்மான்றை காதுக் குள்ளை குச்சுக்கத்துப் போட்டுப் போறார். அம்மா களைக்கப் போட்டா எண்டுறது எனக்குத் தெரியுது. ஆனாலும் அம்மா முடிக்கி விட்ட பொம்மை மாதிரி வாயை முடிக் கொண்டு கட்டல்ட செய்ய ஆயுத்தப் படுத்துறா. என்னைக் கூப்பிட்டு வெங்காயம் வெட்டித் தரச் சொன்னா.

எனக்கு அம்மாவோடை கதைக்கக் கூடப் பிடிக்கேல்லை.

நாளைக்கு என்றை ப்ரெரண்ஸ் எல்லாரும் கேட்பினம் என் நீ பேர்த்தேபார்டிடிக்கு வரேல்லை எண்டு. என்னாவது பொய் சொல்லோனும்: அதுகளுக்கு இப்ப ஓரளவு விளங்கீட்டுது. துருக்கி அப்பாமார் மாதிரி உன்றை அப்பாவும் பொல்லாதவரே? உன்னை ஒரு இடமும் விடமாட்டாரே? எண்டு அண்டைக்கு ஸ்ரெபி கேட்டவள். எனக்கு எவ்வளவு வெக்கமா இருந்ததெண்டு இந்த

அம்மாக்கோ அப்பாக்கோ தெரியுமே?

இதுக்குள்ளை பிறகு அம்மா சொல்லுறா “பிள்ளை இந்தக் கோப்பையளைக் கழுவ எண்டு.” மாட்டன் எண்டு சொல்லோனும் போலை பயங்கரக்கோவம் எனக்கு வருது. ஆனால் என்னெண்டு சொல்லுறது. பேசாமல் கோப்பையளோடை சேர்த்து என்றை ஆசையளையும் கழுவிக் கொண்டிருக்கிறன்.

எனக்கு வாற கோவத்துக்கு என்ன செய்யிறிதெண்டே தெரியேல்லை. நான் பாத்ரஞ்சுக்குள்ளை போய் தலையிலை சீப்பை வைக்குது வைக்க முன்னமே திரும்பவும் இந்த மனுசன் கத்துது.

“என்னப்பா இன்னும் வெளிக்கிட்டு முடியேல்லையே” எண்டு.

“என்னெண்டு முடியிறது?”

காலைமை எழும்பி, வீட்டை ஒரு நிலைப் படுத்தி, அவசரமாய்ச் சமைச்சு, அதுக் கிடையிலை சின் னச் சின் னதா வீட்டிலை உள்ள மற்ற வேலையளைப் பார்த்து, அதோடை சமையலையும் முடிசுக் கீந்த மனுசனுக்கு சாப்பாடும் குடுத்திட்டன.

மனுசன் நித் திரையாலை எழும் பி கட்டிலைக் கூட விரிக்காமல் வந்து இருந்து நான் போட்டுக் குடுத்த கோப்பியைக் குடிச்சிட்டு. நான் கீழை போய் தபால் பெட்டிக்குள்ளை இருந்து எடுத்துக் கொண்டு வந்த பேப்பரை வைச்சு நீட்டிலை வாசிச்சுக் கொண்டு இருந்திச்சு. நான் பம் பரமாய் சமுண்டனே. ஒரு help பண் ணுவலம் எண்டில்லை. சரி உதவத்தான் முடியேல்லை. உபத்திரமாவது தராமல் இருந்துதே!

இருந்து கொண்டு “இஞ்சரும் அந்தக் கண்ணாடியை எடுத்துக் தாரும். இஞ்சரும் இந்தக் கோப்பி கொஞ்சம் ஆறிப்போட்டுது. புதுசா ஒண்டு போட்டுத் தாரும்....”

எண்டு தொல்லை வேறை.

அது மட்டுமே-

“எங்கையப்பா அண்டைக் கொரு என்வலப் தந்தனே. அதையொருக்கால்

தாரும்.”

ம். தானே வைக்கலாம்தானே. கொண்டு வந்ததை என்னட்டைத் தாறது.

பிறகு “எங்கையப்பா அது” என்றது.

இதெல்லாம் நல்ல புத்தி சாதுரியமான வேலையள் என்டு மட்டும் எனக்குத் தெரியாதே. கதிரைக்குள்ளை இருந்து கொண்டு காரியம் சாதிக்கிற தன்மையள்.

சரி பேப்பரை வாசிச்சு முடிச்சிட்டு பாத்ரமுக்குள்ளை போன மனுசன் சேவ பண்ணுறவு அது இது என்டு சொல்லி ஒரு மணித்தியாலமாய் வெளிலை வரேல்லை:

அதுக் குள்ளை நான்
பிள்ளையளின்றை வேலையளை
ழடி ஒடி முடிச்சிட்டன்.

அதுகளும் எங்கை.....?

அப்பா கதிரைக்குள்ளையும் சோபாவுக்குள்ளையும் இருந்கக் க அம்மாதானே வேலையெல்லாம் செய்யிறா. அப்பிடியென்டால் வேலையெல்லாம் அம்மாக்குத்தான் சொந்தம் என்டு நினைக்குதுகள்.

அல்லது அம்மா வேலை செய்யிற மெஷின் என்டு நினைக்குதுகளோ!!!

மனுசன் குளிச் சிட்டு வெளிலை வருறுத்துக்கு முன்னமே சாப்பாட்டை ரெடியா மேசைபிலை வைக்கிட்டன்.

மனுசன் ஏதோ நான் சமைக்கிறதுக் - கென்டே பிறந்தவள் என்டு நினைக்கதோ என்னவோ. நல்லாயிருக்கப்பா என்டு ஒரு வார்த்தை பேசேல்லை. வேறை ஏதோ எனக்குத் தேவையில்லாத கதையளைச் சொல்லுறதும்

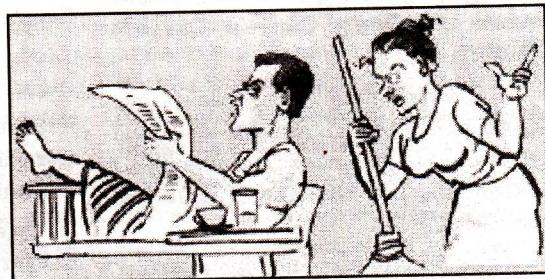
“நாளைக்கு அந்த வேலையை செய். அங்கை நேரம் எடுத்து வை” என்டு எனக்கு கட்டளைகள் இடுவதுமாய் இருந்திச்க. எனக்கு பயங்கர எரிச்சல் மனக்குள்ளை. என்றை எரிச்சலை இந்த மனுசனுக்குக் காட்டி ஏதும் பிரயோசனமிருக்கோ என்டு நினைக்கக்

கொண்டு மனுசன் சாப்பிட்டு முடிச்ச கையோடை ரீயைப் போட்டுக் குடுத்தன்.

ரீயைக் குடிச்சுக் கொண்டே மனுசன் தொடங்கீட்டுது.

“என்னப்பா நீ இன்னும் வெளிக்கிடேல-லையே” என்டு. எனக்கு கோவம் தான் வந்தது. என் னெண்ணு வெளிக்கிடுறது? கொஞ்சம் கூட ஒத்தாசை பண்ணாமல்

சாப்பிட்டு முடிய சாப்பாட்டைக் கூட மேசையிலை இருந்து எடுத்து வைக்காமல்.... போய் ரிவிக்கு முன்னாலை இருந்து கொண்டு.....

எனக்கு வந்த கோவத்துக்கு “எனப்பா இஞ்சை வாங்கோ. இதுகளை நீங்கள் எடுத்து வைக்கீங்களென்டால் நான் டக் கெண்டு வெளிக் கிட்டி டுவன் தானே” என்டு சொல்லோனும் போலை இருந்திச்க.

ம..... இப்ப சொல்லப் போய். அதுவும் வெளிக்கிடு நேரம்

பிறகு மனுசன் “நான் என்ன உன்னைப் போலை கம்மா வீட்டிலையே இருக்கிறன். வேலைக்குப் போற மனுசனை ஒரு நேரம் ஆறுதலா இருக்க விடமாட்டாய்” என்டு தொடங்கீடும்.

பிறகு எனக்கு மூட்டுவுட்ட ஆகி என் பிரச் சினையை எண்டிட்டு வாயை மூடிக் கொண்டு எல்லாத்தையும் எடுத்து வைக்கன். .

மனுசன் ஆற அமர இருந்து ரீய குடிச்சுக் கொண்டு ரிவியை ரசிச்சுக் கொண்டு

இருந்திச்சு. எனக்கு குளிச்சுப் போட்டு வரவும் வேர்த்துக் கொட்டிச்சு.

ஓரு மாதிரி சாறியை உடுத்திட்டு வந்து தலையை இழுக்கிறதுக்கு சீப்பை தலையிலை வைக்கவே மனுசன் திறும்பத் தொடங்கீட்டுது. “என் னப்பா இன் னும் வெளிக் கிட்டு முடியேல்லையே” எண்டு

நல்லா திருப்பிக் குடுக்கோணும் போலை எனக்குக் கோவம் பொத்துக் கொண்டு வருது. ம..... குடுத்தென்ன! மனுசன் பிறகு இன்னும் சிடுசிடுக்கும்.

சரி ஒரு மாதிரி வெளிக்கிட்டாச்சு.

மனுசன் இப்ப எழும்பிப் போய் வெளிக் கதலையும் திறந்து வைச்சக் கொண்டு நின்டு.....

“நீ வெளிக்கிட்டு வாறதுக்கிடையிலை அங்கை புரோகிறாம் முடிஞ்சு எல்லாரும் வீட்டையும் போடுவாங்கள்: என் தான் இந்தப் பொம் பிளையள் வெளிக்கிட இவ்வளவு நேரமோ....”

எண் டு என் னை மட்டுமில் லாமல் பொம்பிளை வர்க்கத்தையே பேசிக்கொண்டு நிக்குது.

நானும் ஏதும் சொல்வோனும் எண்டு தூடிக்கிற நாக்கை அப்படியே மடக்கி வாயை இறுக்கி மூடிப்போட்டன.

வெளிலை போறதுக்கு முன் னம் வீட்டிலை எல்லாம் சரியா இருக்கோ எண்டு பார்த்தன். அதையேன் பேசுவான்.

வழுக்கம் போலை வைற் எரியது - ரிவி நிற்பாட்டேல்லை. அது மட்டுமே.....? மனுசன் வாசிச்ச பேப்பர் மேசையிலை விரிச்ச படி இருக்கு. குடிச்ச கோப்பை கதிரைக்குப் பக்கத்திலை கீழை நிலத்திலை கிடக்குது.

எனக்கு என்றை மனுசனிலை வந்த கோவம், சும்மா கொஞ்ச நஞ்சமில்லை. எண்டாலும் வந்த கோவத்தை அப்படியே எனக்குள்ளையே அடக்கிட்டன; என்னண்டா நிக்குது: இப்ப போய் நான் என்றை

கோவத்தைக் காட்டுறன் எண்டு சொல்லிக் கத்த - எதிர் வீட்டுக்காரர் சொல்லுவினம் “இரு அடக்கமில்லாத பொம்பினள், என்னமா புருஷனைத் திட்டுது கவிகாலம் முத்திப் போச்சு. பாவம் அந்த மனுசன்...” எண்டு.

அதுதான் சாறியை இழுத்து இடுப்பிலை செருகிக் கொண்டு ஒடி ஒடி வைற் றை நிப்பாட்டி. ரிவியை நிப்பாட்டி. பேப்பரை மடிச்ச வைச்சு, கோப்பையையும் எடுத்து வைச்சிட்டு.....

மனுசனோடை மெளனமா நடந்து போறன். மனசக்குள்ளை மட்டும்... கோவம் ஆற்றாமல் இருக்குது. அது ஆரை என்ன செய்யப் போகுது.

போர்வையை எடுத்து வைச் சால் என்ன...???

சொல்லப்படாது. இந்த மனுசனுக்கு ஒண்டும் சொல்லப்படாது. அப்பிடித்தான் எப்பவும் நினைக்கிறனான்.

ஆனாலும்.....எங்கை.....? சில நேரத்திலை பொறுமை கெட்டுப் போயிடுது. எத்தினைக் கெண்டு தான் நானும் பொறுமை காக்கிறது? காலைமை எழும்பினதிலையிருந்து ஆற அமர நேரமில்லை வேலை. ம.....சும் வேலை எண்டு மட்டும் இந்த மனுசன்ரை காது படச் சொல்லக் கூடாது.

உடனை “என்னப்பா உனக்கு இங்கை வேலை....?

ஹரிலை மாதிரி என்ன இங்கையும் கல்லிலை அடிச்சு உடுப்புத் தோய்க்கிறியோ...? அல்லது ஆட்டுக் கல்லிலையும் அம்மியிலையும் அங்கைகிறியோ...? அல்லது அடுப்பைத் தன் னும் பச்சை விறகை வைச்சிட்டு ஊதி ஊதி எரிக்கிறியோ...?” எண்டு பன்னைலே கேட்கத் தொடங்கீடும்.

எனக்கு வரும் கோவம், ஹரிலை என்ன மிக்கி இல்லையோ? அல்லது எலெக்றிக் குக்கர்தான் இல்லையோ?

வாய்க்கு வசதியாக ஏதும் சொல்லேலு- மெண்டால் எதையும் சொல்லலாமெண்டு

நினைக்குது இந்த மனுசன்.

நானும் சொல்லுறவுதெண்டால் சொல்லுவன்.

“நீங்கள் மட்டுமென்ன....? ஊரிலை எண்டால் சைக்கிளையும் தூக்கிக் கொண்டு வெளிக்கிடுவியள். இங்கை எண்டால் கார் இல்லையெண்டால் ஒரு அடி எடுத்து வைக்க மாட்டியன். அது மட்டுமே விற்கு கொத்துறது. தண்ணி அள்ளிக் கொண்டு வாறது... எண்டு எத்தினை வேலையள் அங்கை உங்களுக்கும். இங்கை அப்பிடியே சாமான்கள் வேண்டுற வேலையையும் பொம்பிளையின்ரை தலை-யிலை போட்டிட்டு, நான் என்றை மனுசிக்கு சுதந்திரம் குடுத்திருக்கிறேன் எண்டுவியலே! உங்களை சுதந்திரக் குடுப்பனவு பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாதாக்கும்.

வேலைக்குப் போறதும், சாமான் வேண்டப் போறதும் தான் பெண் விடுதலைக்கான அர்த்தம் எண்டு நீங்களெல்லாருமா ஒரு அகராதியே தயாரிச்சு வைச்சிருக்கிறீங்களே! ம.....இதையெல்லாம் சொல்லுறதிலை ஏதும் பிரயோசனமிருக்கே!!!! அதாலைதான் நான் எப்பவும் நினைக்கிறதோடை நிப்பாட்டிப் போடுவன். சொல்லுறேல்லை.”

சரி அதை விட்டிட்டு இப்ப பிரச்சனைக்கு வருவது.

நான் காலைமை எழும் பி வரவே போர்வை சோபாவிலை அப்பிடியே குழம்பின படி போட்டுக் கிடக்கு. எனக்கு உடனையே எரிச்சல் வந்திட்டுது. நேற்றிரவு இந்த மனுசன்தான் போர்த்திக் கொண்டு படுத்திருந்து ரிலீ பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. எழும்பிப் போகேக்கை போர்வையையும் எடுத்துக் கொண்டு போய் மடிச் சுவைக்கலாம்தானே. அதில்லை அப்பிடியே போர்வையை விட்டிட்டுப் போய் ப் படுத்திட்டுது. எனப்பா நீங்கள் இன்னும் சின்னப் பிள்ளையே.....? உங்களுக்கு எத்தினை தடவை சொல்லிப் போட்டன். இந்தப் போர்வையை எடுத்து வைச்சால் குறைஞ்சு போயிடுவிங்களே? நாவற்றுக்குக் கழிச்ச மாதிரி ஏன் எப்பவும் கோலுக்குள்ளை

போர்வையை வைக்கிறிங்கள்? எண்டு கேட்க வந்த வார்த் தைகளை அப்பிடியே தொண்டையோடை நிப்பாட்டிப் போட்டன்.

பிறகு மனுசன் சொல்லும் விடியக் காத்தாலை தொடங்கிட்டாய் எண்டு. சும்மா சொன் நாலும் பரவாயில்லை. தன் ரை பிழையை மறைக்கிறதுக்காண்டி நாய்க்கத்தல் கத்தத் தொடங்கிடும்.

எனக்கு அந்தக் கத்தலை கேட்கவே எலாது. எனக்கு மட்டும் என்ன விடியக் காத்தாலை இல்லையே? எனக்கும் விடியக் காத்தாலை இந்த மனுசன் அப்பிடிக் கத்தினால் மூட் அவுட்டாகும்தானே. ஆனால் மனுசன் நினைக்குது தனக்கு மட்டுந்தான் விடியக் காத்தாலை. வேலைக்களைப்படி, பஞ்சி, அலுப்பு எல்லாம் இருக்கெண்டு. எனக்கும் இதெல்லாம் இருக்கெண்டு இந்த மனுசன் நினைசுக்குப் பார்த்தாலே தெரியேல்லை.

போர்வை மட்டுந்தான் பிரச்சினையெண்டால் தூக்கி மடிச்சு வைச்சிட்டு இருந்திடுவன். எல்லா விசயத்திலையும் அப்பிடித்ததான். பேப்பரை விசிச்சு வாசிச்சா மடிச்சு வைக்கி-றேல்லை. புத்தகத்தை புத்தக அலுமாரியிலையிருந்து எடுத்தா திருப்பிக் கொண்டே வைக்கிறேல்லை.... உப்பிடியே இந்த மனுசனும், பிறகு மனுசனைப் பார்த்து பிள்ளைய-ஞும் வீட்டிலை விதைச்சு விடுற சாமான்களெல்லாத்தையும் எடுத்து அந்தந்த இடத்திலை வைக்கவே எனக்கு ஒரு நாளிலை அரைவாசி போயிடும். அதுக்குள்ளை மனுசன் கேட்கும் உனக்கென்ன வேலை எண்டு.

காலைமை எழும் பின்திலையிருந்து வேலை எண்டெல் லே சொன்னனான். அதுதான் போர்வையை மடிச்சு வைக்கிறதிலை தொடங்கி ஓண்டொண்டா எல்லாத்தையும் அடுக்கி வைச்சு. சமைச்சுமற்ற வேலையளையெல்லாம் முடிச்சு..... நான் வேலைக்கு வெளிக்கிடக்கினை அப்பிடியே வீடு பளிச்செண்டு இருந்திச்ச. எனக்கு அதைப் பார்க்கவே ஒரு சந்தோஷம்.அந்தச் சந்தோஷத் தோடையே வேலைக்குப்

போயிட்டன். வேலைக்குப் போனால் வேலை செய்யோணும் தானே. ஆனால் என்ற மனுசன்ரை நினைப்பு தான் மட்டும்தான் வேலையிடத்திலை வேலை செய்யிறது. நான் எண்டால் சும்மா இருந்திட்டு வாறதென்டு. சரி ஏதோ நினைச்சிட்டுப் போகட்டும்.

எனக்கு வேலை முடிஞ்சால் நிம்மதி இனி வீட்டை போகலாமென்டு. அப்பிடித்தான் வேலை முடிய நிம்மதியா வீட்டை வந்தன். அதையேன் பேசுவான். பளிச்சென்டு நான் விட்டிட்டுப் போன வீடு என்னைப் பார்த்து இளிக்கிற மாதிரி..... எல்லாம் தலை கீழாய். மேசையிலை புத்தகங்கள், பேப்பருகள், கடிதங்கள்... குசினிக்குள்ளை ஒரு குவியல் கோப்பையள்..... கட்டிலுக்குப் பக்கக்திலை கருட்டின படி மனுசன்ரை சொக்ஸ்..... மனுசன் மட்டும் ரிலீ பார்க்குது.... சோபாக்குள்ளை சுருண் டபடி அந்தப் போர்வையாலை போர்த் திக் கொண்டு... மனுசனுக்கு வேலைக்களைப்பு அதுதான்.

எனக்கு வந்துதே கோபமும் எரிச்சலும். கூட்டித் துடைச்சு அடுக்கி வைக்கத்தான் முடியேல்லை. அடுக்கினது களையாவது குழப்பாமல் இருக்கவாம் தானே.

ஆனால் நான் ஒன்டுமே சொல்லேல்லை. மனசுக்குள்ளை குமைச்சலாத்தான் இருந்தது. ஆனாலும் பேசாமல் மனுசனுக்கு தேத்தன் - னியை போட்டுக் குடுத்திட்டு தேத்தன் - னியை உடனை போட்டுக் குடுக்காட்டி மனுசன் பிறகு மூஞ்சையை நீட்டிக் கொண்டு இருக்கும்: எனக்கு இருக்கிற குமைச்சலும் எரிச்சலும் போதும். பிறகு இன்னும் கூட்ட வேண்டாம் எண்டிட்டு அந்த வேலையை உடனை செய்திட்டு.... பின் னையள் சாப்பிட்டுதுகளோ குடிச்சதுகளோ எண்டு பார்த்து.... இண்டைக்கு என்ன படிச்சது..... வெளியிலை என்ன நடந்தது..... எல்லாம் கேட்டு முடிச்சிட்டு..... பழையபடி அடுக்கல் கூட்டல் துடைத்தல்..... எண்டு எல்லாம் முடிய 11 மணியாக்க. காலும் வேலை விட்ட போலை நோகத் தொடங்கீட்டு. சரி இனி இண்டைக்கு

ஒன்டும் செய்யேலாது படுப்பம் எண்டு நினைச்சுக் கொண்டு போனால் ரிலீ தன்ற பாட்டிலை போய்க் கொண்டிருக்கு..... அது மட்டுமே!.. பழைய படி போர்வை சோபாவிலை..... மனுசன் நெசா அதை அப்பிடியே விட்டிட்டுப் போய்ப் படுத்திட்டுது போலை.....

எனக்கு வந்துதே கோபம். விறுவிறென்று போய் படுக்கையையைப் பார்த்தன். மனுசன் ஓய்யாரமாப் படுத்திருந்து புத்தகம் வாசிக்குது.

சொல்லப்படாது எண்டுதான் முதல்லை நினைச்சனான். ஆனால் என்னையறியாமல் பொறுளை கெட்டுச் சொல்லிப்போட்டன்.

“என்பா அந்தப் போர்வையை எடுத்து வைக்கிறதுக்கென்ன....? எத்தினை தரமென்டு உங்களுக்குச் சொல்லுறது....” நான் சொல்லி முடிக்கேல்லை. மனுசன் இரவெண்டும் பாராமல் பொரிஞ்சு தள்ளிச்சே.

“நீ என்னத்துக்குப் பெண்டாட்டியென்டு இருக்கிறாய்? எடுத்து வைக்கிறதுதானே! மனுசருக்கு இருக்கிற பிரச்சனையள் தெரியாமல்..... உனக்கு இப்ப போர்வைதான் பிரச்சனையாக்கும்”

எனக்குத்தானே முதலை பொறுமை கெட்டிட்டு. நானும் விடேல்லை. என்னப்பா உங்களுக்கு அப்பிடிப் பிரச்சனை எண்டு கேட்டிட்டன்.

என்ன இவள் இப்பிடி பதில் சொல்லேலாத கேள்வியைக் கேக்கிறாளே எண்டும் மனுசனுக்கு வந்துதே ஒரு கோபம்.

அப்பிடியே முழுசி என்னை ஒரு பார்வை பார்த்திச்சு.

ஏதோ தான் பெரிய கெளசிக முனிவர் எண்ட நினைப்பு மனுசனுக்கு.

கொக்கெண்டு நினைச்சியோ கொங்கனவா எண்டு கேக்கத்தான் எனக்கு மனம் வந்திச்சு.

..... பிறகேன் பிரச்சினையை வளர்ப்பான் எண்டிட்டு பேசாமல் வெளிலை வந்திட்டன்.

மனுசன் நினைச்சிருக்கும் தன்ற பார்வை நான் பயந்திட்டென்டு.

மனிதம் மறந்து சவமாய் வாழ்தலில் எனக்குப் ப்ரியமில்லை

-செல்வி-

பாமினி

நான் இந்த குறிப்பை எழுதத் தொடங்குகின்ற வேளை செல்வி சேல்வநிதி தியாகராஜா (காணாமல் போய் பத்து ஆணாடுகள் பூர்த்தியாகிவிட்டன). அவருக்கு என்ன நிகழ்ந்தது என்று இது வரை யாருக்கும் தெரியாது. இவருடைய காணாமல் போதல் சம்பவத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இன்னமும் உயிருடனும் பதவியுடனும் வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஈழப் போராட்ட வரலாற்றில் முகமிழந்து போனவர்கள் ஏராளம். இவர்கள் செய்தது மனித உரிமைக்காய் குரல் கொடுத்ததும், மானிடப் பெறுமானங்கள் மீது அக்கறை காட்டியதும், அநீதிக் கு எதிராக குரல் எழுப்பியதும்தான்.

பெண்ணிலைவாதியும் யாழ்பல்கலைக் கழக நாடகமும் அரங்கியிலும் இரண்டாம் வருட சிறப்புப்பட்டதாரியும், நாடக நெறியாளரும், தோழி பெண்ணிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியையும், யாழ்பெண்கள் ஆய்வு வட்டம், யாழ் பல்கலைக்கழகமானவர் அவை, பூரணி அமைப்புச் செய்ற்பாட்டாளர்களில் ஒருவருமான செல்வநிதி தியாகராஜா (செல்வி) 30.08.1991 அன்று தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளால் யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்து கைது செய்யப்பட்டார். இவர் கைது செய்யப்பட்டதற்கான காரணங்கள் எதுவும் வழமைபோல அவர்களால் உத்தியோகபூர்வமாக அறிவிக்கப்படவில்லை.

சர்வதேச கவிஞர்கள் நாவலாசியர்கள் எழுத்தாளர்கள் கூட்டமைப்பான PEN அமைப்பின் எழுதுவதற்கான சுதந்திரம் வருடாந்த சிறப்பு விருது 1992 செல்விக்கு வழங்கப்பட்டது. இப்பரிசைப் பெறும் முதல் இலங்கைக் கவிஞர் இவராவர். இவ்வமைப்பு

ஒல்லாந்தின் ரொற்றாம் நகரைத் தலைமையக்மாகக் கொண்டு இயங் கிவருகிறது. கவிஞர்கள் அவர்தம் சமூக அமைப்பில் மானுட சுதந்திரத்திற்காகவும் அடிப்படை உரிமைகளுக்காக தமது பேனாக் களை பணித்தவர்களுக்காய் சிறப்பு விருதை இவ்வமைப்பு வழங்கிவருகிறது.

ருஷ் சிய சித்ரவதை முகாமிலிருந்த கவிஞர் இராணா ரதுலிஸ் ஸாக்கியாவையும் துருக்கி சிறையில் வாடிய நெவாஷாய் ஸெல்விக் போன்றவர்களை உயிருடன் விடுவிக்க வழி செய்தது இப்பரிசு. சர்வதேச சமூகத்தின் நெருக்கடிகளுக்கு அடிப்பணிந்து அடக்குமுறை அரசுகள் இக்கவிஞர்களை விடுதலை செய்தது ஆணால் செல்வி சந்தித்தது மரணத்தை.

சர்வதேசகவினதை அமைப்பானது 1994 ஆண்டு சர்வதேசகவினதை சமூக விருதினை செல்விக்கு வழங்கியது. இவ்விருது மானுட விடுதலைக்காகவும், எழுத்து சுதந்திரத்திற்காவும் குரல் கொடுக்கும் நெருக்கடிமிக்க நிலைமைகளின் கீழ் இயங் கிவரும் கவிஞர்களுக்கு வழங்கப்படும் விருதாகும்.

தமிழ் ஈழ விடுதலைப்புலிகளின் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த செல்வியை விடுவிக்க பல சர்வதேச நாடுகள் மற்றும் சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை மனித உரிமை அமைப்புக்கள் பலவும் குரல் கொடுத்திருந்தன. சர்வதேச சமூகத்தின் குரல்கள் எதுவும் அவர்களின் காதுகளில் எட்டவில்லை. கொலை எமது கலாச்சாரங்களில் ஒன்று.

தேசத்தை நேசித்த குற்றத்திற்காய் மனித விடுதலையின்பால் நேசம் கொண்டதற்காய் தன் உயிரை அர்பணித்த பெண்ணியைப் போராளிக்கு அஞ்சலிகள்.

இது என்
 இறப்பல்ல...
 தடுத்து வைக்கப்பட்ட
 என் பயணம்.
 பூமியைத் தாண்டி,
 சுற்றும் கோள்களை
 சுகமாய் ரசிக்கும்
 சுதந்திர பயணம்.
 கடவின் அடியில்,
 அமைதியாய் கிடக்கும்
 அதிசயம் காணும்
 ஆனந்தப் பயணம்

பூமியின் ஆழத்தில்
 புதையுண்டிருக்கும்
 புதை பொருளையும்,
 சுரங்கங்களையும்,
 கண்டு களிக்க
 புறப்பட்ட - என்
 புத்தம் புதுப் பயணம்.

பூட்டிய கதவிலும்,
 மூடிய ஜன்னலிலும்,
 முட்டிய பந்தாய்,
 மோதுண்ட காலங்களில்
 சிறு கட்டிய
 சந்தோசப் பயணம்.

சலவைக்குச் சிக்காத
 சம்பிரதாய் போர்வைக்குள்,
 சுருண்டு தூங்கும்
 உலகத்தை விட்டு
 விடியல் காணும்
 விண் வெளிப் பயணம்

மிருகத்திலிருந்து
 மனிதராகி - மீண்டும்
 மனிதரே மிருகமாகும்
 அபரிணாம வளர்ச்சியை,
 தள்ளி நின்று
 மனுசியாய்ப் பார்க்கும்
 இது என்
 தனித்த பயணம்.

சே விழயல்சுமி
நாவற்குடா - கிழக்கு
உழைக்கும் மாதர் சங்கம்

பெண்நிலைவாதச் சிந்தனையின் அவசியம்

ந வீன ஆய்வியல்

துறையில் பெண்நிலைவாதம் முக்கியமான ஒரு கோட்பாடாக வளர்ந்து வருகிறது. மரபு சார்ந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளால் பின்னப்பட்ட பலவேறுபட்ட கற்துங்களைக் கட்டவிழ்க்கும் பெண்நிலைவாதம். அறிவு சார்கற்கைநெறியாகத் தற்போது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

பெண் நிலை வாதச்-சிந்தனை ஒட்டத்தினுடை, Woman's Point of View முக்கியமாகிறது. இச்சிந்தனை ஐரோப்பாவில் கூடதிடீடுரெனத் தோற் றம் பெறவில்லை. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின் ஏற்பட்ட வாழ் வியல் மாற்றமும் அறுபதுகளில் ஏற்பட்ட கருத்து நிறை மாற்றங்களும் பெண்கள் சமூக - குடும்ப தளைகளிலிருந்து விடுபட்டு குறிப்பாக வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களாக பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்த போதே பல சிக் கல்களை எதிர்கொண்டு அவற்றிலிருந்து மீள்வதற்காக அமைப்பு நீதியாக ஒன்று தீரண்டனர். அதன் ஆக்ரோஷமான வெளிப்பாடே பெண்நிலைவாதம், இது தனித்து ஐரோப்பாவிற்கு மட்டுமுரியது அல்ல கீழைத் தேய நாடுகளுக்கும் உரியது என்ற எண்ணப் பாங்கு வலுப்பெற்றது.

இலங்கையில் எண்பதுகளில் ஏற்பட்ட

அரசியல், சமூகவியல் விழிப்புணர்வு, மொழி, இனம், போன்றவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுடன் பெண்நிலைவாதச் சிந்தனை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

பேரினவாதத்தின் அச்சு-ருத்தலுக்கும் நெருக்குதலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் உள்ளான போது, அவர்களின் எதிர்ப்புணர்வு விடுதலைப் போராட்டமாக வெடித்தது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆரம்பத்தில் ஆண் கள் மட்டுமே போராளிகளாக இணைந்து கொள்ள பின் னர் இந்த யுத்தத்தினை அகவித்து தமது யுத்த தந்திரத்தின் மூலம் எதிரிக்கு தீர்க்கமான பாடம் புகட்டுவதற்கு யுத்த அணியை இயக்கங்கள் விஸ்தரிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது இதன் பெறுபேறாக ஆயுதம்

எந்திப் போராடுவதற்கு இளம் பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறினர். ஈழத்தை பொறுத்தவரையில் பெண் கள் தமது சுயசிந்தனையின் பிரகாரம் தம் மை போராளிகளாக நிலைநிறுத்த முதன் முதல் வீட்டை விட்டு வெளியேறியமை வரவாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற விடயமாகும். இப்பெண்களை சில பெண்நிலைவாதிகள் சுடும் இயந்திரங்களாகப் பார்த்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் பல

இயக்கங்கள் தோற்றம் பெற்று அதில் பெண் களும் இணைந்து கொள்ள பெண்களுக்கான சஞ்சிகைகளும் தோற்றம் பெறத் தொடர்கின. அந்த வகையில் விடுதலைப் புவிகளால் சுதந்திரப் பறவைகள் சஞ்சிகையும் ஏனைய இயக்கங்களால் தோழி, சக்தி, செந்தனல், போன்ற சஞ்சிகைகள் பெண்கள் சஞ்சிகைகளாக வெளிவந்தன. இச்சஞ்சிகைகளின் உள்ளடக்கமாக மனமிட்டு, வீரம், சுதந்திர உணர்வு, சக போராளியை இழந்து படும் கையறுநிலைப் பாடவைகள் என்பன தொடர்பான அம் சங் கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன.

முஸ்லிம் பெண் எழுத்துக்கள்

பெண்ணிய நோக்கில் இலக்கியங்களை நோக்கும் போது பெண்களுடைய பிரச்சினைகளை முஸ்லிம்கள் நோக்கும் விதம் குறித்தும் சற்றுபேச வேண்டியுள்ளது

முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் ஆண் - பெண் உறவு நிலைப்பட்ட பிரச்சினைகளை இலக்கியங்களில் எடுத்தாழும் போது கூடுதாலாக தமிழ் பாத் திரங்களை உலவல்விட்டே பிரச்சினைகளை அனுகும் போக்கு உள்ளது. தமது மதம் சார்ந்த சட்டத்திட்டங்கள் இறுக்கமாக இருப்பதன் காரணமாக, பாலியல் சார்ந்த வினாவிற் குட்படுத் தப்படும் எந்த விடயத்தையுமே இவர்கள் வெளிப்படத்தோத் தமது சமூகத்தின் மேல் ஏற்றிப் பார்ப்பதில்லை.

தல்லீமா நல்ஸீன் இதன் காரணமாகவே அடிப்படைவாதிகளால் பலத்த கண்டனத் - திற்குட்பட்டார். ஆழ்தை பொறுத்தவரையில், விலங்கிடப்பட்ட மானுடம் கவிதைத் தொகுப்பினைத் தந்த சுல்பிகா ஒரு இல்லாமியராகவும் பெண்நிலைவாதியாகவும் இருப்பதால் அவரது கவிதைகள் இன ஆதிக்கவெற்றியில் மானுடம் விலங்கிடப்படுகின்றமையையும் ஆணாதிக்க மேற்கீளம் புகையில் பெண்கள் விலங்கிடப்படுவதையும் பேசகிறது. இவரும் இந்த வட்டத்திற்குள்ளேயே தம்மை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதோடு, இல்லாமியச் சட்டவிதிகள்

தொடர்பாகவும் ஆரோக்கியமான கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார்.

ஆழ்த்து தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண் எழுத்துகளின் எழுச்சி

இலக்கியங்கள் சமூக மாற்றத்திற்கு உட்படுவது தவிர்க்க இயலாத ஒரு காரணியாகும். 1950 களில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தோற்றத்துடன் ஈழமக்களுக்குரிய இலக்கியம் தோற்றம் பெற்றது.

60 களில் யாழிப்பாணச் சமூகத்தில் காணப்பட்ட சாதிப்பாகுபாடும், 70 களில் ஈழவிடுதலைப் போர்முனை கொண்டு வேர்விட்டு. தனது எழுச் சியினை வெளிப்படுத்த முனைய, ஈழத்திற்கே உரிய தனித்துவமான உள்ளடக்கங்களைக் கொண்ட நாவல், சிறுகதை, கவிதை போன்ற இலக்கிய வடிவங்கள் காத்திரமான அளவில் வெளிவாத் தொடங்கின.

இக் காலகட்டத் திலேயே பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை எழுதிய சிறுகதைகள் உள்ளடக்கத் தில் ஒரு பரிசோதனை மேற்கொண்டதில் இன்றும் அவருடைய எழுத்து முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. இவருடைய சிறுகதைகளில் மன்னிப்பாரா? என்ற சிறுகதையே அக்காலகட்டத்தில் சர்ச்சைக்கு உள்ளானது.

இச் சிறுகதையானது கலைச்செலவியில் பிரசரமாகியபோது அதற்கு எதிர்விமர்சனங்கள் வந்து குவிந்ததாகவும் அவற்றுள் சிலவற்றைத் தான் பிரசுரித்ததாகவும் கலைச்செலவில் ஆசிரியர் சிற்பி கூறியுள்ளார்.

சந்தர்ப்பவசத்தால் காதலித்தவர்கள் இணையமுடியாத சூழலில், அந்தப் பெண்தனக்கு அடுத்த நாள் திருமணம் என்ற நிலையில், காதலனிடம் இன்று ஒரு நாள் மட்டும் நாம் கணவன் மனைவியாக வழவாம் என அழைக்கிறான். கீழைத்தேய கலாச்சார சூழலில் இக்கதைக்கான எதிர்ப்பு என்பது ஆச்சியிப்பத் தக்கதொன்றல்லவு இவ்வாறு பவானியுடன் தொடங்கிய பெண்

எழுத்துக்கள் பின்னர் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து 90 களில் குற்றவை, தாமரைச் செல்வி, சிவரமணி, செல்வி, தேவகெளாரி, கோகிலா மகேந் திரன், ராஜேஸ்வரி பாலகப்பிரமணியம் போன்ற எழுத்தாளர்களை ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியது.

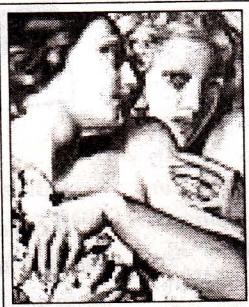
எழுத்து பெண் எழுத்தாளர்களுடைய எழுத்துக்களில் ஆண் - பெண் உறவுமுறைச் சிக்கல்கள் மட்டுமல்லாமல் பேரினவாதத்திற்கு எதிரான குருவையும், யுத்தத்தினால் பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவு போன்ற குருரங்களுக்கு முகம் கொடுப்பது குறித்தும் தமது ஆக்க இலக்கியத்தில் படைத்தளிக்க முற்பட்டனர். இதுவே இன்று ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களது மிக முக்கியமான தவிர்க்கவியலாத அனுபவ வளர்ப்புகளாக இருந்து அவற்றின் அவசியத்தை இலக்கிய ரீதியா நிலைநிறுத்தி உள்ளது. இதன் தொடர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையாக அமைவது சரிநிகில் வெளிவந்த சுந்தரி என்பவரின் சிறுக்கதைகள். இவரது கதைகள் அதிகாரத் திற்கு எதிராக பல்வேறு திசையிலுமிருந்தும் குரல் எழுப்புகின்றதனை அவதானிக்கலாம்.

எழுத்து இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் கூடுதலான பெண்கள், கலாச்சார, பண்பாட்டம் சங்களை மீறாது மீண்டும் மீண்டும் பழைய மரபியல் கருத்தாகக் கங்களை புதுப்பிப்பவர்களாகவே இருந்து வருகின்றதனை அவதானிக்கலாம். பவானி ஆழ்வார்பிள்ளையின் பின்னர் ராஜேஸ்வரிபாலகப்பிரமணியம், சமூக ஒத்திசைவிலிருந்து மீறிய ஒரு எழுத்தாளராகத் தெரிகிறார். இவர்களுக்கும் அப்பால் புலம் பெயர் எழுத்துக்களை எக்ஸில், உயிர்நிழல் போன்ற புலம் பெயர் சஞ்சிகைகளில் எழுதிவரும் ஆழியாள், சுமதிருபன், வசந்தி ராஜா போன்றோர்

முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம்.

ஆழியாளின் கவிதையிலும் சரி சுமதிருபனின் சிறுக்கதைகளிலும் சரி, ஆண் பெண் உறவினையும் அதுகுறித்த மரபுஞிலைக்கருத்துக்களையும், ஆரோக்கியமான முறையில் தகர்த்தெறிகின்றனர்.

புலம்பெயர்ந்த அனுபவமும் மேற்கத்திய குழலில் ஒரு பால் உறவு பற்றிய உயிரோட்டமான உணர்ந்து கொள்ளலுமே இவர்களை மிகுந்த நியாயப்பாட்டுடன் கலை ஆக்கம் செய்ய உந்துதலை அளித்துள்ளது போல் தெரிகின்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் சிங்கள மொழிபேசும் பெண்நிலைவாதிகளான சுளிலா அபயசேகர, குழுதினி சாமுவேல் போன்றோர் ஒரு பால் உறவு குறித்துபேசும் நேர்மையான வெளிப்பாட்டுமுறை, தமிழ்பேசும் பெண்ணிலைவாதிகளிடம் மிக அருகியே காணப்படுகிறது.

லெஸ்பியன் உறவு குறித்து எம் மவர்கள் கூறுவதற்கும் அவர்கள் கூறுவதற்கும் இடையே மலைக்கும் மடுவிற்குமான வேறுபாட்டினைக் காண முடிகிறது. என் அப்படி? எமது பெண்நிலைவாதிகளையும், மரபு, கலாச்சாரம், பண்பாடு, ஒழுக்கவியல் என்பன எவ்வளவு தூரம் அடிமைதில் ஆட்சி செலுத்துகிறது என்பதையும் நாம் நோக்க கூடியதாக உள்ளது.

அந்த வகையில் சரிநிகர் பத்திரிகையிலும் கூட ஒரு பாலுறவு தொடர்பான பரிசோதனைக் களங்களை சரவணனே கோமதி என்ற புனைபெயரில் நிகழ்த்தி வந்துள்ளார்.

பெண் எழுத்தாளர்கள் இன்னும் சமூகக்கலாச்சாரம் கட்டமைத்த ஒழுக்கவியலை ஒழுகிவருபவர்களாக இருப்பதாலேயே இத்தகைய அம் சங்களில் மரபினை மீறமுடியாதவர்களாக உள்ளனர். சமூகத்தில் உயர் அந்தஸ்துக்களை வகிப்பதன் காரணமாகவும், சராசரி ஆண் களுக்கு

மனைவிகளாக இருப்பதன் காரணமாகவும் பெண் சில சமூக கட்டமைப்பினை உடைத்து உள்ளதை உள்ளபடி எழுதி எழுச்சி பெற முடியாதவர்களாக்கி உள்ளது அப்படியானால் இன்றைய நவீன யுகத்தில் “வாழ்வியல் சமூகப் பெறுமானம்” என்றால் என்ன என்பது பற்றிய கேள்வி எழுகிறது. மரபு சார்ந்த கருத்தாக்கங்களின் படி ஒழுகி அதற்கமைவாக எழுதி இன் புறுதலும் துன்புறுதலும் தான் எமது தற்போதைய சராசரி இலக்கிய கோட்டாக அனுமதி பெற்றுள்ளது.

புதுமைப்பித்தன் வழி என்ற சிறுக்கையில் துணைவனை இழந்த பெண் ணின் உணர்வைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தியது போல், பொன் னகரத்தில் “கற்பு கற்ப என்கிறார்களே ஜயா இதுதான் பொன்னகரம்” எனப் பரிசாசம் செய்கிறாரே அத்தகைய கலைத்துவ உணர்வுகள் எதுவும் அற்றே இன்று அனேக ஈழத்து எழுத்துக்கள் புற்றிச்சலாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய பரிசோதனை முயற்சிகளை விட யுத்தம், சமாதானம், இன்த்துவ முரண்பாடு, பாலியல் வல்லுறவு என் பவற்றை மிக யதார்த்தமாகவும் ஆக்கிரோஷித்துடனும் எதிர்ப்பு இலக்கியங்களாக எம்மவர்கள் வெற்றிகரமான வகையில் படைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் ஒரு புறத்தே நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அந்த வகையிலேயே செல்வி, சிவரமணி, ஓளைவ, சங்கரி, கலா, சுந்தரி, சந்திரா தியாகரபஜா, தாமரைச் செல்வி போன்றோரின் எழுத்துக்கள் முக்கியமானவையாகி உள்ளன.

பெண்ணியக் கவிதைகள் எற்படுத்திய சர்ச்சைகள்

பெண் ணிய விமர்சனங் கள் ஆழ வெருன் றி புதிய அவதானிப்புகளை அடையாளம் காணுகின்ற தற்போதைய குழலில் எமது கவைமரபினை விசாரணைக்கு எடுக்க வேண்டி ஒரு அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. கடந்த நாற்றுாண் டில் பெண்ணிய விமர்சனம் பற்றி நாம் கருதியவை

எவை என்பது குறித்த சிந்திக் கும் அதேவேளை, நாம் தேடிய வழிகள் கண்டுபிடித்த புதிய பார்வைகள் சரியானவை தானா என்பது கேள்விக்குரியதே. இதன் தொடர்பில் ஈழத்து இலக்கிய விமர்சன அரங்கில் கோணேஸ்வரி கவிதை ஏற்படுத்திய பாதிப்பு முக்கியமானது.

கவிதை இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

கோணேஸ்வரிகள்

நேற்றைய அவனுடைய சாவ எனக்கு

வேதனையைத் தூலில்லை

யரத்து போய்விட்ட உணர்வுகளுக்குள்

அதிர்ந்துபோதல் எப்படி ரீகழும் !?

அன்பான என் தழிழுச்சுகளே

இத்தீவின் சமாதானத்திற்காய்

ரீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் !?

ஆகவே, வாருங்கள்

உடைகளைக் கழற்றி

உங்களை நிர்வாணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்

என் அம்மாவே

உன்னையும் தான்

சமாதானத்திற்காய் போரிடும்

புத்திரின் வழிவந்தவர்களுக்காய்

உங்கள் யோனிகளைத் திறவுங்கள்

பாவம்

அவர்களின் வக்கிருங்களை

எங்கு கொட்டுதல் இயலும்

வீரர்களே ! வாருங்கள்

உங்கள்வகுக்கிரங்களைத்
 தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள்
 என் பின்னால்
 எனது பள்ளித்தங்கையும் உள்ளார்
 தீர்ந்ததா எல்லாம்
 அவ்வளவோடு நின்று விடாதீர் !
 எங்கள் யேஙனிகளின் ஊடே
 நான்கைய சந்ததி தளிர்விடக் கூடும்
 ஆகவே
 வெடிவைத்தே சிறையுங்கள்
 ஒல்லவாரு துண்டுகளையும் கூட்டி அங்கி
 புதுதயுங்கள்
 இனிமேல் எம்மினம் தளிர்விட முடியாதபடி
 சிங்கள சகோதுகிளே !
 உங்கள் யேஙனிகளுக்கு
 இப்போது வேலையில்லை

- கலா.

மேற்படி கவிதை, சரிநிகர் பத்திரிகையில்
 வெளியாகி தொடர் விவாதத் திற் கு
 உட்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இவங்கையின்
 முக்கியமான சில பெண்ணிலைவாதிகளும்
 இக்கவிதைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்திருந்தனர்.
 இருந்த போதும் கவிதையின் வேகமும்
 உணர்வு வெளிப்பாடும், பெண்ணாகி நின்று
 வெளிப்படுத்திய கோபாவேசக் குழந்தும்,
 இறுதியில், கவிதையின் எதிர் விமர்ச-
 னங்களை முட்டிமோதி அதன் இருத்தலை
 உறுதி செய்தது. குறிப்பாக இக்கவிதையில்
 பயன்படுத்தப்பட்ட பெண்ணின் உறுப்பு
 குறித்த மொழிப்பாவனையும், இறுதியாக தமிழ்
 இனவாதத்தை தூண்டும் விதத்தில் இக்கவிதை
 பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகவும் குற்றம்
 சுமதுறப்பட்டது.

பிரான் சிவிருந்து வெளிவரம் எக்ஸில்
 சஞ்சிகையிலும் (நவம்பர் - டிசம்பர் 1998) பெண்ணியமும் கவிதையும் என்ற தலைப்பில் சேரனினால் இக்கவிதை விமர்சனத்திற் கு
 உட்படுத்தப் பட்டிருந்தது. “கோணேஸ்வரி
 கவிதை பெண்ணியத்தின் ஒரு முக்கியமான

அம்சத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது என்பது
 மட்டுடில்லாமல் கவிதையின் பின்னாலிருந்து
 உந்தித்தள் ஞகின் ற “கோபம்” என் கிற
 உணர்ச்சி கூட பெண் ணியத் தீற் கு
 முக்கியமானது என்பதுதான் தன்னுடைய
 வாதம் எனக்கறும் சேரன், உணர்வு, உணர்ச்சி,
 இரண்டுமே பெண்ணிய ஆய்வு முறைமைக-
 களில் முக்கியமாகக் கருத்திலெலுக்கப்பட
 வேண்டியவை என்பது பெண்ணியவாதிகள்
 பலரால் நீண்ட காலமாகவே வலியுறுத்-
 தப்பட்டு வந்துள்ள ஒரு கருத்து என்றும்,
 அறிவுத்திரட்சிக்கும் இனத்துவம், வர்க்கம்,
 பால், பாலியல்பு போன்ற விதத்தியாசங்களுக்கு
 இடையோன் அரசியல் உறவுகளுக்கும்
 புரிந்துணர்வுகளுக்கும் ஒடுக்கப் படுபவர்க-
 களுடைய உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொள்ளுதல்
 என்பது ஒரு இன்றியமையாத கருத்தியல்
 அம்சமாகக் கொள்ளப் படுகிறது. அது
 அவசியமானதும் கூட என்கிறார்.

சரிநிகிரில் வெளிவந்த இக்கவிதை
 தொடர்பாக, பலவாசகர்கள் தரமானது எனக்
 கூறி அங்கீகரித்தும் கூட, சிலர் இக்கவிதையை
 மிக மோசமான வகையில் (பெண்கள்?)
 விமர்சித்தனர். குறிப்பாக யோனி என்ற
 பத்தை பிரயோகிப்பதன் மூலம் பெண்ணின-
 ம் அவமானப்படுகிறது என் பதையே,
 முதன்மைக் கோஅழமாக இவர்கள் முன்வைத்-
 தனர். கோணேஸ்வரி கவிதையானது ஈழத்து
 கவிதை முயற்சியில் பெண்ணிலைவாதிக-
 ளாலேயே தாக்குதலுக்குப்பட்டதன் விளை-
 வாக இது குறித்த சில நேர்மையான அனு-
 குமுறைகளைக் கொண்டு, விமர்சனத்து-
 ரையில் சரியான பார்வைப் புலத்தினை
 ஏற்படுத்தவேண்டிய தேவை ஒன்று
 ஏற்பட்டுள்ளது.

2000 ஜூன் 18ம் திகதி வெளிவந்த
 ஆதவன் பத்திரிகையில் ராவய என்ற அதன்
 சகோதரப் பத்திரிகையில் மஞ்சல் வெடிவர்தன
 எழுதி செல்வா என்பவரால் மொழிபெய்க்கப்படு
 செய்யப்பட்ட கவிதை, மிகுந்த ஆக்ரோஅ-
 மான அதே வேண்டு, கோணேஸ்வரி
 கவிதையையும் மிஞ்சிவிக்கூடிய வகையில்

அமைந்துள்ளது.
 கவிதையின் தலைப்பு
 நான் விந்மாவா ஆனேன்
 வெசாக்தின முழுநிலவு
 தலையில்
 கைவைத்து அழுகிறது
 அதன் முக்குச் சளி
 சாரளம் வழியாஸ்
 தெற்க்கின்றது
 அயல் வீட்டில்
 வெசாக்கிறது மொட்டவிழுந்த
 ஏழ தாமரைப் பூக்கள்
 இன்னும் வாடவில்லை
 ஜந்தாற்று ஜம்பது
 புரங்க கதைகளை
 சருக்கி, நவீனப்படுத்தி
 தூர்த்தில் அமைத்த
 வெசாக் பந்தலில்
 இடைக்கிடை
 விருது பாடுவது கேட்கின்றது
 என்முன்
 வெற்றுக்காக்கித்த தான்
 கவிதைக்காக
 விழுத்திருக்கின்றது
 சடுதியாக எங்கிருந்தோ
 யிதந்து வந்த
 இறைச்சித் துண்டமொன்று
 காகிதத்தில் வீழ்ந்து
 யேங்யியின் வடிவமைந்தது
 அது
 கோணேஸ்வரியினுடையது
 அம்பாறையிலிருந்து
 கொழும்பு வர்
 இத்தனை நாளா?
 எவ்வளவு தூர்த்தில் நம்
 கண்களில் கண்ணீர்
 குளிர்கின்றது

கண்ணீருக்கு மத்தியில் நான்
 அங்குலி மாலாவாக அல்ல
 விங்க மாலா வாகினேன்
 எனக்கு விரல்கள்
 தேவையில்லை
 ஆண்குறிகளே தேவை
 வெகு உத்தியாக வலது கரத்தில்
 இறைச்சியையும்
 மறுகரத்தில் இறுக்கமாக
 ஆயுதத்தினையும்
 எடுத்துப் புறப்படவானேன்
 வழியில் சந்திக்கும்
 வீடுகளை தட்டி
 சகல சிங்கள் ஆண்குறிகளையும்
 வெட்டி நூலாகக் கோர்த்து
 இறுதியில் எனது
 ஆ.....
 வேதனையை தாங்கிக் கொண்டு
 ஸ்ரீபாத மலையின் கழுத்திற்கு
 ஆண்குறிகளை மாலையாய்
 சூட்டினேன்
 என்னை தடுத்து நிறுத்த போதி
 மாதவன் இல்லாததால்
 நான் இதனைச் செய்தேன்
 சகோதர பாசமற்ற
 உணர்வு அற்ற
 இனம் ஒன்று எதற்கு
 என்முன் வெற்றுக்
 காகிதம் அதன் மீது
 இரத்தக்கறை
 இது ஒரு தமிழ்க் கவிதை
 அதனால் சிங்களவருக்கு
 இது புரியவில்லை

என நிறைவு பெறுகின்றது.
 இக் கவிதையில் சகோதர இனத்தை
 நேசித்த பாங்கும் தனின்தவின் குரூத்தை,
 ஆண் குறிகளை வெட்டி நூலாக கோர்த்து.

ஸ்ரீ பாத மலையில் கழுத்திற்கு மாலையாய் சூட்டுவதாக கவிஞரின் கோபம் எழுச்சி பெறுகிறது.

ஓளவையினால் சரிநிகர் நவம்பர் 12, நவம்பர் 25, 1998 இல் பிரசரமாகிய “என் சிறு பெண்ணும் அச்சம் தரும் உலகும் நானும்” என்ற தலைப்பில் அமைந்த கவிதையில், பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் குறித்தும் பேச வேண்டி உள்ளது.

கவிதை

சிறிய மலராய் விரிந்து மலரும்
என் மகனுக்கு
எப்படிக் காட்டுவேன்
இந்த உலகை
மாசமறுவற்ற பச்சைக் குழந்தை
காற்றை எல்லாம் தென்றலென்றெண்ணை
கற்பணையில் சங்கரித்து
ஒலியெல்லாம் சுங்கீதுமென
வாழ்வை இனிதாகவே காணத்தெரிந்த
கன்றுக்குட்டி
என் சிறுபெண்
வாழ்வின் முழுமைக்கு
பெண்குழந்தை வேண்டுமென்று
பேரவாக் கொண்டிருந்த என் தாய்மை
பிறந்த நாள் முதலாய்
இனஞ்சிவைப்பு வர்ணத்தில்
சட்டைதைத்து
பொட்டு வைத்து காதுகுத்தி
பெண்ணாய் அவளை நினைத்த
என் தாய்மை
பெண்ணைன்று பிறந்ததற்காய்
பெறுமைப்பட வேண்டுமென்று
கனவுகளில் நினைத்திருந்த
என் தாய்மை
சிறுகாடிக்கப்பட்ட ஒரு
ஒற்றைத் தும்பியாய்
திகைத்து போய் மிரண்டு கிடக்கிறது
வக்கிரம் நிறைந்த விலங்குணர்வின்

அரூரம் நிறைந்த கயமையின் முன்னால் சிதறிப் போயிற்று சில்லம் பல்லமாக சிதறிப் போயிற்று

என மகனுக்கு
எப்படிக் காட்டுவேன்
இந்த உலகை

முன்று வயதினும்
பாஸ் முலையருந்தும் பவளவாய் க் குருத்துக்கள்
கொஞ்சி குலவி
நிலங்க் காட்சை சிரிக்கும்
சின்ன வயதிலும்
ஆண் குறிகளால் துளைக்கப்படுவதை
எப்படிக் காட்டுவேன்
அன்றி அணைக்கின்ற அப்பாவே
ஆசையுடன் கொஞ்சகின்ற மாயாவே
ஆயினும்
அடி வயிற்றில் துளையிடும்
ஆண்குறியர்களாகிக் போய்விடக் கூடிய
இந்த உலகை
எப்படிக் காட்டுவேன்
குழுவுள்ள உலகம் முழுவதும்
விறைத்துப்போன
ஆண்குறிகளாய்
அச்சம் தருவதை
எப்படித் தவிர்ப்பேன்
காற்றிறல்லாம் தென்றலென்றும்
ஒலியெல்லாம் கீதமென்றும் எண்ணியபடி
சிறுகுகளை அகல விரித்து
சிறுகடிக்க முடியாது என் பெண்ணே
வெந்து புண்ணாய்
வலியெடுக்கும் இதயத்துடன்
வாழ்தலும் முடியாது
எழு !
உன்னே அனலாய்
எரிந்து கொண்டிருக்கும்
பூமியின் வடிவாய்
விரித்தெழு

பெரட்டும் பிறவும்
 அலங்கரிக்கும்
 மேனியழுகு உன் அழகல்ல
 வெறியும்
 தீழிரும்
 அவர்களுக்காய் மலரட்டும் !
 அதிகாரமும்
 உடைந்து சிதற எழுந்து நில்
 உன்னை மீறிய எந்தக் குறியும்
 உனது உடலை தீண்டாதவாறு
 அக்கினிக் குஞ்சாய்
 உயிர்த்தெழு
 இந்த உலகின்
 பெண்மை வடிவம்
 இதுவென்றெழுது

ஓளாலை

மேற்படி கவிதையில் பெண்குழந்தையின் தாயினது மன உழைச்சல், ஆண்குறிகளின் வக்கிரம், குரூம் நிறைந்த கயமைத்தனதை தோலுரித்துக் காட்டுவதன் மூலம் வெளிப்படுகிறது. இதில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீனத் தாயின் அறிவுரை இறுதிவரிகளில் சமூக விமர்சனமாகக் கூறப்பட்டுள்ளதுஇம்மூன்று கவிதைகளிலும். பெண் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கல்யாணி என்பவரால் எழுதப் பெற்று, எதிர் விமர்சனத்திற்கு உட்பட்ட தலைப்பிடப்படாத கவிதை குறித்தும் சற்று கூற வேண்டும்.

மட்டக்களப்பில் இயங்கி வரும் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தினரால் வெளியிடப்படும் “பெண்” சஞ்சிகையில் (தொகுதி:4 இலக்கம் :2.) வெளியிடப்பட்ட தலைப்பிடப்படாத கவிதை இது.

“நான்”
 உயர்ந்தவன், உன்னதமானவன்
 தனித்துவமானவன்
 நான் ஆண்
 ஆண் என்பதால்

ஆற்றல் உள்ளவன்
 அனைத்தும் அறிபவன்
 குற்றம் செய்ய முடியாதவன்
 குற்றம் இருந்தாலும்
 மன்னிக்கப்பட வேண்டியவன்
 ஏனைனிஸ்
 நான் ஆண் குறியை உடையவன்
 எனது ஆண்குறி
 எப்போதும் எங்கு வேண்டுமானாலும்
 யாரைக் கண்டாலும்
 விறைக்கக் கூடியது
 அது இயற்கை
 பண்பாடு
 எனக்கு நடிப்பிர்குரியது
 நான் வேடம் போடக்கூடியவன்
 சமுதாயத்திற்காக
 இந்த விறைப்பை வளப்படுத்த
 நீலப்படங்கள் உண்டு
 புத்தகங்கள் உண்டு
 அதனால் இது வளப்படுத்தப்பட வேண்டியது
 நீயாரி?
 வெறும் பெண்
 இந்த விறைப்பை தீர்க்கப்
 படைக்கப்பட்டவள்
 நான்
 உயர்ந்தவன்
 உன்னதமானவன்
 போற்றப்பட வேண்டியவன்
 நான் தான்
 கட்டுப்பாடுகள் அற்றவன்
 சந்தேகசமானவன்
 எனது ஆண்குறி
 விறைக்கக் கூடியது
 இக் கவிதை பற்றிய அலசல் பிரக்களுடையவான பெண் எழுத்துக்கள் குறித்த ஆய்வுகள் சம காலத்தில் இடம்பெற்று

வருவதன் காரணமாகவும், பெண்களுக்காக ஆரோக்கியமான அம்சங்களைத் தாங்கிவரும் ஒரு முக்கிய சஞ்சிகையாக

“பெண்” இருப்பதாலும், இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில், அம்மன்கிளி முருகதாஸ், கமலினி கதிர்வேலாயுத பிள்ளை, குழுதினி சாமுவேல், சரளா, இம்மானுவேல், சித்திரலேகா மெளனகுரு, சுனிலா அபயசேகர, சூரியகுமாரி பஞ்சநாதன், நதீரா மரியசந்தனம், வாக்கி ஜெய்சங்கர் போன்ற பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்துக்களை முன்வைக்கும் பெண்நிலை-வாதிகள் இருப்பதாலும், இக் கவிதை பிரசரிக் கப்பட்டமை குறித் து சில கருத்துக்களை முன்வைக்க வேண்டியுள்ளது.

இன்று சாதாரண ஆக்க இலக்கிய மட்டத்திலிருந்து நவீனத்துவ ஆய்வுகள் வரை பெண்கள் தமது பிரச்சினைகளை தன்னிலை நின்று வெளிப்படுத்துவதன் அவசியமும் தேவையும் ஆய்வியல் ரீதியாக ஏற்றக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பெண்ணின் மேல் ஆணாதிக்கம் கட்டவிழ்த்துள்ள பண்பாடு - கலாச்சாரத்திற்கு அமைவான சமுதாய ஒப்பந்தங்களிலிருந்து பெண் ஆணவள் தனது சுயத்தை மீட்டெடுக்க முடியாதவாறு கட்டுக்கள் இறுக்கப்பட்ட நிலையில் ஆண் ஆதிக்கத்தை சாடுவதும் ஆணடக்கு முறைக்கு எதிராகவும் கிளர்ந்துமுறைக்கு பெண் எழுத்துக்களின் முக்கிய பண்பாக அமைகின்றது.

இத்தகையதொரு பார்வையிலேயே சரிநிகில் வெளியான கோணேஸ்வரி கவிதை மிக முக்கியமாகிறது. இக்கவிதை குறித்து அக்கவிதையில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற் பிரயோகம் பெண்ணை இழிவு படுத்துகிறது என பெண்நிலைவாதிகள் சிலர் கருத்துத் தெரிவித்து அதுகுறித் தவிவாதங்களும் சரிநிகில் தொடர்ந்து பிரசரிக் கப்பட்டது. இருந்த போதும் இக்கவிதையின் வீச்சு, சொற்பிரயோகம் என்பன கவிதையின் ஆளுமைக்கு வலுக்கேர்த்ததே தவிர பங்கம் எதனையும்

விளைவிக்கவில்லை.

கோணேஸ்வரி கவிதைக்கு இத்தகைய விமர்சனங்கள் வந்ததன் தொடர்பில் மேற்படி கல்யாணியில் கவிதையை கற்று அவதானத்துடன் நோக்க வேண்டியதன் தேவை ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது:

பெண்ணிய நோக்கில் இக்கவிதையைக் கட்டவிழ்த்து நோக்குவோமானால், கல்யாணி என்பவர் உண்மையிலேயே ஒரு பெண்ணா? என்ற கேள்வி எம்முன் எழுகிறது அதற்குப் பதில் “ஆம்” ஆயின் என் அவர், “நான் உயர்ந்தவன், உன்னதமானவன்” என “அன்” விகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒரு ஆண் எழுதுவது போல் தன்னை பால் மாற்றம் செய்தார்? என்ற வினா எழுகிறது.

பக்தி இலக்கியங்களிலே மாணிக்கவாசகர் தன்னை பெண்ணாக பாவனை பாவனை செய்து திருக்கோவையாரையும், ஆளவார்கள் கூட தம்மை பெண்ணாக உருவகம் செய்து நாயக்-நாயகி பாவனையில் பக்தி எழுச்சிப் பாடல்களை யாத்தளர் குறிப்பாக காதலை, அன்பை, கருணையை வெளிப்படுத்த அக்கால ஆண்களுக்கு பாலமாற்றம் சிறந்த உத்தியாகிப் பயனளித்திருக்கலாம். ஆணால் இன்று கட்டுக்களை உடைத்து தடைகளை மீறி உள்ளது உள்ளபடி தன்னிலை அனுபவங்களை வெளிப்படுத்த அதுவும் பெண் எழுத்துக்கள் என்ற கோட்டாடே உருவாக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் பெண் தனது கோபா-வேசங்களை பாலமாற்றம் செய்து வெளிப்படுத்துவது என்பது சிந்திக்க வேண்டிய விடயம்.

இதற்கு அப்பால் இக்கவிதை பாலமாற்றம் செய்யப்படாது.

“அவன் உயர்ந்தவன், உன்னதமானவன், தனித்துவமானவன் அவன் ஆன்”

என வெளிப்பாட்டு முறைமை படர்க்கையில் அமைந்திருப்பின் இக்கவிதையின் வாசிப்பு - புதிதல் என்பன வேறுவிதமாக அமைந்திருக்கும்.

வேளையில் எந்தவிதமான எச்சரிப்புத் தன்மையும் இல்லாது பிரசரிக்கப்பட்டமை சிற்றிக்க வைக்கிறது ஆணின் ஆதிக்கமேனாபாவத்தை கல்யாணி “அர்த்தநாரி” யாகி வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் ஏதும் வெற்றிபெற்றுள்ளாரா?

ஆன் எழுத்துக்களுக்கும் பெண் எழுத்துக்களுக்கும் நூண்மையான வேறுபாடுகளை ஆய்வு நோக்கில் கண்டறியும் நிலையில் கல்யாணி ஆணாக மாறி ஒட்டுமொத்தமான முழு ஆண்களும் தமது முகத் தில் தாமே துப்புவது போன்ற அனுபவத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இக்கவிதை பிரசரமாகியதன் மூலம் பெண் நிலை விமர்சனம் தொடர்பாக சில கேள்விகள் எம்முன் எழுகின்றது.

1) ஆண்குரியை ஆண்கள் வைத்திருக்கும் ஒரே காரணத் திற் காக ஆன் கள் அனைவரையுமே ஆணாதிக்கவாதிகளாப் பார்ப்பது சரிதானா?

2) இதன் நீட்சியில் பிரான் சியப் பெண்நிலைவாதிகள் கூறும் பெண்களுக்கான தனித்ததொரு உலகத்தை சிருஷ்டி செய்து அதற்குள் நிற்பதன் மூலமே ஆணாதிக்க கொடுரங்களிலிருந்து பெண் தன்னை முழுமையாக விடுவிக்க முடியுமா?

பெண் ணிய ஆய்வுத் துறையில் பெண்ணை மையமாக வைத்து ஆய்வினை மேற்கொள்கிறது. “பெண்ணைப் பெண்ணாகப் படித்தறிதல்” (Woman to read as women) என்பதனையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது.

ஆனால் கல்யாணியின் இக்கவிதையைப் பார்க்கும் போது, ஆன் உயர்ந்தவன், பெண் தாழ்ந்தவன், ஆன் உறுப்பு பெண்களை அடக்கி ஆளும் தன்மை கொண்டது என்ற விங்கமைய ஆய்வின்டியாக எழும் ஒரு கருத்து சிதறலாக உள்ளது. அத்துடன் இக்கவிதையானது பெண்நிலைவாதம் என்பது முழு ஆண்களுக்குமே எதிரானது என்ற திரையை இட்டுள்ளது இது ஆரோக்கியமானதா? இல்லையா என்பதனை இக்கவிதை

பற்றிய ஆழமான விமர்சனங்களின் மூலமே தீர்மானிக்க முடியும்.

பெண் நிலைவாதம்

பெண்நிலை வாதம் (Feminism) என்பது பெண் ணை ஆய்வுப் பொருளாக் கிப்பார்க்கின்ற ஒரு கோட்பாடாகும். பெண்ணானவள் ஆணாதிக்க வள்முறையாளர்களால் ஒடுக்கப்பட்டமையானது சமூக பிரச்சினையாகி உருப்பெற்றதன் விளைவே இன்று. இலக்கியத்திலும் பெண் ணையை விமர்சனம் தோற்றம் பெறுவதற்குக் காரணமாகியுள்ளது.

என்பதுகளில் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஊடுருவத் தொடங்கிய இக் கோட்பாடு தொன்னாருகளில் மேலும் ஆழ்த்துடனும், வீற்றுடனும் வளர்ச்சிபெற்று இன்று அது ஒரு நவீன இலக்கிய விமர்சனப் பார்வையாக உள்ளது.

”Feminism” என்ற ஆங்கிலச் சொல் கி.பி 19 நூற்றாண் டில் முதன் முதல் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் இதன் நேர் தமிழ்ச் சொல்லாக இலங்கையில் பெரும்பாலும் “பெண் நிலைவாதம்” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பெண்களை விவாத நோக்கில் இது பார்க்கிறது “பெண்ணியம்” என்ற சொல்லானது கூடுதலாக தமிழ்நாட்டில் பயன்படுத்தும் சொல்லாக இருப்பதுடன் பெண் ணியம் என்ற சொல் ஆய்வு நோக்கினைக் குறித்து அர்த்தப்படுத்துகிறது. என்றால் கூறப்படுகிறது.

பெண்நிலை வாதக் கோட்பாடனது பெண்களை நவீனப் படுத்தும் சிந்தனை எழுச்சியீக இருப்பதால் இக் கோட்பாட்டிற்குள் அடக்கப்படும் விடயங்கள் சமூக - இலக்கியப் பரப்பில் அதன் முழுமையை மிகத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தி நிற்பதனை அவதானிக்கலாம்.

- பெண் மீது திணிக் கப்படும் ஒடுக்குமுறைகளைத் தீவிரமாக ஆராய்ந்து அதற்கான தீர்வினை பெண்நிலைவாதம் முன்வைக்கிறது.

-சமூக - அரசியல் - பொருளாதார அமைப்புகளில் ஆண் மேலாதிக் கத்தை அடையாளம் கண்டு அதற்கு எதிரான பெண்நிலைவாதிகள் போர்கொடி தூக்கத் தயங்குவதில்லை.

-தாயவழிச் சமூக அமைப்பிலிருந்து தந்தைவழிச் சமூக அமைப்பிற்கு மாற்றம் பெற்றதனையும், அம் மாற்றத் தின் விளைவினால் பெண்கள் படும் இன்னல்களை பெண்நிலைவாதம் எடுத்துரைக்கிறது.

-பெண்கள் வீட்டிற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் சமத்துவம் மதிப்பு என்பனவற்றை பெற்று வாழ வழி செய்கிறது.

மொத்தத்தில் பெண்ணை ஆணுக்கு இணையாக ஒரு உயிரி என்பதனை சமூகம் அங்கீரித்து பெண் ஆணுக்கு உரிய உரிமையையும் சுகந்திரத் தையும் பெண்நிலைவாதம் கோருகிறது.

இத் தகைய வாழ்தலுக் கான டூரண உரிமையை பெண்நிலைவாதிகள் கோருகின்ற அதேவேளை தத்தமது நாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ற விதத்தில் மிதவாதப் பெண்ணியம் (Liberal Feminism), தீவிரவாதபெண்ணியம் (Radical Feminism), சமதர்ம பெண்ணியம் (Socialist Feminism) என பகுத்து, தமக்கிசைவான பெண்ணியக் கோட்பாட்டினைத் தேர்ந்தெடுத்து அதன் மூலம் தமது கோவியங்களை முன்வைக்கின்றனர்.

பெண்ணிய விமர்சனத் தின் வருகையும் அது ஏற்படுத்திய பார்வை வில்தரிப்பும்

பெண்ணிய விமர்சனமானது பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற மேவைத்தேய நாடுகளில் தோற்றம் பெற்ற ஒரு கோட்பாடாகும். என்பதுகளில் தான் இது இந்தியா, இலங்கை போன்ற கீழைத்தேய நாடுகளில் பரவியது. ஆனாலும் பெண்ணிய விமர்சனம் என்பதை அனைத்து தரப்பினரும் சரியாக புரிந்து கொண்டுள்ளனரா? என்பது இன்னும் சந்தேகமாகவே உள்ளது.

எலைன் வேஷாவாஸ்டர் “வரலாறு, கருத்து, வடிவம், நடை என்பனவற்றில் பெண் எழுத்தாளர்கள் தமக்கென ஒரு போக்கை - பாணியை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்” என்கிறார்.

பெண்ணிய விமர்சனத்தில் பலகாலமாக ஒதுக்கப்பட்டு மறக்கப்பட்டு வந்த பெண் களின் படைப்புக்களை வெளிக் கொணர்வது, பெண் பற்றிய போவியான கருத்துரைங்களை உடைத் தெறிவது, இலக்கியத்தில் பெண் அடக்கு முறையை வெளிப்படுத்துவது பால் நிலையை மையப்படுத்தி ஆய்வை மேற்கொள்வது, அதிகார உறவு முறைகளை எடுத்துரைப்பது என்ற இத்தகைய அம்சங்களை அடையாளம் கண்டு அதனை வெளிப்படுத்துவதே பெண்ணிய விமர்சனத்தின் தலையான பணியாகும்.

பெண்ணிய இலக்கிய விமர்சனமானது,

ஆங்கிலோ - அமெரிக்கன் பெண்ணிய விமர்சனம் (Anglo - American Feminist Criticism)

பிரஞ்சு பெண்ணிய விமர்சனம் (French Feminist Criticism)

என இரண்டாகப் பகுத்து நோக்கப்-பட்டாலும் இவ் விரண் டு விமர்சனப் போக்குகளையும் இணைத்து

-பெண்ணிய விமர்சனம் (Feminist Criticism)

-பெண்மைய விமர்சனம் (Gynocentric Criticism)

-தந்தை வழிச் சமூக ஆய்வு (Patriachal Criticism)

-பெண்ணிய மொழியியல் ஆய்வு (Feminist Linguistics Research)

-மார்க்ஸியல் பெண்ணிய விமர்சனம் (Marxist Feminist Criticism)

-பிரதி கோட்பாட்டு விமர்சனம் (Textual Criticism)

-பழங்கதை ஆய்வு (Myth Criticism)

-பால் வகை ஆய்வு (Gender Research)

-மறு பார்வை (Re-Vision)

-விங்க மைய ஆய்வு (Phalloaentric Criticism)

-கருப்புப் பெண்ணிய ஆய்வு (Black Feminist Criticism)

-லெஸ்பியன் ஆய்வு (Lesbian Criticism)

என வகைப்படுத்தப்பட்டு அதற்கமைவாக இலக்கியங்கள், பெண்நிலைவாத நோக்கில் விமர்சிக்கப்படுகின்றன.

பெண் னின் அழகும் பெண் நிலை விமர்சனமும் சங்க காலத் திலிருந்து இன்றுவரை இலக்கியங்களில் பெண் அழகுப் பிப்பமாகவே கருதப்பட்டு வருகின்றாள்.

சமூக சிக்கல்களையும், பிரச்சினைகளையும் கலைவடிவமாக கும் போது உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் மொழிநடை பயன்பாட்டாலும் அழகியல் சார்ந்த உறவு நிலைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் இலக்கியங்களில் பெண்னின் அழகு - பெண்மை, மென்மை என்பவற்றை கொண்டு அனுபவிக்க உகந்த ஒரு பொருளாகவே சித்தரிக்கப் படுவதனை நோக்கலாம்.

பெண் னில் இருக்கும் கவரச் சியே ஆணை வசப்படுத்துவதாகக் கூறப்படுகிறது. தொடர்பூடகங்களில் பெண் பாலுணர்வைத் தூண்டுபவளாக சிறுத்த இடை. பருத்த மார்பகம். தொடை என்பவற்றை அவர்களது உடலமைப்பில் வெளிப்படுத்தக் கூடிய விதத்தில் காட்டுவார்கள் இது இன்றும் நம்மத்தியில் காணப்படும் ஒரு அம்சமாகும்.

சிவரமணி தனது கவிதையில் ஒரு இடத்தில்,

சேலையின் மடிப்புக்கள்

அழகாயில்லை என்று

(Myth

வருஞ்சிய அந்தநூட்களை

மறப்போம்

என்கிறார்.

பெண் நிலை வாதச் சிந்தனையின் ஊட்டுவலானது பெண்ணின் அழகு பற்றிய கருத்தியலை சிறிது மாற்றியமைத்துள்ளது என்றே கூறவேண்டும்.

ஓளவையின் கவிதையில்,

எழு,

உள்ளே அனலாய்

எரிந்து கொண்டிருக்கும்

பூரியின் வடிவாய்

விரந்தெழு

பொட்டும் பிறவும்

அலங்கரிக்கும்

மேனியழு உன் அழகல்ல

வெறியும்

தீழிரும்

அவர்களுக்காய் மலர்ட்டும்

அதிகரமும்

உடைந்து சிதற எழுந்து நில்

உன்னை மீறிய எந்தக் குறியும்

உனது உடலைத் தீண்டாதவாறு

அக்கினைக் குஞ்சாய்

உயிர்த்தெழு !

இந்த உலகின்

பெண்மை வடிவம்

இதுவென்றிறமுது

என்கிறார்.

இக்கவிதையில், காலம் காலமாக நாம் பயன்படுத்தி அழகு எனக் கண்ட படிமங்கள் உடைந்து சிதறுவதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இத்தகைய பெண்னின் அழகு குணாம்சம் பற்றிய புதிய புதிதல்களும் புதிய அழகியல் தத்துவங்களும், பெண்ணிலைவாதக் கண்ணோட்டத்தினடியாக மலர் வதனைக் காணலாம். பெண்னின் உடல் அழகால்,

ஆண்களுக்குப் பணிந்த உடல் அல்ல என்பதை, தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. தனியே பெண் னினம் கதைத் துக்கொண்டிருக்கும் நாம் மேற்கிலே post Feminism அதாவது ஆணையும் பெண்ணையும் தனித்தனியே பார்த்தாயிற்று இனி அதற்கும் அடுத்த கட்டத்திற்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். அதன் வெளிப்பாடே பெண்ணின் உயிர்ப்பு அவளின் மொழியிலேயே தங்கியுள்ளது என்ற ஜீவியா கிரிஸ்ராய்வாவின் கருத்து.

இலங்கையில் தழிழ்ப் பெண்களின் எழுத்தினை நாம் பெண்ணிய விமர்சனத்தின் வருகையின் பின்னர் யார்யார் பெண் எழுத்தாளர்கள் அவர்கள் என்ன விடயத்தை எப்படி எழுதினார்கள் என்பது பற்றி ஓரளவிற்குப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் நாம் இலக்கியங்களை இதுவரையில் பெண்ணியப் பார்வையில் (A feminist Study of literature) இன்னும் செய்யவில்லை.

இலங்கையில், கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தில் தான் சித்திரலேகா மென்னகும் Women Writings பெண் எழுத்தாரி மாணவர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு இருதி வருட மாணவர் ஆழ்வாப்பிள்ளை, ராஜேஸ்வாமனியம் போன்றோரின் எபண்ணியப் பார்வையில் பாதுகாப்பு கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்துள்ளனராயினும் அவை இன்னும் நால் வடிவத்தில் அச்சோத்தால் அதுபற்றிய எந்த பார்வையும் அற்ற ஒரு தோக்க நிலையே பெண் எழுத்துக்கள் சார்ந்து உள்ளன.

அத்துடன் பெண்ணிய எழுத்தாளர்கள், பெண் எழுத்தாளர்களிடையே காணப்படும் ஏற்றம் - இறக்கம் பற்றியும் பேசாது மொளனம் காத்துவருகின்றனர். கோலிவா மகேந்திரனுக்கும் பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளைக்கும் ராஜேஸ்வரி பாலகுப்பிரமணியத்திற்கும் என்கந்தரிக்கும் இடையிலான தாரதம்மியங்கள்

இன்னும் ஏன் எம்மவர்களால் பார்க்கப்படவில்லை?

இன்றைய இலங்கை தமிழ் பேசும் பெண்நிலைவாத விமர்சகர் முன் எழுப்பப்பட்ட மிக முக்கியமான விளை இது.

நாம் இன்னும் எழுத்தளவில் தான் பெண்நிலைவாதம் பற்றிப் பேசிக் கொண்டும் எழுதிக் கொண்டும் இருக்கிறோம் நடைமுறை பிரயோகத்திற்கு ஏற்ற பெண்நிலை விமர்சனம் இன்னும் எம்மத்தியில் வளரவில்லை என்ற உண்மையையும் நாம் நிச்சயம் ஏற்றுக் - கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

மேலெலத்தேய பெண் நிலை விமர்சகர்கள் பெண் எழுத்துக்கள் பற்றிய ஆழமான பார்வையையும் ஆய்வினையும் செய்துள்ளதால் அடுத்தபடியாக அவர்கள் பெண்களின் உடல் சார்ந்த மொழி பற்றியும் வெஸ்பியன் உறவு குறித்தும் ஆழமான விமர்சனங்களையும் புரிதல் களையும் முன் வைக்க வழகிறது.

முத்துக்கு உபிமை கோருபவர்களின் உறுப்பினராக இருந்து கத்தின் போலியான கட்டு- உடைத் தெறிய முன் வர தை விடுத்து மத, மொழி, கூறுகள் அனைத்திலும் பரபுசார் ஆணாதிக்க கருத்து எவும் புனரமைப்பவர்களாக மாற்றமுறக் கூடாது.

எமது சமூக அமைப்பில் பெண்கள் திரும்பத் திரும்பக் குண்டுச் சட்டமியில் குதிரை ஒட்டுவதற்குக் காரணம், சமூகக் காலாச்சார குடும்ப அமைப்பு முறையிலிருந்து விடுபட்டு எழுத முன்வரும் பெண்களை ஆணாதிக்க சமூகம் அனுமதிக்காததே ஆகும்.

ஆண்கள் தம் மீது வைத்திருக்கும் மதிப்பீடுகள் குறையக் கூடாது என்று கருதும் பெண்களால் நிச்சயமாக பெண் எழுத்துக்களை எழுத முடியாது. எனவே அத்தகைய மனிலையில் எமது பெண்கள் இருந்து கொண்டு இலக்கியம் படைக்கும் வரை

பெண்ணின் மொழியைக் கண்டு பிடிப்பது விமர்சகர்களுக்கு சிம்ம சொர்ப்பனமாகவே இருக்கும்.

பெண்ணிய விமர்சனத்திற்கு இலக்கி-யங்களை உட்படுத்தும் போது பெண்களுடைய பெயரில் மறைவாக எழுதிக்கொண்டிருக்கும் ஆன் களின் எழுத்துக்கள் ஆணாதிக்கக் கருத்தியலால் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்ட பெண்ணின் எழுத்துக்கள் என்னவற்றை மொழியை மட்டும் வைத்து வேறுபரித்து அடையாளம் காண் பது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியப்படும்? என்கின்ற முக்கியமான வினா ஒன்று எழுதுகிறது.

அடுத்து பெண்ணிய விமர்சனத்தில் இலக்கியம் குறித்த விமர்சகர்களின் விமர்சனம் என்பதை ஒரு புறமாகவும், சமூகம் சார்ந்த விமர்சனமாக படைப்பாளிகளின் ஆக்க இலக்கியத்தினாலே வெளிப்படுகின்ற கை விமர்சனப் பார்வையும் மறுபுறமாகவும் வேறு பிரித்து நாம் நோக்கலாம்.

ஆண்களுடைய எழுத்தில் பெண்கள் எவ்விதம் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நோக்குவதும் பெண் நிலை விமர்சனத்தின் ஒரு தேவை ஆகும்.

எடுத்துக் காட்டாக ஒரு படைப்பாளி, மிகச் சிறந்த ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைப்பவராக இருப்பினும் அவரது எழுத்தில் பெண்குறித்த பார்வை மிகவும் கீழானதாக இருப்பின் அவர்பற்றிய அல்லது அவரது எழுத்து குறித்த விமர்சன மதிப்பீடு எப்படி இருக்கும்?

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த கவிஞர் கல்லூரன் நல்ல கவிதைகளைத் தருகின்ற ஒரு கவிஞர் உதாரணமாக அவரது

வெளிக்குள் வெளி என்ற கவிதை:
இன்னும் முடிவுறாதிருக்கும்
கணங்கள் சிலவற்றை
என்கைகளில் தீணித்து
எல்லையற்ற வெளியின்
மற்றுமெரு துண்டை

என் கால்களில் அணிவித்து

எனக்கு பெயரிட்டார்கள்

நான் மனிதன்

சாமீன் ஒலிகளினை

எழும் அழுகுரல்களின் மத்தியில்

ஒரு பிற்பகல் நிறப் பொழுதில்

அல்லது சடுதியில்

ஒரு இளங்காலை நிறப் பொழுதில்

எனது சுவர்கள்

முத்திரை குத்தப்படும்

எனது பிணப்பெட்டியில்

ஆணி அறையப்படும்

அதுவரை

காற்றில்லாத

ஒரு சிறு அறைக்குள்

நான் ஆத்மாவைச் சிறைப்பிடிக்கவும்

மரண வாழ்வில்

வெறும் கணவுகள் காணவும்

இன்னும் முயல்கிறேன்

காலத்தையும் வெளியையும்

கடந்து

இதுவரை குடியிருந்து

அடையாளங்கள் கரைர்த்து

புறப்படும் போது

ஒரு புல்வின் நுனி

ஒரு புலின் இதழ்

இவைகளுக்கு அப்பால்

நான் வெளிக்குள் வெளி!

என எமது மனம் சிலிர்க்க மெய் சிலிர்க்க தன்னை ஒரு கவிஞராக இனம் காட்டியள்ளார் கல்லூரனின் ATRIBUTE TO A FEMINIST என் ந கவிதையை பார்ப்போமானால்.

எந்த ஏதன் தோட்டத்திலிருந்து

புறப்பட்டனள்

எயது ஆண்டவர் படைத்த

அப் புதிய ஏவங்கள்

பெயரிடப்படாத நதிகளிலிருந்து
 பெயரிடப்படாத
 கடல் அலைகளிலிருந்து
 இவன் புறப்பட்டார்னனில்,
 பிதாவே
 இதுகளை மன்னித்தருள்க
 இவன் சேலை உடுத்தியிருந்ததும்
 பின்பொரு தடவை
 கால்கள் தெரிய
 சட்டை அணிந்திருந்ததும்
 எனக்கு ஞாபகம்
 எனக்கு மட்டும் புலப்படும்
 ஒரு சூரியனின் உட்ணத்தில்
 என் பேர்வைகளும்
 வியர்த்துக் கொட்டுவனவே
 ஆயினும்
 நின் பாதம் பசிந்திருக்கும்
 மன்னை இழிந்து
 எப் புதிய பனிப்புகார் நகர் நோக்கி
 நீயும் புறப்பட்டனை?
 அதுவும் உடலில் ஒரு துணியுமின்றி
 என்னால் உழிமு முடியவில்லை
 என்னால் உவக்க முடியவில்லை
 என கவிதை நிறைவு பெறுகிறது.

ஒரு படைப்பிலக்கிய வாதி, சமூகத்தை
 பல்பிரிமான அறிவுச் செழுமையுடன் நோக்க
 வேண்டியது அவசியம். ஓன்றை
 உன்னதமானதாகவும், இன்னொன்றை மிகக்
 கீழ் மையாகவும் நோக்குவது அவரது
 சமளிலையற்ற தன்மையையே புலப்படுத்தும்
 கல்லூரன் பெண்களை நோக்கி வீசிய
 வார்த்தைகள், அவர் இவற்றை எழுதாமல்
 இருந்திருக்கலாமே என எம்மை நினைக்க
 வைக்கிறது.

இதுக்கையதொரு தளத்தில் நின் று
 நோக்கும் போதுதான், பெண்ணிய
 கண்ணோட்டத்திலிருந்து பெண் பார்ப்பதற்கும்
 ஆண் பார்ப்பதற்குமான வெறுபாடு

இலக்கியத்தில் நுணுக்கி ஆராயப்படுகிறது.
 பெண்ணியம் பற்றிய உணர்வு நிலையில்,
 ஒரு ஆணின் பரிவும் நேசுமும் மிகக் கூரு
 பார்வைவையே எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரனின்
 திரைவிலகும் துயர் தருகிறது. இத்தகைய
 எழுத்துக்கள் ஈழத் து இலக்கியப்
 பாரம்பரியத்தில் அருந்தலாகவே உள்ளது.
 சட்டநாதனையும் இத்தகையதொரு இழையில்
 நாம் பார்க்க முடியும் செ. கணேசனிங்கன்
 பெண்ணியம் தொடர்பாக பல ஆக்க
 இலக்கியங்களை படைத் திருந்தாலும்,
 அவற்றில் நரம்பும் தசையும் சேர்ந்து
 வெளிப்படுகின்ற உண்மையான இலக்கியப்
 பார்வைப் புலம் மிக மிக அருகியே
 காணப்படுகிறது. இதே போலவே
 தெணியானின் மரக்கொக்கில் வரும் பெண்
 பாத்திரம் மிகுந்த செயற்கைத் தனமாக
 படைக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் ஆர்.
 சண்முகசந்தரத்தின் நாகம்மாள் பாத்திரம்
 அவ்வாறானதல்ல என்பதை நாம் இங்கு
 வெறுபிரித்து நோக்கலாம்.

ஈழத்தில் எவ்வளவு தான் சஞ்சிகைகள்,
 வாரலிதழ்கள் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டுக்
 கொண் டிருந்தாலும் இன்னும் எமது
 வாசகர்கள், குமுதம், ஆனந்த விகடன், ராணி,
 ஜூனியர் விகடன், அவள் போன்ற
 சஞ்சிகைகளை வாராவாரம் அல்லது மாதாந்தம்
 எதிர் பார்த்தபடி தான் உள்ளார்கள்.

இதில் உள்ள முரண்பாடு என்னவென்-
 றால் தமிழ் நாட்டுச் சிறுகதைகளில்,
 கொடுரோமான மாமியார் மருமகளை
 இம்சிப்பதும், காஸ் அடுப்பை வெடிக்க
 வைத் து மருமகளை விபத் துக்கு
 உள்ளாக்குவதும் முக்கிய கதைப்பொருளாக
 இருக்கும். ஆனால் இவன் கையை
 பொறுத்தவரையில், பெண்ணின் வீட்டில்
 மாப்பிள்ளை வந்து தங்கி இருப்பதால் தமிழ்
 நாட்டில் இடம் பெறும் அரைவாசிப்
 பிரச்சினைகள் இலங்கைப் பெண்களுக்கு
 இல்லை. ஆனால் யுத்தத்தை முகம்கொடுக்கும்
 எம் பெண்கள் பாலியல் வல் லுறவு,

துணைவனை இழந்த நிலை போன்ற உள்வியல் பாதிப்புக்கள் ஏற்படும் சிக்கல்களுக்கு நிறைவாகவே முகம் கொடுக்கின்றனர்.

எமக்கே உரிய இயல்பான பிரச்சினைகளை விடுத்து நாம் இன்னும் அடுத்தவர் பிரச்சினைகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கின்றோம் என்பது தான் ஆண்த விகடன், குழுதம் போன்ற சஞ்சிகைகளை நாம் அதிக ஈடுபாடுடன் வாசிக்கக் காரணம்.

பால்நிலை வேறுபாடும் கலை இலக்கியமும்

ஒருவர் ஆணாக இருப்பதோ அல்லது பெண் ணாக இருப்பதோ உண்மையில் உயிரியில் அமைப்பு முறையைச் சார்ந்த விடயம்.

இயற்கையின் விளைவால் பெண்ணாக பிறந்த ஒருவர் இயற்கை சார்ந்து பார்க்கப்படாது சமூகக் கட்டுக்களால் குறைத்து மதிப் பிடப்பட்டமையே பால் நிலை வேறுபாட்டிற்கு முக்கிய காரணம் எனப் பெண்ணிலை வாதிகள் கருதுகின்றனர்.

எமது சமூகச் சூழலில் ஆண், பெண் என இருபாலாருக்கும் தளித்தளியே நடத்தைகள் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதானது பால் வேறுபாடு குறித்து பல சர்ச்சைகளையும் கேள்விகளையும் கலை இலக்கியங்களுடாக எழுப்பியுள்ளது.

வர்க்கம், சாதி, இனம், நிறம் போல் பால் நிலை வேறுபாடு எமது சமூக உருவாக்கத்தில் அதிக செல்வாக்குச் செலுத்துவதனால் சமூக உருவாக்கம் தொடர்பான வினாக்களுக்கும் இன்றைய பெண் படைப்பாளிகள் தமது கலை இலக்கியங்கள் வாயிலாகவே பதிலளிக்க முனைந்துள்ளனர்.

கலை ஆனது இன்று கருத்து வெளிபாட்டுச் சாதனமாகி மக்களை அறிவுட்டிக் கொண்டிருப்பது ஒரு புறமிருக்க, மறுபுறத் தில் மாற்றுச் சிந்தனைகளின் வெளிப்பாட்டிற்கும் இக்கலையே பிரதான

வடிகாலாகி இன்றையகால தேவைகளாள் பூர்த்தி செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கலை இலக்கியங்கள் மாறிவரும் வாழ்வியல் விழுமியங்களையும் தனிமனித்தனின் ஊசலாட்டம், கூட்டுக் குடும்ப சிதைவு, தனிக்குடும்பத்தின் தோற்றம், மீண்டும் தனிக்குடும்ப உடைவு, கணவன்-மனைவி உறவுமுறைச் சிக்கல், உள்வியல் தாக்கங்கள், இன்றைய இளைஞரின் பிரச்சினைகள், வன்முறை, நெறிப்பிற்பு, மாற்றுக் கலாசாரம் போன்றவை பற்றிப் புதியதொரு பாணியில் புதிய குறியீடு, படிமங்களை இணைத்துப் பேச ஆரம்பித்துள்ளது.

சாதரண வாழ்கைப் புலத் தீல் ஒழுங்கமைத்தலும் மீறலும் தொடர்ந்து ஒரு வட்டத்தில் நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் செயற்பாடுகளாகி உள்ளன.

பெண்நிலைவாதம், தலித்தியம் போன்ற புதிய சிந்தனைகளும் அதனடியான போராட்டமும் இன்று அர்த்தங்களையும் அணுகுமுறைகளையும் ஆய்வு ரீதியாக முன்வைக்கின்றன.

தமது ஒழுகலாறுகளின் ஊடே தம்மை உணர்ந்து அதன் வழியே வெளிப்படுத்தும் பெண்நிலைவாத், தனித்திய சிந்தனைகள் தமக்கெனத் தனித்த மொழி உருவாக்கப்பட வேண்டும் எனத் தீவிரமாகக் கோருகிறது. இவ்வம்சங்களை மனதில் நிறுத்தி ஈழத்து கலை இலக்கியங்கள் சார்பில் சில சிக்கல்களை நாம் ஆராய வேண்டி உள்ளது.

பெண் நிலைவாதிகள் பால் நிலை வேறுபாட்டிற்கு அதிக அழுத்தம் கொடுத்து

பெண்ணைய விமர்சனத் தினாடாகவே பெண் இலக்கியங்களின் தனித்தன்மைகளை நோக்குகின்றனர்.

பெண்நிலை நோக்கில் இலக்கியங்களை ஆய்விற்குப்படுத்தும் போது பெண்களின் எழுத்திற்கும் ஆண்களின் எழுத்திற்கும் அடிப்படையில் நிறைந்த வித்தியாசங்களைக் காண கின்றனர். பெண் கள் தமக்குரிய மொழியில் தமது பிரச்சினைகளை அணுகின்றார்கள் அல்லது வெளிப்படீத்துகின்றார்கள். பெண்கள் தமது அடிப்படைப் பிரச்சினைகளினிறும் ஆணாதிக் கொடுரைத்தினின்றும் விடுபடத் தமக்கான தளத்தில் நின்று செயற்படவும் எழுதவும் விழுகின்ற போதே பெண் கள் உண்மையான மொழிக் கட்டுக்களை உண்டாக்கி பிரசன்னமாகின்றனர்.

பிரபல பெண்நிலை வாதியும் விமர்சகருமான எவெங்ஸ் ஷோர் ஆணாதிக்க கலாச்சாரத்திற்குள் பெண்களது கலாச்சாரம் ஒன்றை துவது சாத்தியமாகும் போது நிம் மதியாகவும் சந்தே வாழ முடியும் என்று கூறுதல் மிகமுக்கியமானது.

பெண்நிலை வாதம் ஒரு மேலைத்தேய கோட்டாடு என்றும் பிரெஞ்சுப் பெண்நிலை வாதிகள் கூறும் தமக்கான உலகத்தை சிருஷ்டி செய்வது என்பது கீழெத்தேய கலாசாரத்தினையும் பேஜும் நாடுகளுக்குச் சற்றும் பொருந்தாது எனக் கூறும் கருத்துக்களும் எம் முடன் இருக்க, எழுத்து சமகாலப் பிரச்சினைகளை கலை இலக்கியங்களுடாக ஆண் எழுத்தாளரும் பெண் எழுத்தாளரும் எவ்விதம் அணுகினர் என்பதை பார்க்க வேண்டிய தேவை இன்று எம்முடன் உள்ளது.

எழுத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களது ஆக்கங்கள் என்றவகையில் கடவுளரும் மனிதரும் தந்த பவானி ஆழ்வாப் பிள்ளை, ஒரு கோடை விடுமுறை தந்த ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், துயிலும் ஒரு நாள்

கலையும் தந்த கோகிலா மகேந்திரன், கோகிலம் சுப்பையா, நா.பாலேஸ் வரி, குந்தவை, புதுமைப்பிரியை என்ற பத்மா சோமகாந்தன், மண்டேர் அசோகா, கவிதா (நாகேஸ்வரி) யாழ் நங்கை (சுன்னலட்சுமி இராஜதுரை), சொல்லாத சேதிகள் தந்த அ. சங்கரி முதல் ஒளவை வரையிலான 12 பெண் கவிஞர்கள், வீலங்கிடப்பட்ட மானுபம் தந்த சுல்பிகா, காலம் எழுதிய வரிகள் தொகுப்பின் மேஜர் பாரதி, கர்டன் கஸ் தூரி, கப்டன் வாநதியின் போர்க் கால அனுபவங்கள், மறையாத மறுபாதி, (எக்லில் வெளியீடு) சக்தி போன்ற புலம் பெயர் இலக்கியத் தொகுதிகளைப் படைத்துக் கொண்டிருக்கும் தயாநிதி, மூத்திரேயி, போன் ரோர், 80களில் கண்ற தனித்த முத்தினர் குத்திக் கொண்ட செல்வி போன்றோருடன் தாமரைச்சுதீரா தியாகராஜா, ஆழியாள் என்றாலும்.

ஶாக ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களும், பெண்களின் பிரச்சினைகள், விலாவில் பெற்ற அனுபவங்கள், தொகுதின் கொடுரம் என்பவற்றுடன் செல்வி போன்றோரால் ஈழத்துப் படைத்துக் குழுக்களின் உள் இயக்கும்பாடுகளும் அரசியல் நிலைப்பட்ட கோவைகாம் முன் வைக்கப்பட்டன.

ஆண், பெண் கவிஞர்கள் என்ற வரையறுப்பிற்கும் அப்பால் மூல்விம் கவிஞர்களும் சேர்ந்து மரணத்துள் வாழ்வோம், தொகுப்பை சமகால அரசியல் விமர்சனங்களாகத் தமது தொகுப்பில் எண்பதுகளில் வெளிப்படுத்தினர். இதுவே எழுத்தின் முதல் எதிர்ப் பிலக் கியத் தொகுதியாகவும் பெருமைபெற்றது. தாமரைச்சுதீரா செல்வி யுத்தகால நெருக்குதல்களையும் பெண் உணர்வுகளையும் கலைத் துவத் துடன் வெளிப்படுத்தியவர் என்று பேசப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

விடுதலைப் போராளிகளாக இருந்து தமது போர்க்கால அனுபவங்களை வெளிப்படுத்த-

திய கப்டன் வானதி போன்றோரின் எழுத்துக்களும் அவர்களது அனுபவங்களும் யத்தத்தில் அவர்கள் பெற்ற உணர்வு உந்துதல்களை வெளிப்படுத்தின. இன் ஒடுக்குதலின் பெறுபேராகத் தமது மன்னை எவ்வளவு தூரம் நேசிக்கின்றனர் என்பதையும், தமது சக போராளிகளை இழந்து துயருற்று படும் கையறு நிலைப்பாடல்களும் மீண்டும் ஒரு புறநாலுற்றுக் கவிதைப் பாரம்பரியத்தை எனக்கு ஞாபகம் செய்கிறது.

பெண் எழுத்தாளர்களைப் போன்ற ஆண் எழுத்தாளர்கள் சிலரும் தாம் சார்ந்த அனுபவப்பற்பரிவருந்து வெளிக்கிளம்பி பெண்களை பெண்களுடைய பிரச்சினைகளை ஆங் காங் கே வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை.

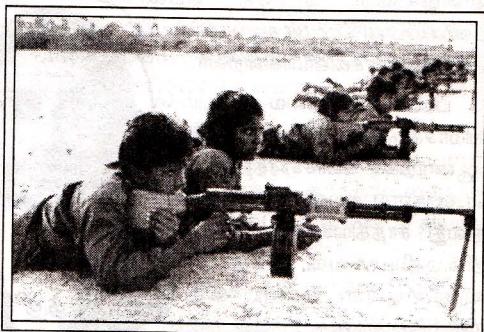
பெண்களால் பெண்களின் பிரச்சினைகள் மிகத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தப்படுவது ஒரு புறமிருக்க, ஆண்கள் பெண் களுடைய பிரச்சினைகளை விளங்கிக் கொள்ள முடின்யும் ஒரு வகைமாதிரி இலக்கியப் படைப்பாக்கமாக, அன்மையில் முன்றாவது மனிதன் இதழில் வெளிவந்த எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன் எழுதிய “திரை விவகும் துயா” சிறுகதையை நாம் பார்க்கலாம். ஒரு ஆணின் கணவயப்பட்ட படைப்பாக்கமாக அமைந்த இச்சிறுகதைப்பாணி தமிழகமுக்கும் புதியபொதரு தொடக்கமாக அமைந்துள்ளது- ணையும் நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

ஆண் நிலை நோக்கில் பெண் னினின் பிரச்சினைகள் யதார்த்தமாகவும் நியாயப் பாங்குதனும் அனுகப்பட்டு அது வலிந்து பேசாத இலக்கியமாக வெளிவருமாயின் அதனையும் நாம் ஏற்புடைய ஒரு கலை இலக்கியமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

“குடும்பத்திலும் வேலை செய்யும் இடங்களிலும் பெண்கள் தாழ்த்தப்படுவதும் சுரண்டப்படுவதுமாக உள்ளனர். இவற்றைப் பற்றிய உணர்வும் இச்சுழலை மாற்றவேண்டிய பெண்களும் ஆண்களும் எடுக்கும்

உணர்வு நிலை உடைய செயல்பாடே பெண்நிலைவாதம்” என கமலா பாசின் கூறுகின்றார். கமலா பாசின் ஆண்களும் பெண்னியச் செயல்பாட்டில் பங்குபற்ற வேண்டும் என அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியிருப்பதும் இங்கு கவனத் தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம்.

நலீன் பெண்நிலைவாதிகள் மார்க்கிலிய, கம்யூனிஸ சித்தாந்தங்களைக் கூட இன்று தமது தளத்தில் நின்று விளாவிற்குட்படுத்துகின்றனர். “ஆனுக்குப் பெண் தேவையாகும் போது ஆதிக்க கருத்தியல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட பெண் கீழ்படிந்து பண்பின் செயல் வடிவமாக மாறுகிறாள்”

என்றும் “இனப் பெருக்க மையமாக அமைந்துள்ள பெண்னின் கர்ப்பம் குறித்த பயத்தின் அடிப்படையிலேயே ஆண், பெண் உறவு கட்டமைக்கப்பட்டுக் குடும்பவரையறை என்னும் அதிகாரத்தினுள் பெண் ஒடுக்கப்படுகிறாள்” என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இத்தகைய ஒரு நிலையிலேயே பெண்களின் வாழ்க்கைப் புலத்தினும் சமூக வாழ்நிலையிலும் சகல மேலாதிக்கங்களையும் தகர்ப்பதற்கு மாற்று இலக்கியங்களின் ஊக்குவிப்பு தேவைப்பட்டது. இதனடியாக மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளையும் சாதி, சமய, இன வர்க்க ரீதியில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகங்கள் உருவாகலாயிற்று.

இதனடியாகவே பால்நிலை வேறுபாடுகளை வெளிப்படுத்திய பெண் களின் படைப்புக்களை ஒரு புறமாகவும் ஆன், பெண் இரு சாராராலும் சமுகப்பிரச்சினையுடன் பிரசாரம் கலந்து படைக்கப்பட்ட சிறுஷ்டிகளை இன்னுமொரு புறமாகவும் அழியில் சார்ந்து தமது அனுபவங்களை நேரடியாக வெளிப்படுத்தும் கலைத்துவம் மிகக் ஆக்கங்களை வேறாகவும் பிரித்து நோக்கி ஆராய வேண்டியுள்ளது. இந்த சந்தர்ப்பத்திலேயே வலிந்து பேசப்படுவது இலக்கியம் ஆகுமா? என்ற வினாவும் எழுப்படுகிறது.

மாற்றுக் கொள்கைகளையும் கோட்டாடுகளையும் பரிசோதனைக் களமாகப் பயன்படுத்தும் சிறிகர் பத்திரிகையில் பால்நிலை வேறுபாடு சார்ந்த பல ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து பிரசரமாகி வருகின்றது. அவ்வகையில் சந்தரி என்ற பெண் படைப்பாளியால் மூடுதிரை, ஒளிப்படைத் தகண்ணினாய், கேட்டிருப்பாய் கார்றே போன்ற சிறுக்கதைகள் வலிந்து சம்பவங்களைக் கோர்க்காத வகையில் அனுபவங்களை கலைத்துவமாக வெளிப்படுத்திய விதத்தில் முக்கியம் பெறுகின்றன.

இப்படைப்புகளை நிச்சயமாக ஒருதனால் தனது அனுபவத்திற்குட்பட்ட மொழியால் வெளிப்படுத்த முடியாது என்பதை மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. பெண்களின் உணர்வுகள், பால்நிலைப் பிரச்சினைகள் ஒளிவு மறைவின்றி தெளிவாகவும் கலைத்துவமாகவும் இப்படைப்பாளியினால் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது.

இதே போல், சமகாலத்தில், இடம்பெறும் இராணுவத்தினரால் மேற்கொள்ளப்படும் பாவியல் வல்லுறவுகள் கவிதைகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த

வகையில் கலா என்பவரால் எழுதப் பெற்று சிரிகர் பத்திரிகையில் பிரசரிக்கப்பட்ட கோணேஸ்வரி கவிதை முக்கியமானது.

மொழியை ஒரு தென்றலாக அல்லது குறாவளியாக - புயலாகப் பயன்படுத்தி கோணேஸ்வரி பாவியல் வல்லுறவிற்குட்படுத்தப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டதை எதிர்த்து இதுவரை எவரும் பயன்படுத்தாத சொற் குறிகளின் உதவியுடன் “தமிழ்ப்பெண்”

ஒருவரின் உணர்வுக் கொந்து தளைப் பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பால்நிலை வேறுபாடுகளைக் கலை இலக்கியங்களில் நோக்கும் போது பெண் எழுத்துக்களினாடு பெண் கள் மனந்திறந்து பேசகிறார்கள் என்ற

உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சிறுபான் மை இனத்தவர்களால் தான் சிறுபான் மை இனத்தவருடைய பிரச்சினைகளை புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதும் பெண்களால் தான் பெண்களுடைய பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வாதமாக இருப்பினும் ஒட்டுமொத்தமாக உலக இனத்திற்குத் தனிச்சிறு குழுக்களாகப் பிரிந்து போராடுவது இயங்குவது ஒட்டுமொத்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவல்ல தந்திரோபாயமாக இருக்க முடியுமா? என்பதும் வினாவிற்குரியதே.

இன்று கலை இலக்கியங்கள் அனைத்தும் உருவ உள்ளடக்கங்களை தகர்த்த கலை வடிவங்களை அறிமுகப்படுத்தி வருகின்றன. non fiction என்றும் non representational அதாவது எதையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாத நவீனத்துவம் இன்றைய கலை இலக்கியங்களுக்குள்ளும் புகுந்து கொண்டுள்ளது. தமது அனுபவச் சிறந்துகளை எப்படியும் ஒரு கலையாக வெளிப்படுத்த முடியும். ஆனால் அது வலிந்து பொருள் கொள்தலாகவோ அல்லது பிரச்சாரத் தொனி மிகுந்தோ

இருத்தலாகாது.

குறித்த ஒரு ஆணியின் கீழ் செயற்பட்டுக் கொண்டு அது சார்பாக இலக்கியம் படைப்பது ஆசிரியர் ஒருவர் பாடவிதானத் திற் கு அமைவாக கற்பிப்பது போல கேள்விகளற் சந்தேகங்கள் அற்ற உப்புச்சப்பில்லாத கலை இலக்கியங்களாக அமைந்து விடும். எமது வாழ் வு பற்றிய தேடல். நம் பிக்கை, நம்பிக்கையினம். அதிர்ச்சி, உள்பாதிப்புகள் நிறைந் தனவாகவும் அவை குறிச் சபரிசோதனை ரீதியான களங்களை எமது அதிர்வகுளிலிருந்து எம் நிதானிக்கச் செய்ய வேண் இலக்கியங்களின் கடமை.

படைப்பாளி எதிர்கொள்ள னகளின் பரிமாணங்கள் இலக்கியங்யள் படை ஆனாலும் இறுதியில் மலை ஒன்றை மையமாகக் கொடுக்கின்றோது முழு அளவிலான நோக்கு வெளிப்படும்.

பால்நிலை வேறுபாட்டிற்கு அழுதது கற் பிக் கும் பெண் ணிலைவாதம் கூட தற் பொழுது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மாற்றமுறுகின்ற ஒரு இலக்கியம்.

தன் னளவில் தான் சார்ந்த பிரச் சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கும் பெண்களைக் காப்பாற்ற பால் வேறுபாட்டினை அழுத்தி உரைக்கின்ற கலை இலக்கியங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றனவே ஆயினும் பெண்களை முற்றமுறுதாக மூடுண்ட ஒரு உலகிற்குள் பிரவேசிக்கவைக்கின்ற ஒரு அபாயப் பொறிக்குள் தள்ளிவிட ஆணாதிக்கம் முனையக்கூடாது.

ஸ்ருதில் பெண்ணிய விமர்சனமானது 80 களுக்குப் பின்னரே ஒரு முறைசார் விமர்சனமாக ஆரம்பிக்கிறது. சமூக ஒடுக்கு முறைகளுக்கு எதிரான பெண்ணிலைப்பட்ட விமர்சனங்கள் 19 ஆம் நூற்றாண் டில் தமிழ்மகள், மாதர் மதிமாவிகா போன்ற பத்திரிகைகளுடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டன. ஆயினும் 80கள் வரை பண்டைய இலக்கியங்கள் குறித்தும் அகவிகை சீதை மாதவி கண்ணகி போன்ற கதாபாத்திரங்களை இலக்கியம் மீதான மறுவாசிப்பாக பெண்ணிலை நோக்கில் தனித்தும் பார்த்தனர். இதன் பின்னர் மொழி, கவாச்சாரம், பண்பாடு என்பன மீதான ஒடுக்குமறைகள் தொடரச் சியாக இடம் பெற்றதின் காரணமாக பெண் ணிலைச் சிந்தனைகளும் பெண்ணிலை நோக்கில் இலக்கியங்களை பாக்கும் தன்மையும் வில்தாரம் பெற்றுள்ளது. அதன் காரணமாக பல விவாதங்கள் ஈழத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. மூடுமியாக இலங்கையில் கற்பித்தல் என்ற படவேண்டும் என்றும் பாலியல் சொல்லை ஏற்படுடைமையும் இன்று தேசிய பத்திரிகை-இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் வங்கிலும் இச்சொல்லையே ஆரோக்கியமான குழலை

இலக்கியங்களை கடமை. இன்று தேசிய பத்திரிகை-இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் வங்கிலும் இச்சொல்லையே ஆரோக்கியமான குழலை பெற்ற பெண்-வாதங்களில் சித்திரலோகாவி திருச்சந்திரன் என்போர் சணிலர் ஆரோக்கியமான கருத்துவாதத்தை ஈழத்தில் பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்தாடல்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தனர். செல்வி திருச்சந்திரனின் பெண்ணியம் தொடர்பான நூல்களையும் ஆக்கங்களையும் நிவேதினி என்ற பெண்ணிலைவாத சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்து பெண்ணிலைவாதம் சார்ந்த பலவேறுபட்ட பரிமாணங்களை வெளிக் கொணர்பவராக இருந்துள்ளார்.

சித்திரலோகா அவர்கள் பெண் கவிஞருகளின் சொல்லாதசேதிகள் மூலம் பல கவிஞருகளை உலகுக்கு அறிமுகம் செய்ததுடன் செல்வி சிவரமணி கவிதைத் தொகுப்பு, களவு, உயிர்துளி போன்ற வெளியீடுகள் மூலம் பெண்ணிலைக் கவிஞருகளை அடையாளம் காட்டியதுடன் பாரதி கட்டுரைகள் போன்ற பெண்ணிலைக் கட்டுரைத் தொகுதிகளையும் வெளியீட்டுள்ளார். தற்போது மட்டக்களாப்பில் இயங்கிவரும் குர்யா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தினுடைக் கெள்கள் சுக்ஞிகைக்குத் தன்னாலான பங்களிப் பையும் வழங்கி வருகின்றார்.

இலவ்வைக்கிளின் பெண் நிலைவாதம் சார்ந்த நீண்டகால சர்ச்சைகளுக்கு இவர்கள் இருவரும் தொடர்ந்து முகம் கொடுத்து வருபவர்களாக நாம் பார்க்கலாம்.

தொன்னுறுக்களின் பின்னர் பெண்ணிலைவாதம் சார்ந்த சீல சர்ச்சைகள் சரிநிகரில் வெளிவரத் தொடங்கியது. அதில் முக்கியமாக ஒருபாலுறவு தொடர்பான கருத்தாடல்கள், ராதிகாகுமாரசாமியின் பெண் போராளிகள் பற்றிய தொடர்விவாதம், கோணேஸ்வரி விவாதம், கண்ணாடி வீட்டிலிருந்து கல்வெளியலாமா என்ற தேவெகளரி, சரவணன், சூரியகுமாரி எழுதிய ஒரு பாலுறவு குறித்த திரைப்பட விமர்சன ஆக்கத்திற்கு எதிர்வினாயாக செல்வி திருச்சந்திரனின் விமர்சனங்கள் என்பன ஈழத்தில் பெண்ணிலைவாதம் சார்ந்த புரிதல் களை முனைப்புடன் வெளிப்படுத்தின என்று கூறலாம்.

ஆழத்தில் இடம் பெற்ற காத்திரமான பெண்ணிலை விமர்சனங்கள் அனைத்துமே சமூக அரசியல் கலாச்சார பின்புலத்தில் கூர்மையாக பார்க்கப்பட வேண்டிய அம்சங்களை நிராகரிக்கப்படக் கூடாது என்ற வாதத்தினை திறந்த மனத்துடன் முன் வைத்தன. வெறுமனே உணர்வு நிலைப்பட்ட கோசங்களை முன்னிலைப் படுத்தாது பெண்ணியம் குறித்து தரிசனம் மிக்க பார்வையை பெண்ணிலைவாதிகள் கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதை சரிநிகரினுடாக அழுத்தம் திருத்தமாக முன்வைத்திருந்தனர்.

ராதீகா குமாரசுவாமி

(இக்கட்டுரை கட்டுரையாசிரியரால் “தமிழ் இனி 2000” மாநாட்டில் வாசிக்கப்பட்டது)

பத்தான ஆயிரமாண
 சினந்த கைகளால்
 நீ கசையடிகளாய் வந்தென்னைத் துன்புறுத்தினாலு
 தலைநிமிர்ந்து உன்னை எதிர் கொள்வதின்றி
 வேறேன்ன செய்வேன்?

வரவேற்கிறேன் உன்னை
 என் இலைகளை நீ நசக்கினாலும்

காயப்படாமல் தனிமையில் எஞ்சி நீற்பதைவிட
 வாழும் உலகிற்கு காட்டுவேன்
 என் ரணங்களையும் ஊனமக்காயங்களையும்

பத்தான ஆயிரமாண அதிவேக அலறால்களால்
 நீ நடுங்க வைத்து என்னைச் சூறையாடினாலும்
 தலைநிமிர்ந்து உன்னை எதிர்கொள்ளுவதின்றி
 வேறேன்ன செய்வேன் ?

வரவேற்கிறேன் உன்னை
 என் இலைகளை நீ நசக்கினாலும்
 உதிர்ந்து பழுத்து மெளனமாய் இழுபடுவதைவிட
 ஒப்படைப்பேன் என் வாழ்க்கையை
 இளமையும் பசுமையும் இருக்கும் போதே.

Yei Lei சீனக் கவிஞரு

சீனத்துக்கவிஞரதைகளிலிருந்து
 நன்றாயுடன் ரீசர்க்கப் படுகிறது.

Safar-e Qandahar...

எதிர்பார்ப்புக்களுக்கு ஏமாற்றம்!

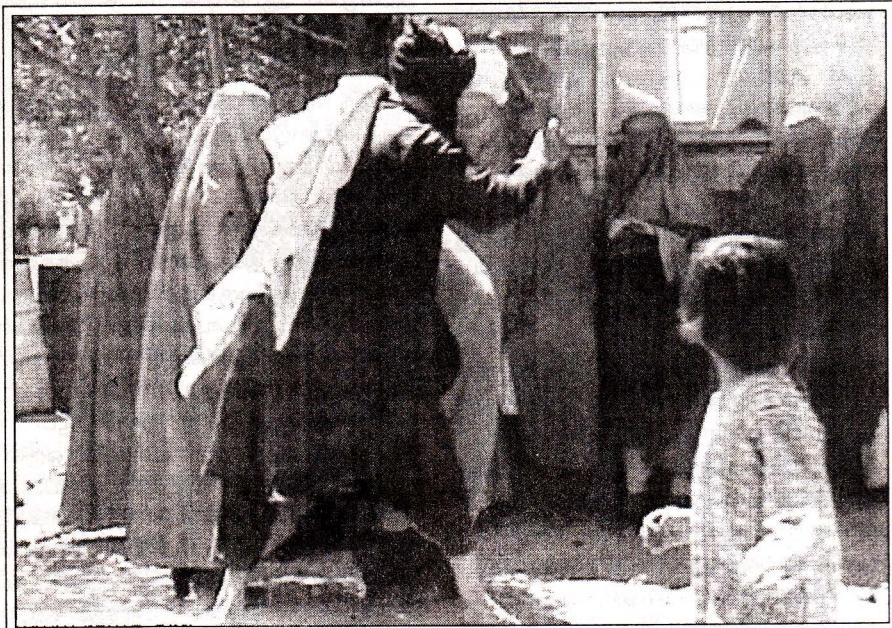
ஜெயந்திமாலா

கடந்த ஆண்டுகளில் ஆப்கானில்தா-
னுக்கு ஏவுகணாக்களை அனுப்பியதற்குப்
பதிலாகப்புத்தகங்களை அனுப்பியிருந்தால்
இன்று அங்கு அறியாமையும் யுத்தமும்
பயங்கரவாதமும் இருந்திருக்காது. நிலக்

வெளிக்கொணர்ந்துள்ள மிகஅருமையான
ஆவணத்திரைப்படம். Sonntag Zeitung

ஆயிரத்தியொரு இரவுகளின்
சொர்க்கமானது இருண்ட சூரிய கிரகணத்தின்
போது மூழ்குவது போன்று உள்ளது.

-The Guardian-

கண்ணிவெடிகளை விடைத்ததற்குப் பதிலாகக்
தானியங்களை விடைத்திருந்தால் மில்லியன்
கணக்கான மக்கள் ஆப்கானிலிருந்து
பட்டினிக்கும், மரணத்திற்கும் அஞ்சி
ஒடியிருக்க வேண்டியது இல்லை.

-Mohsen Makmalbaf

பெண்களுக்கு எதிரான அழுத்தங்களை

யதார்த்தநிலையை வெளிக்கொணரும்
Kandahar போன்றதிரைப்படங்கள் மிக^க
அரிதாகவே உள்ளன.

-Movie News-
மறக்கமுடியாத அதிர்ச்சி.

Le Figaro-

இந்தத் திரைப்படத்தின் மூலம்

ஆுப்கானின் மிகமோசமான பக்கங்களை நினைவுகளில் நிலைத்திருக்கும் அழகான காட்சிகளில் தனக் கேயுரிய குறியீட்டுப் பாணியில் இயக்குனர் Mohsen Makmalbaf காட்டியுள்ளார்.

-Liberation-

கன்டாவில் புகவிடம் பெற்றுவாழும் ஆப்கான் பெண்ணான நாபாலிற்கு அவளது இளைய சோதரியிடமிருந்து அவசர அழைப்புக் கிடைக்கின்றது. இதையூடுத்து ஆப்கானிஸ்தான் திரும்புகிறான் நாபால். ஈரான் - ஆப்கான் எல்லைக்குவரும் அவள் அங்கிருந்து சட்ட ரீதியற்ற வகையில் தவிபான்களின் பிரதான மையமான கந்தஹர் செல்ல முயற்சிக்கிறான். ஆப்கான் பெண்களின் பாரம்பரிய, மேலங்கியுடன் கூடிய பர்தாவுடன் பயணம் ஆரம்பமாகின்றது. ஆரம்பத்தில் அகதிக் குடும்பம் ஒன்றுடன் அவள் பயணம் செய்தபோதும் பின்னர் ஒரு சிறுவனே அவளுக்கு வழித்துணையாகச் செல்கிறான். இடைநடுவில் வைத்தியர் ஒருவர் நாபாலிற்கு உதவ முன்வருகிறார். இதையடுத்து இன்னொருவர் இப்படித் தொடர்கிறது Safar-e Qandahar .

இருபதாம் நாற் ராண் டின் இறுதிச் சூரியகிரிகணம் அன்று தற்கொலை செய்யத் தீர்மானித்துள்ள தனது சோதரியைக் காப்பாற்ற முயலும் நாபாலின் பயண அறிக்கையாக இப்படம் அமைந்துள்ளது. பத்திரிகையாளரான நாபால் ஐநா. ஹெலிக்கோப்டர் மூலம் ஈரான் - ஆப்கான் எல்லையிலுள்ள உதவி வழங்கும் முகாம் ஒன்றை வந்தடைகிறான். சூரிய கிரகணத்திற்கு இன்னும் மூன்று நாட்களே உள்ளன. அதற்குள் தவிபான்களின் கண்களில் மன்னைத்தூவிக் கொண்டு அவள் கந்தஹாரை அடைய வேண்டும்.

முதலில் அகதிக்குடும்பம் ஒன்றின் உதவியுடன், அகதிகளோடு அகதியாக அவளது பயணம் ஆரம்பமாகின்றது. அடுத்து குரான் பள்ளியிலிருந்து திறமையின்மை காரணமாக வெளியேற்றப்பட்ட சிறுவன் ஹக்

அவளுக்கு வழித்துணையாகச் செல்கிறான். இதற்காக ஜம்பது அமெரிக்க டொலர்கள் விலைபேசுகிறான். வழிநடுவில் நோயுறும் நாபாஸை, கிராமிய வைத்தியர் ஒருவரிடம் அழைத்துச் செல்கிறான் ஹக். நாபாஸ் உடனான உரையாடவின்போது தான் ஒரு அமெரிக்கக் கறுப்பு இனத்தவர் எனத் தன்னை அறிமுகம் செய்கிறார் வைத்தியர். சோவியத்யூனியனுக்கு எதிரான ஆப்கான் யுத்தத்தின்போது ஆப்கானுக்கு உதவத்தான் வந்தாகக்கூறும் அந்தப் போலி வைத்தியர் இங்கு வைத்தியர்கள் தேவையில்லை. பேக்கரிக்காரர்கள்தான் தேவை என்கிறார். இதன்மூலம் ஆப்கானின் மிகப்பெரிய நோயப் பசியும், பட்டினியும் என்பதை பார்வையாளர்களுக்குச் சொல்கிறது கந்தஹார்.

ஒரு நோயாளிப்பெண், ஆண்வைத்தியர் ஒருவரை நாடும் போது எவ்வாறு மனிதாபிமான மற்றவகையில் நடத்தப்படுகிறான் என்பதைத் தனக்கேயுரிய பாணியில் நகர்த்தி உள்ளார் இயக்குனர் Mohsen Makmalbaf. ஈரானின் சிறந்த இயக்குனர்களுள் ஒருவரான இவர் வைத்தியருக்கும் நாபாஸிற் கும் இடையிலான உரையாடவின் போது அவர்கள் ஒரேமொழியைப் பேசுகின்ற போதும் சிறுவன் ஹக் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் போல் செயற்படுவதைக் காட்சியதன் மூலம் ஆப்கான் பெண்ணொருத்தி ஆண் வைத்தியர் ஒருவருடன் நேரடியாகப் பேச முடியாதிருப்பதை எமக்குச் சொல்லியுள்ளார். நோயாளிக்கும் வைத்தியருக்கும் இடையே போடப்பட்டுள்ள திரையின் மறைவில் இருந்து நாபாஸ் பேசுவதும் திரையிலுள்ள துவாரத்தின் ஊடாக அவளது வாய், கண்கள் என்பனவற்றை வைத்தியர் பரிசோதிப்பதும் ஆப்கான் பெண்கள்மீது தலிபான் மேற்கொண்ட மிக மோசமான ஆணாதிக்க அடக்குமுறையின் கொடுமையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

கண்ணிவெடிகளால் கால்களை இழந்த ஆப்கான் மக்கள் மேற்குலக உதவிமுகாம் களில் பொய்க்கால்களுக்காகக் கையேந்தி நிற்கும் காட்சி யுத்தத்தின் கொடுரம் அப்பாவி

மக்களை எந்தளவிற்கு அங்கவீளர்களாக ஆக்கியுள்ளது என்பதை அதிர்ச்சி யுடன் காட்டுவதாக உள்ளது. உதவியிறுவனங்களால் வழங்கப்படுகின்ற பொய்க் கால்கள் பொருத்தமற்ற வகையில் வழங்கப்படுகின்றன. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கால் அளவுகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படாது ஏனோதானே என்று இவை எந்தப் பிரயோசனமும் அற்றவகையில் வழங்கப்படுவதையும் இவற்றிற்காகக்கூட முகாம்களுக்கு முன் னால் ஊன்றுகோல்களுடன் நான் தோறும் கூடும் நூற்றுக் கணக்கில் கால்களை இழந்தவர்கள் ஹெலியிலிருந்து வீசப்படும் இந்தக் கால்களுக்காக முன் டியடிப்பதும் மிக அப்புதமாகப் படமாக்கப்பட்டுள்ளது.

இத் திரைப்படத்தின் கதாநாயகியான பத்திரிகையாளர் நாபாள், அவ்வப்போது தனது அனுவங்களையும், தன்னைப் பாதித்த நிகழ்வுகளையும் தனது குரலில் ஒலிப்பதில் செய்து கொள்கிறார். இதன்மூலம் இயக்குனர் அவளுடாகச் சில செயத்தினால் சொல் வதந்துப்படிய யுக்தி ஒன்றினைக் கையாண்டுள்ளார். ஒருவகையில் கந்தஹார் பயணத்தின் நாட்குறிப்பேடு போன்று, இது ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றது. பாரம்பரிய இசை, வாத்தியங்கள், வர்ணக்காட்சிகள், வரண்டமணற்தரை என்பன படத்திற்கு மெருகூட்டு வளவாக உள்ளன.

குரான்பள்ளி ஒன்றில் மூலவாயிற்கு இருக்கின்ற அளவற்ற அதிகாரங்களையும் பெண் களுக்கு எதிராகத் தவிபான் மேற்கொண்ட பல்வேறு மனிதாரிமை

மேற்குலகப்
பார்வையாளர்களுக்கு கந்தஹாரிலுள்ள குறிப்பிட்ட காட்சிகள் அதிர்ச்சியாக இருப்பினும், ஆசிய, ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பையும், கலங்கர
அடக்கமுறைகளையும், மத அடிப்படைவாதத்தினையும் நன்கு அறிந்தவர்களுக்கு கந்தஹாரிலுள்ள குறிப்பிட்ட காட்சிகள் அதிர்ச்சியாக இருப்பினும், ஆசிய, ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பையும், கலாச்சார அடக்கமுறைகளையும், மத அடிப்படைவாதத்தினையும் நன்கு அறிந்தவர்களுக்கு கந்தஹாரிலுள்ள குறிப்பிட்ட மேம்பந்த களதையே.

ஆப்கான் தொடர்பாகப் பலதிரைப்படங்கள் ஈரானிய இயக்குனர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு உள்ளன. Hassen Jektapanahவின் ஈரானில் புகவிடம் பெற்று வாழும் ஒரு ஆப்கானியரின் கதையைச் சொல்லும் Dschomeh, Abolfasi Dschalili யின் ஆப்கான் அகதிச்சிறுவன் ஒருவனின் கதைக்கும் Delbaran, Madschid Maschidன் சிறுவனாக உடை அணிந்து ஈரானில் வாழும் ஒரு அகதிச்சிறுமி பற்றிய Baran என்பன அதிகம் பேசப்படுகின்ற திரைப்படங்களாக உள்ளன. இவற்றோடு Mohsen Makmalbaf தயாரித்த வீதி வியாபாரி என்ற திரைப்படமும் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய ஒன்றாக உள்ளது.

இப்படங்கள் அனைத்தும் அரசியலுக்கு அப்பால் கால் நூற்றாண்டுகால ஆப்கான் யுத்தம் அச்சமூகத்தினை எந்த வழிகளில் பாதித் துள்ளது என்பதை வெளிக் கொணர்வதில் வெற்றி கண்டுள்ளன.

ஆனால் கந்தஹார் மேற்குறிப்பிட்ட படங்களிலிருந்து வேறுபட்ட ஒன்றாக எதிர்பார்க் கப்பட்டது. தலிபாளின் அதிலங்க அதிகாரம் நிலவிய காலத்திலும், ஆப்கான் பெண்கள் மீதான தலிபான் அடக்குமுறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டகாலத்திலும் மாற்றுக் கலாச்சாரங்கள் ஆப்கானில் மறுக்கப்பட்ட காலத்திலும் இப்படம் எடுக்கப் பட்டது இந்த எதிர்பார்ப்புக்களுக்குக் காரணமாகும். அத்தோடு ஈரானியஇயக்குனரான Mohsen Makmalbaf சர்வதேச மட்டத் தில் பேசப்படுகின்ற ஒருவராக இருப்பதும் கந்தஹார் குறித்த எதிர்பார்ப்பை அதிகரித்தது.

2001ம் ஆண்டிற்கான கன்ஸஸ் (Cannes), யுனெஸ்கோ (UNESCO) விருதுகளைப் பெற்றுள்ள இத்திரைப்படம் ஆப்கான்சிறார்கள், பெண்கள் ஆகியோரின் அவலங்களை மேலெழுந்தவாரியாகக் காட்டுகின்றபோதும் இந்த அவலங்களுக்கான கலாச்சார, மத வரலாற்றுக்காரணங்களைப் பார்க்கத் தவறியுள்ளது. பல காட்சிகளில் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளபோதும் ஆப்கானின் இன்றைய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் சீரமிகுவகளுக்கு அடிப்படைக் காரணமான சோவியத் யூனியனோ, அமெரிக்காவோ விமர்சிக்கப்படவில்லை. செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஆகூயத்திலிருந்து போடும் பொய்க்கால்கள் கால்களைஇழுந்த அந்த மக்களுக்கு எந்தப்பலனையும் அளிக்கலில்லை எனக்காட்டும் கமரா ஏகாதிபத்தியங்களின் பக்கம் திருப்பப்படாமலே உள்ளது. ஆகக்குறைந்தது இந்தஇடத்தில் கண்ணி வெடிகளைத் தடைசெய்யும் ஒப்பந்தத்தில் அமெரிக்கா கைச்சாத்திட மறுத்துவருவதையாவது காட்டியிருக்க முடியும்.

படத்தின் ஆரம்பம் முதல் முடிவுவரை

ஆப்கான் பெண்களின் முக்கிய பிரச்சனை பர்தா அணிவதுதான் என்பதுபோன்று காட்டப்படுகின்றது. ஆப்கான் பெண்கள் எதிர்நோக்கும் ஒடுக்குமுறைகளை மலினப்படுத்துவதாக இது உள்ளது. தலிபான் ஆட்சியாளர்களால் பெண்கள் விமானத்தில் பயணம் செய்வதற்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டது. இதற்குத்

தலிபான்கள் கூறிய காரணம் பெண்கள் ஆண்களுக்கு மேலால் பறக்கக்கூடாது என்பதாகும். ஒருபெண் தனது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருஆணின் உதவியின்றி பொது இடங்களில் நடமாடுவதற்கும், பயணம் செய்வதற்கும் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. பொதுப் போக்குவரத்துச்சேவை பெண்களுக்கென தனியாக நடாத்தப்பட்டது. ஒரு பெண் குழந்தை எட்டுவைதுவரையுமே ஆண்களோடு சேர்ந்து பயணம் செய்ய முடியும். பிரசவ விடுதிகள் மூடப்பட்டு வீடுகளில் பிரசவங்கள் இடம்பெறுவது கட்டாயமாக்கப்பட்டது. ஆப்கான் தேசியக் கொடியில் வெள்ளை நிறம் இருப்பதனால் வெள்ளை நிறச் சப்பாத்துக்களை அணிவது தண்டனைக்குரிய குற்றமாக்கப்பட்டது. பெண்கள் யன்னலால் வெளியே பார்ப்பது தடை செய்யப்பட்டதுடன் யன்னல்களுக்கு மறைப்புக்களும் இடப்பட்டன. பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள் மூடப்பட்டுக் குரான்பள்ளிகள் மாத்திரமே இயங்கின. பெண்பிள்ளை ஒன்று இரண்டு வருடங்கள் மாத்திரமே குரான் பள்ளிக்குக்கூடச் செல்ல முடிந்தது. பெண்கள் விரும்பிய உடைகளை அணிவதற்கும் தொழிலில் செய்வதற்கும் தடைவிதிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு என்னாற்ற கொடுமைகள் பெண்கள் மீதுதினிக்கப்பட்டுள்ள போதும் ஒரு துளி அளவே கந்தஹாரில் காட்டப் படுகின்றது. இது போன்றே மாற்றுக் கலாச்சார மறுப்புக்களும், மனித உரிமை மீற்கலாம் வகைதொகையற்றாக இடம் பெற்றுள்ள நிலையில் கந்தஹார் சவாரி இவற்றைத் தவிர்த்திருப்பது மேற்குலக அரசியல் மூன்றாம் மண்டல கலை, இலக்கியாங்களில் சவாரி செய்வதாக உள்ளது.

ஆலகால விசந்கள்

தேவா

கிழவி மீண்டும் ரெவிபோன் கார்ட்டுக்களை எண்ணிப்பார்த்தாள். போன கிழமையும் இப்படித்தான் பத்துக் கார்ட்

குறைந்தது. ஏத்தனை கார்ட்டுக்கள் விற்கப்பட்டுள்ளன எத்தனை இருப்பில் உள்ளன என்று எழுதியிருக்கும் கணக்குப் பத்தகத்தை தேடி எடுத்தாள். அதில் எழுதியவைகளில் காசு தரப்பட்டவை, கடனில்நிற்பவை என்று எல்லாவற்றையும் கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தல் சரியாக பத்துக்கார்ட் குறைந்திருந்தது . இரவில்

அவள் தலையணைக்கு அடியில் வழமையாக அவைகளை வைத்துக் கொண்டு படுப்பாள். காலையில் எழும்பியவுடன் மறக்காமல் அவைகளை இடுப்பில் சொருகிக் கொண்டுவிடுவாள். யாரும் வீடு தேடிவந்து கார்ட் அவளிடம்

வாங்க வந்தால் மெதுவாகப் படுக்கையறைக்குப் போய் யாருக்கும் தெரியாதபடி இடுப்பிலுருக்கும் சாறியை அவிழ்த்து காட்டை எடுத்துவிட்டு மீண்டும் முந்தானையை செருகிக் கொண்டு மிகக் கல்டப்பட்டு ஏதோ பெரிய வேலை செய்துமாதிரி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டும் நடக்கமுடியாதமாதிரியும்

பாவனை பண்ணிக் கொண்டே வசிப்பறைக்கு வருவாள். தற்செயலாக அவள் காட்டை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது மகனோ மருமகனோ அங்கு வந்துவிட்டால் பெரும் சத்தம் இட்டுக் கத்தி

அவர்களைத் தூரத்தி நான் சாறி கட்டிக் கொண்டிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியாதோ கதவைத் தட்டி விட்டு வந்தால் என்ன என்று பெரிதாகக் கத்துவாள். இப்படி

பலமுறை செய்த பின்பு தான் அவள் ரெவிபோன் கார்ட்டுக்களை பகல் பொழுதில் தன் இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டிருப்பது மகனுக்கோ மகளுக்கோ தெரியாது என்று நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாள்.

பகல்தாக்கம் போடுகையில் அவள் சரியாய் நித்திரை கொள்வதில்லை. புரண்டு புரண்டு படுப்பாள். அவள் நினைவெல்லாம் மகன் கெதியல் சுகமாகவேண்டும் எனவும் ஓரளவு சுகமான பின் அவனைக் கண்டா கூட்டிச் செல்வதற்குரிய அவளின் திட்டத்திற்குரிய முன்னேற்பாடுகள் பல புதிதுபுதிதாக அவளின் மத்தியான நித்திரையில் முளைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

தன்னையும் மகனையும் இக்கரையிலிருந்து அக்கரைக்கு சேர்க்கும் ஏஜென்ட் எனப்படும் செப்புவித்தைக்காரனின் பயணங்றபாடுகள் சரியான காலகட்டத்தை அடையும் வரையில் அவனும் மகனும் யேற்மனியில் தங்கியிருக்க அவகாசம் தேவை. இப்பயணம் நாளையும் சரிவரலாம் நாற்பது மாதங்களின் பின்னரும் கூட சரிவராமல் போகலாம் ஆனால் சுகமில்லாத மகனை அங்கு கொண்டுபொய் சேர்த்துவிட்டால் தான் ஒருகாலத்தில் இல்லாமல் போய்விட்டாலும் அவனைக் கவனிக்க கண்டாவில் சொந்த பந்தங்கள் கண்டாவில் இருக்கும் என்று அவன் தாய் மனசில் ஒரு கணிப்பிருந்தது.

மகனும் தாயும் அரசியல் அகதி நிலையத்தில் தங்கியிருந்த காலத்தின்

போது முளைவிட்ட மகனின் காலல் திருமணத்தில் முடியவேண்டும் என்பதை அவன் முற்றநாக வெறுத்தாள். ஆனால் மகனின் நோய் இன்னமும் சரியாக குணமாகவில்லை என்பது அவனுக்கு மட்டுமே தெரிந்த இரகசியம். நோயாளி முகம் ஒன்றும் அவனுக்கில்லை.

சாதரணமாகவே காணப்பட்டான். “ஆனால் இன்னொரு தடவை மகன் நோயற்றால் அதுமிகப் பாதிப்புக்குள்ளாகலாம்” என்ற மருத்துவரின் எச்சரிக்கை பயமுறுத்தியது.

அரைகுறை வருத்ததோடு அவனை யேற்மனியில் கொண்டுவந்து சேர்த்ததே பெரும்பாடு “இந்த கலாச்சாரமில்லாத சீரஸ்திருந்த தேசுக்தில்” மீண்டும் மகன் நோயில் விழுந்தால் ஊரிலாவது காசக்கு ஆள் பிடித்து வேலை வாங்கலாம். இங்கு நிலைமை தலைகீழ். அவனுடைய மகனின் எதிர்கால நலனை நோக்கிய பார்வையில் அக்காதலை ஏற்றுக் கொள்வது சரியென்பத் தட்டது. சொந்த நாட்டுப் பெண்ணை அநுசரித்துப் போவதால் இப்போதைக்குப் பலகள் கிடைக்கலாம். சிலவேளை எதிர்காலத்தில் மகனைப் பராமரிக்க ஒருத்தி அவனுக்கு தேவைப்பட்டால் ஒரு

இடைக்காலசமராசம். பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொள்வது மாதிரி அவர்களைத் தாவிகட்டிக் கொள்ள, காரணத்தோடு சம்மதித்தான். பெண்ணும் தானாக அவள் மடியில் விழுந்தான் வரும் வாய்ப்பை ஏன் விடுவான்.

கவியாணம் முடிந்து நான்கு கிழமைகளில் மருமகளுக்கு நிரந்தர தாதி வேலை சுலபமாகவும் கிடைத்துவிட்டது. அதுவே தலைவிதியாகவும் அவள் தலையில் இறங்கியது. மருமகள் கறுப்பாயிருந்ததைக் கூட்டிக் கேர்த்து, அவள் இவளை விட குறைந்த சாதியில் பிறந்தவள் என்ற ரிசி மூலத்தை உலகம் எல்லாம் சிதறிக் கிடக்கும் தமிழ் சாற்றலைற்று மூலம் அறிந்து கொண்டாள் மாமி அவளுக்குத் தேவைப்படுவது மருமகள் என்று உலகத்திற்கு நாமம் சூட்டப்பட்டிருக்கும் ஒரு தொழிலாளியின் உழைப்பே.

சமூகநல் உதவிப்பணம் எடுப்பதற்காக மருமகளின் உதவியோடு அந்த அலுவலகத்திற்குப் போவாள் அவள். அவள் வயது போனவள் மகன் மிக உடல் நலமில்லாதவன் என்ற அநுதாபங்கள் அந்த ஊரில் வாழும் தமிழர் மத்தியில் குவிந்திருந்தது. தவிரவும் இவள் அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வாள். “என்னமாதிரியான செல்வமான குடும்பத்தில் பிறந்தேன். வேளாள சாதியில் பிறந்தநான் இந்த நாட்டில் இப்பிடி கீழ்சாதியரோடு பழகவேண்டி இருக்கிறது” இப்படி இவள் மாதிரி சாதித்தடிப்புள்ளவர்களிடம் சொல்லி அங்கவாய்ப்பாள். இந்த சாதி அநுதாபம் கொண்ட சிலரும் இதனால் அவளை தங்கள் கார்களில் அவள் செல்ல வேண்டிய இடங்களுக்கு கொண்டுபோய் வருவார் கூட்டி வருவார் அத்தோடு தனக்கு உதவிகள் பெறவேண்டியவர்களிடம் அவர்கள் குறைந்த சாதிக்காரர்களாக இருந்து தான் போகவேண்டிய கட்டாயம் இருந்தால் வழி முழுக்க புலம்பிக்

கொண்டே போவான் தனக்கு இப்படி ஒரு கதி வந்ததே என்று. ரேவிபோன் கார்ட் விற்கும் பிள்ளை நடத்தவேண்டி வேறு உள்ளதால் யாரோடு நோவேன் யார்க்கெட்டுத்துரைப்பேன் நிலை. இங்கு போனின் தனது நோயைப் பற்றியும் டாக்டர்களை வைது கொண்டிருப்பாள். இதனால் ஏதாவது சாப்பிட வேண்டிய குடிக்க வேண்டிய நிரப்பந்தங்களிலிருந்து தப்பிவிடுவாள். மகனையும் சாப்பிடவிடாமல் செய்வதற்கு அவன் குடிக்கும் மருந்துகளைப் பற்றி சொல்லி சில தடைகள் போட்டுப்பார்ப்பாள். ஆனால்

மருமகளின் தட்டில் இருந்து மகள் கைபோட்ட சாப்பிடுவதைப் பார்த்தால் அவளுக்கு பற்றி எரியும்.

தொண்டைக்குழிக்குள் ராகினி தூசணங்களால் குதற்படுவாள். இவளை இங்கு ஓழித்துக் கட்டிவிட்டு கண்டா போய்விட இருக்கும் திட்டம் மீண்டும் நெஞ்சை ஆக்கிரமிக்கும். கண்டா நினைவு மேலே மிதக்கத் தொடங்கியதும் சேலை இடுப்பில் செருகிக் கொண்டுவந்த ரெவிபோன் கார்ட்டுகள் ஞாபகத்திற்கு வரும். பக்கத்தில் இருப்பவளிடம் ஊர் விசயங்கள் ஏதும் கேள்விப்பட்டனயோ? எப்படியோ அதை ரெவிபோன் காட்டில் தொடுத்துவிடுவாள். ஊர் விபரங்கள் ஒன்றும் அவளுக்கு அவசியமானதல்ல. அவன் பிள்ளைகள் எல்லாம் எப்போதோ வெளிநாடு போய்விட்டார்கள். நாம்முண்டு நம்பாடுண்டு நமக்கேண் ஊர் பற்றிய கவலை. இந்த ரகத்தில் அவள் சேர்ந்திருந்ததால் அவளின் தற்போதைய அவசியம் சிறுக்க சேர்த்தல்.

பயணத்துக்கான ஓரளவு பணம் சேகரிப்பு. இந்த அறுபத்தியிரண்டு வயதான் மனசியின் தற்போதைய இலட்சியம். பணமில்லமாக கண்டாவிலிருக்கும் மற்ற மகனோடு தொடர்பு கொண்டு அவன் ராகினி வீட்டில் இல்லாத வேளைகளில்

கதைப்பாள். இந்த ரகசியப் பேச்கவார்த்தைகள் இன்றைவரைக்கும் மருமகள் காதுக்கு எட்டக் கூடாது என்பதில் மிகமிகக் கவனமாக இருந்தாள். கண்டா மகன் பணாதவில் செய்வான். ஆயினும் தற்செயலாகத் தேவைப்பட்டால். தன்பங்குக்கு நாலு காச சேர்க்கும் கெட்டித்தனம் அவளின் சிறுமிக்காலத்திலேயே அவளுக்கு ஊட்டப்பட்ட சங்கதியாயிற்றே. இந்த நிலையில் தான் அவளுக்கு ரெவிபோன் கார்ட்டுகள் களவு போவது பெரும் ஏரிச்சலைக் கிளப்பியது.

“ஹரில் கோழி களவு போற்மாதிரியெல்லோ கிடக்கு கோழியாவது பட்டவையைத்தாண்டிப் போகும் என்ற இடுப்பில் இருந்து எப்பிடி கார்ட்டுகளுக்கு கால் முளைக்கும்?” சந்தேகம் மருமகள் ராகினியின் மேல் விழுந்தது. அவள் கணக்குப்படி அவள் தான் சாமான் வாக்கப் போவாள் வெளியில். வெளி வேலைகள் வீட்டு வேலைகள் செய்வன் வெளித்தொடர்பு ராகினிக்கு நிறைய உண்டு.

இவள்தான் கார்ட்டுகளைக் களவெடுத்திருக்க வேண்டும். இனிமேல் உசாராய் இருக்கவேண்டும். நிதித்திரை கொள்வே கூடாது. ராகினிக்கு இன்னமும் வேலை கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இவள் மனதில் சில திட்டங்கள் உருவாகின. ராகினியைத் தேடிக் கூப்பிட்டாள். வீடு முழுக்க சத்தி வந்து அலுத்தாள். அவள் வீட்டில் இல்லை என்பது புரிந்தது.

வசிப்பறையிலிருந்த மகனிடம் கேட்டாள். டெவிலிசன் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவன் எரிந்து விழுந்தான். போ போ என்று அவன் ஊமைப் பாசையில் திட்டி அவளை அங்கிருந்து வெளியே தள்ளினான். ஒரு கணம் மகனைப் பார்த்து கலங்கினாள். சேலை

முந்தானென்பால் கண்ணெனத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

“ஏவ்வளவு பெரிய ஆழ்பிளைபிள்ளை என்னைப் பார்க்கவேண்டிய இவன். இவன் நான் கவனிக்கவேண்டி கிடக்கு”.

பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே அறையைவிட்டு வெளியே வந்தவள் யோசித்தாள். இவன் எங்கு போயிருக்கவேண்டும்? எங்கு போனாலென்ன அவள் இங்குதானே திரும்பி வாவேண்டும்.

அவளுக்கு ராகினி தங்களிலே தங்கியிருக்கிறாள் என்பதில் அளவில்லாத திருப்தி. ராகினியின் அரசியல் தஞ்சூதுக்கி விண்ணப்பம் எப்போதோ மறுக்கப்பட்டு விட்டது. அவளுக்குத் தற்போது வெளிநாட்டு அலுவலகத்தால் “ஒரு மனிதாபினமான அனுமதி”

வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதில் சமூகநலவுதலி இலாகாவின் பொருளாதார நன்மைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. தாயும் மகனும் இங்கு இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் காலம் வரை ராகினிக்கும் யெர்மனியில் வாழ பிச்சை போடப்படுகிறது”. அதற்கு ஒரு பின்னணிக் காரணமும் உண்டு. தாய்

மகனின் அரசியல் தஞ்ச விண்ணப்பங்களும் கூட எப்போதோ நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டன. தாய் கூடிய இரத்த அழுத்தம், சீவியாதி உள்ளவள் மகன் கோமாவில் கிடந்து எழுந்தவன். ஆனால் இன்னும் தன் உடற்கடமைகளைக் கூடச் செய்யமுடியாதவன்.

செய்யவிரும்பாதவன். இருவரையும் நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றமுடியாத நிலையில் நகராட்சி இருக்கிறது. இதனால் இவர்கள் பயணம் செய்யக் கூடிய ஒரளவு நலம் வாய்க்கும் வரை இவர்களுக்கு

இங்கு தற்போதைக்கு வாழ இருப்பு அனுமதி ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறது. தாய் வைத்தியர் தரும் மருந்துகளைப் பத்திரமாக வீட்டில் வைத்துவிட்டு அடிக்கடி டாக்கடிடிடம் தஞ்சம் அடைவாள்.

மருந்துகளை ஒழுங்காகப் பாவிக்கிறேன் என்று அடித்துச் சொல்வது அக்கிழவியின் தந்திரம். இப்படிச் செய்வதால் காலத்தை கடத்தி கண்டாப் பயணம் பழக்கும் வரை இங்கு வாழ்வது இவன் நோக்கம்.

இந்நோயாளிகள் விமானத்தில் பயணம் செய்யக் கூடிய உடல் நலம் கிடைக்கும்வரை இவர்களைப் பராமரிக்க ஏற்படும் செலவினை சமாளிக்க இந்த ராகினி மருமகளாய் அமைந்தது ஆட்சியாளருக்கு சாதகமாய் போனது. ஒரு சம்பளமற்ற பராமரிப்புத்தாதி அரசுக்கு இலவாகக் கிடைத்தது. ஆனால் யேர்மனி நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றம் மூவருக்குமே முத்திரை அடித்து உறுதியாக்கப்பட்ட முடிவு. ராகினிக்கு இவர்கள் மூலம் கிடைத்த இந்த மனிதாபிமான விசாவால் தாய்க்கும் மகனுக்கும் கூட கைமேல் பலன் கிடைத்தது. அவளுக்கு அனுமதி கிடைத்த நாளிலிருந்து ராகினியிடம்

“எங்களாலதானே உள்கு உந்த விசா கிடைத்தது கிடைத்தது” என ஒரு நாளைக்குப் பத்து தடவைகளாவது மனுசி இடித்துக் காட்டினாள். ஆரம்பத்தில் இவைகளைப் பொறுத்துக் கொண்ட ராகினியும் பின்னர் “உங்களின் கள்ளத்தனங்களை நான் டாக்கடிடிடம் சொல்வேன்” எனக் கத்த தொடங்கினாள்.

இங்கதான் மனுசிக்கு தலைவலி ஆரம்பமாகியது. இது குத்துவலியாகியது. இன்னும் சில நாட்களில் புகவிடங்களில் பிறந்தநாள், சடங்கு, திருமண கொண்டாட்டங்கள் ஊரைத்தெருவைக் காணிப்பித்து ஆதிமூலத்தை தெரிந்து கொள்ளும் வித்தை கையாளப்படும். இங்கு பலபல கோணங்களில் அலசி ஆராயப்படும் விடயங்களில் மாயியும் பங்கு பெறுவதால் மருமகளின் மேல் அநுதாபங்கள் விழாமல் இருக்க சில உத்திகளை முன்னெடுப்பாள். ஒரு பெண்ணுக்கு கணவனுக்கு பணிவிடை செய்வதைத் தவிர வேறென்ன முக்கிய

விடயமாக இருக்கிறது என்ற ஆயுதம் அதில் விசேசமானது, தான் வாழ்ச்சந்த காலத்து பெருமைகளை அடுக்கி கொண்டே போவான் எல்லாமே அந்தகாலத்தில் ஒழுங்காக நடந்ததின் திருப்பதியும் சேர்ந்து உருகிழருகிப் பேசிக் கொண்டுபோவாள். வேலைக்காரி வைத்து தான் வாழ்ந்த காலம் போய் தான் இப்படி வந்து அல்லோகல்லோப்படுவதாய் முடிப்பாள். யாரும் அதைக் கணக்கில் எடுக்கிறார்கள் இல்லை என்றாலே தீர்ண் அந்த புலம்பலை நிப்பாட்டுவாள். மகன் எவ்வளவு கெட்டிக்காரானாய் இருந்தான் இதற்குமுன் அவனுக்கு வருத்ததே வந்தததில்லைஎன்று ஒருதடவை ஒரு வீட்டில் வைத்துப் பெருமையிடத்தாள். இப்போது அவன் வருத்தக்காரானாய் இருப்பதற்கு மருமகளின் சாதகபவன் தான் காரணம் என்று சொல்லி வைத்தாள். இது ராகிளி காதிலும் விழ அவன் தன் மாமியை நல்வாய் முறைத்துப் பார்த்தாள். அதன் அர்த்தம் அன்று வீடு திரும்பிய பின் பரிந்து, வீட்டுக் கதவை திறந்து உள்ளே வந்ததுதான் தாமதம் ராகிளி காளியாகக் கத்தினாள்.

“எனக்கு செவ்வாய் தோசம் இருந்தபடியாத்தான் உங்கட மகனுக்கு இப்பிடி வந்ததென்டு எவ்வளவு நாளைக்கு புரடா விடுவியன். அவருக்கு யேர்மனிக்கு வரமுன்னமே சுகமில்லாம இருந்த நீங்கதான் மறைச்சியன் நானும் மடச்சி தெரியாம உவரில் விழுந்திட்டன். நான் நல்லா நம்பி எமாந்து போனன் கலியாணம் கட்டி ஒரு மாதம் கூட சந்தோசமாக இருந்தனே ஒரு வார்த்தை சொன்னீங்களே என்ற மகன் ஏற்கனவே சுகமில்லாதவன் எண்டு. ஒரு மாசம் கோமாவில் கிடந்ததுக்கு பிறகுதானே தெரிந்தது முன்னமே வலிப்பு வந்ததென்டு. இஞ்சு மகன் நைசா கொணாந்து சுகம்மாக்க வந்தியன். என்ற சாதகம் சரியில்ல எண்டால் பேற நல்ல சாதி பொம்பிளை பிடிச்சுக்கட்டி வையுங்கோ சுகம் வந்திடும். உந்தக்

கள்ளத்தனங்களும் பொய்களும் உங்களையெல்லாம் எப்பிடி விட்டுப்போகும் உங்கட பரம்பரையே அதில் ஊறித்தினச்ச பரம்பரையல்லோ.” இதை அவள் ஆவேசம் கொண்டு சொல்லிப்போட்டு போய் கட்டிலில் விழுந்தாள். இரவ பூரா அழுதிருக்க வேணும் கிழவிக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. இந்த தமிழ்ச்சனங்கள் எப்பிடியோ விசயத்த இவளிட்ட சொல்லிப் போட்டுதுகள் பொல்லாத சனங்கள் எண்டாலும் இவள் சாதகம் நல்லாயிருந்தா என்ற மகனுக்கும் நல்ல சுகம் வந்திருக்கும் தானே தேற்றிக் கொண்டாள்.

இப்போது வீட்டில் இல்லாமல் இருந்த ராகிளி அவளைக்கு மேலும் ஏரிச்சலைத் தந்தாள். “இன்றைக்கு இவள் வரட்டும் எண்ட்ட சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வெளியில் போயிட்டாள். இவளுக்கு வர வர நல்ல கொழுப்பெடுத்துவிட்டது. மத்தியான சாப்பாட்டு பாத்திரங்கள் கூட கழுவாமல் வெளியில் போறவேல இவளுக்கு என்ன வந்தது தற்செயலா மகன் கக்கூசுக்கு போகவேணுமெண்டா நான் என்ன செய்யேலும் இவள் எங்க துலைஞ்சுபோனாள்” ரோட்டுயன்னுக்கும் முன் கதவுக்குமாக அந்த இரண்டறை வீட்டினுள் திரிந்தாள். ஒரு இரண்டு மணி நேரங்களின் பின் ராகிளி கதவைத்திற்ந்து கொண்டு உள்ளே வந்தாள். மகன் ராகிளியைக் கண்டதும் அவள் முன்னால் வந்து கத்த ஆரம்பித்தாள் “நீ எங்கே தொலைந்தாய்”

அவளின் கேள்வியைப் புரிந்து கொள்ளமுன்னரே பதிலை வீசினாள் மாயின் காதுகிழியவும் சேர்த்து “உங்கள் இரண்டு பேரயும் கவனிச்ச கொள்றதால் எனக்கு ஒரு சதமும் கிடைக்கிறதில்ல. இன்னொரு வீட்டில் நிலம் சுத்தம் பண்ணினா எனக்கு கொஞ்சமாவது கிடைக்கும் நான் இஞ்சு வந்த கடன் ஆர்

உங்கட காதில கத்தியிருப்பன் அத நீங்க

தருவீங்களோ அல்வது இந்த
அரசாங்கமதானும் தருமோ” காக விசயம்
காதில் விழுந்ததும் மாமி ஏதோ பறுபுறுத்துக்

கொண்டே அங்கிருந்து போனாள். மகன்
தனது ஆத்திரத்தை மனவில் மீது கொட்டிக்
கொண்டேயிருந்தான். அவளுக்கு முன்னும்

பின்னுமாக நடந்து அவன்
போகுமிடமெல்லாம் போய் கையைக்
காலை ஆட்டிக் கொண்டு அடம் பிடித்து
அழும் பிள்ளைபோல அவன் செய்து

கொண்டிருந்தான். இது ராகிளிக்கு
ழழக்கப்பட்டதே எனினும் இந்த ஆறுமாத
காலத்தில் இதுதான் முதல் முறையாக 2
மணிநேரம் அவன் வெளியில் இருந்தது.
ஆனால் இன்று அவன் அவன் கைகளை
இழுத்தும் கத்தியும் தன் காலால் நிலத்தில்
உத்ததும் நடந்து நடந்துகொள்வதும் தான்
வெளியே கனநேரம் தங்கியதை
எதிர்க்கிறான் என்பதை புரிந்துகொண்டாள்.

ஆவளுக்கு ஆத்திரம் வந்தது.

“எனக்கு கோவம் வந்தது எண்டால்
எல்லாம் தூக்கியெறிஞ்சு போட்டு ஊருக்கு
போடுவன்” இப்பதிலால் ஒரு கணம்
அவன் அதிர்ந்த போனாள். நிலத்தில்
விழுந்து அவன் காலைப்பிடித்துக் கொண்டு
அழுத் தொடங்கினான். கிழவி விக்கவிக்க

கென்று அங்கே வந்தாள். “அடேய்
உனக்கென்ன புத்தியோ கெட்டுப் போசுக்
உவன்ட காலடியில் விழுந்து நீ அழுகிற
உனக்கு வெட்கமில்லையா நாங்கள்
எப்பவும் நல்ல சாதி உந்த கீழ்சாதி
பெட்டபின்ற கால பிடிக்கிற உனக்கு மூள
இல்ல” மகளைப்பிடித்து இழுத்தான். “ஓம்

ஓம் மூளை இருக்கிறமேல் சாதி
பொம்பிளாகூப்பிட்டு உங்கட மகனுக்கு
குண்டி கழுவிலிடச் சொல்லுங்கோ
செய்வாள் அவள்”. அவளை நன்கு
நோகடிக்க வேண்டியிருந்தது ராகிளிக்கு.

கிழவி அங்கிருந்து நழுவி தன்
அறைக்கதவை சாத்திக் கொண்டாள் இந்த
விடயம்தான் அவளுக்கு பிரச்சனை தருவது

மகனுக்கு சோறு ஊட்டி விடவேண்டும்

உடுப்புமாற்றிவிட உதவவேண்டும்
குளிப்பாட்டிவிடவேண்டும் அவளின்
பெரிய உடம்பைத்தூக்கி இவைகளை
எல்லாம் செய்யமுடியாதுதான் யாரையும்
பிடித்து இவைகளைச் செய்யலாம் ஆனால்
ஏந்த பெண் இவளின் குண்டியைக் கழுவ
முன்வருவாள் ஆகவே ராகிளியின் உதவி

கட்டாயம் தேவை கிழவின் நோக்கம்
ராகிளியை தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள்
வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் ராகிளியும்
இவர்களில் தானே தங்கியிருக்கக்
வேண்டியிருக்கிறது பலன்களை அநுபவிக்
தந்திரங்களை விடைக்க வேண்டும்

கனடாவுக்கு மகளைக் கூட்டிச் சென்று

தன் சாதிக்குள் ஒரு பெண்ணை
தேர்ந்தெடுத்து முடித்துவைத்தால் எல்லாம்
சரியாகி விடும் இப்படி அவன் சுயாலும்
கணக்குப் போட்டது அதில் குடும்ப
கௌரவத்தை காப்பாற்றவேண்டிய
பொறுப்பு தன்னைச் சார்ந்தது என்ற

பிடிவாதம் இறுகியிருந்தது.
ராகிளி எல்லாவற்றையும் தெரிந்து
கொண்டு தான் இருக்கிறாள். மேலும்
அவன் விழித்துக் கொள்ள முன் தான்
உசாரய் இருக்க வேண்டும் அதனால் தன்
திட்டம் முழுவதும் அவளுக்குத் தெரிந்து
விடக் கூடாது. இன்னும் கவனமாகயிருக்க

வேண்டும் ராகிளி தங்களை விட்டுப்
போய்விட்டால் வேறு யேர்மன் தாதிகள்
தன்னைக் கவனிக்க வந்தால் தன் குட்டு

வெளிப்பட்டுவிடும் ஆக ராகிளியை
மடக்கி வைக்கின்ற காரியங்களை
தொடங்கவேண்டும். இவளையும் அங்கு
கூட்டிக் கொண்டுபோவோம் என்று
பாவனை காட்டினால் என்ன. தன் வழிக்கு
வருவாள் இவளுக்கும் வேறு வழியில்லை.

இப்போதைக்கு ஒன்றும் உள்ளிக் கொட்டி
வைக்கத் தேவையில்லை. காலம் வரும்
போது சொல்லி வைக்கலாம்
முடிவொன்றுமெற்றுத் தட்டு புருக்கத்தில்
முந்தானையை தட்டி இறுக்க முடிந்தவள்

போது சொல்லி வைக்கலாம்
முடிவொன்றுமெற்றுத் துருக்கத்தில்
முந்தானையை தட்டி இறுக்க முடிந்தவள்
மகள் என்ன செய்கிறான் என்று
பார்க்கப்போனாள் அவனோ
டெவிவிசினின் முன்னால் இருந்து சிறுவர்
சித்திரப்படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்
மருமகளின் அறைக்கதவு மூடப்ப
ட்டிருந்தது. ராகினி தூங்கிக் கொண்டிருக்கலாம் நினைத்தாள் ஆணால் ராகினி
நாளைக்கு என்ன திட்டம் போட்டி
ருக்கிறாள் என்பதை உணராதவளாய் தன்
அறைக்குள் புகுந்து இடுப்பில் வைத்திருந்த
பெரிபோன் காட்டுக்களை எல்லாம்
மீண்டும் வெளியில் எடுத்துப் பிரிக்க
ஆரம்பித்தாள்.

08.10.00 யேர்மனி.

மன்னிக்க வேண்டுகிறோம்.

சுக்தி 26 இல் பல எழுத்துப்பிழைகள் இடம் பெற்றுள்ளதுடன் தேவாவின் சிறுக்கையில் இருபக்கங்கள் தவறுவாக பிரசுரக்கப்படாத மாபெரும் தவறும் நிகழ்ந்துள்ளது. அதனை சுட்டிக்காட்டிய கதையாசிரியர் தேவாவுக்கு நாம் நன்றி தெரிவிப்பதுடன் இதற்கான எமது வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நட்புடன் தோழிகளுக்கு !

2002 ஆம் ஆண்டில் வெளிவர இருக்கும் பெண்கள் சந்திப்பு மலருக்கான ஆக்கங்களை சேகரிக்க ஆரம்பித்துள்ளோம். இந்தடைவை மலரை பால்விளைந் தொழில் பற்றிய விடயதானங்களை உள்ளடக்கிய ஒன்றாக வெளிக் கொணர உத்தேசித்துள்ளோம்.

இது பற்றிய உங்கள் படைப்புக்கள் (கவிதை, கட்டுரை, சிறுக்கை, ஓலியம், புகைப்படம், நாடகம்) கருத்துக்கள் | நேர்காணல்கள் மற்றும் ஆவணக்சேகரிப்பு | (இலங்கை இந்தியா ஜோப்பா கனடா | அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா) புள்ளி-விபரங்கள் ஆகியவற்றை காலதாமதமின்றி அனுப்பி ஒத்துழைத்து உரிய நேரத்தில் இம் மலர் காத்திரமாக வெளிவர உங்கள் பங்களிப்பை வழங்குகின்றன.

நன்றி

தொடர்புகளுக்கு

மின்னஞ்சல்வழி.

Pennkalchanthipumalar@yahoo.com.au

அஞ்சல்வழி

பெண்கள் சந்திப்புமலர் 7

சுக்தி

Boks 99 Oppsal

0619 Oslo

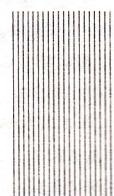
Norway.

தொ.பே.ஜில-0047 23300676

இப்படிக்கு

பெண்கள் சந்திப்பு மலர்க்குமு

ஒருபுரட்சிகர சுக்தியாகும் கறுப்பினப் பெண்களின் விடுதலைக்கான ஒரு நியாயப்பாடு மொழிபெயர்ப்பு கட்டுரை மற்றும் வீட்டுவேலைப் பகிரவிலுள்ள அசமத்தவம் கட்டுரை தொகுத்து வழங்கியவர் உயிர்நிழல் ஆகியை லக்கமி அவருடைய பெயர் விடுபட்டு போனமைக்காக வருந்துகிறோம்.

போராளி பிரேமவதி மனம்பேரி:

30 வருட நினைவாக

சே குவரா கிளர்ச்சி என்று அப்போது கதைக்கப்பட்டது எனக்கு நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது. இந்த கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்கு சிறிமாவோ அரசு பஞ்சாபிலிருந்து விசேட இராணுவப் பிரிவின் உதவியைப் பெற்றுக் கொண்டது என்றும் பேசிக் கொண்டனர். மாவவியோரம் பினங்கள் கேட்பாரற்று கிடந்தன. சொந்த மக்களையே இவ்வாறு கொலை செய்யும் அரசு தமிழ் மக்களை என்ன பாடுபடுத்தப் போகிறதோ என அங்க-வாய்ப்புக்களும் இரவுகளில் திருவிழா பார்க்க ஒடும் எங்களுக்கு கதிர்காமத்து சம் பவம் அச் சுறுத்தலாக அடிக்கடி நினைவுபடுத்தப்பட்டது.

1971 ஏப்பரவில் இக்கிளர்ச்சி மக்கள் விடுதலை முன்னணியினால் நடத்தப்பட்டது. நாடு முழுவதிலும் உள்ள பல பொவில் நிலையங்கள் ஒரேநாளில் ஒரே நேரத்தில் தாக்கப்பட்டன. இவங்கையில் முதல்முதலாக இவ்வாறான தாக்குதலை நடாத்திய இடது-சாரிக் கொள்கையுடைய ஒர் அமைப்பாக மக்கள் விடுதலை முன்னணியினர் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். இக்கிளர்ச்சியை அடக்க அரசு மிகவும் மிருக்குத்தனமாக நடந்து கொண்டது. இருபதாயிர்த்திற்கு மேற்பட்ட போராளிகள் கொல்லப்பட்டனர். ஒட்டுமொத்தமான கொலைகளுக்கு கண்துடைப்பாக ஒரு கொலையை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்டது அரசு. பிரேமாவதி மனம் பேரியின் கொலை வழக்கு மிகவும் பறப்பாக பேசப்பட்டதுடன் ஸழக்குத் தொடர் மித்திரின் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது.

பிரேமாவதி மனம்பேரி கதிர்காமத்தை சேர்ந்தவர். 22 வயது நிரம் பிய இவர் கதிர்காமத்தல் இயங்கி வந்த மகளின் அமைப்பிற்கு தலைமை தாங்கியதுடன் மக்கள்

முன்னணியின் அரசியல் வகுப்புக்களிலும் கலந்து கொண்டவர்.

கதிர்காம பொவில் நிலையத் தாக்குதலுக்குப் பின்னர் நிலைமையை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர இராணுவத்தினர் அழைக்கப்பட்டனர். 1971 ஏப்பரல் 16ஆம் திகதி பிரேமாவதி மனம்பேரி அவரது வீட்டில் வைத்து கைது செய்யப்பட்டார். கடும் சித்திரவதைகளுக்குள்-ளாக்கப்பட்டதுடன் விசாரணையின் போது நிர் வாணமாக நடந்து செல்லும் படியும் பணிக்கப்பட்டார் அமைப்பு பற்றியும் இவரது பணிகள் பற்றியும் அரசியல் வகுப்புக்களில் கலந்து கொண்டமை போன்ற விடயங்கள் பற்றிய தகவல் கள் எடையும் பிரேமாவதி வெளியிடமறுத்தபோதும் இராணுவத்தினர் கும்பலாகப் பாலியல் வல்லுறவில் ஈடுபட்டனர். அரையக்க நிலையில் இவர் வீதிக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டு நிர் வாணமாக நிலையில் கைகளை உயர்த்தியபடி நடக்கும் படி பணிக்கப்பட்டார். நடந்து கொண்டிருந்த அவரது உடலை துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் துளைத் தன. நடுவீதியல் குற்றுயிராக விடப்பட்ட பிரேமாவதிக்கு உதவ இராணுவம் யாரையும் அனுமதிக்கவில்லை.

பிரேதங்களை அடக்கம் செய்ய குழி தோண் டிய போதிலும் குற்றுயிராகவே காணப்பட்ட பிரேமாவதியை மீண்டும் இராணுவத்தின் தலையில் கட்டுப் பிண்மாக்கினர்.

யுத் தகால் நெருக்கடிகள் அதிகார வர்க்கம் தமது பலவீனத்தை மறைக்கவும், சமூகத் தை அச் சுறுத்தவும் இவ்வாறான மிலேச் சத் தனமான நடவடிக் கைகளில் ஈடுபடுவதுண்டு.

ஆதிகாரவர்க்கத்தை ஆட்டப் காணக் கொடும் போராட்டத்திற்காய் தன்னுயிர் ஈந்த பிரேமாவதி மனம்பேரிக்கு வீரவணக்கங்கள்

ஆசியாவின் நவீன அடிமைகள்

கன்னிப் பரிசோதனை, கடுமையான அடக்குமுறை, வன்முறை பிரயோகம் மற்றும் கொலை செய்யப்படல் போன்ற கொடுரங்களைக் கொண்டதாக ஆசியப் பெண் தொழிலாளர்களின் நிலைமை அபிவிருத்-தியடைந்துள்ளது. ஆசியாவின் குறிப்பிட்ட சிலநாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார வெற்றி மிகவும் கொடுரமான பின்னணியைக் கொண்டுள்ளதாக அமைந்தள்ளது. பெண்கள் தமது வாழ்க்கையைப் பயணம் வைத்து வேலையில் ஈடுபடுகின்றனர். தொழிலதி-

பர்கள் மலிவான உழைப்புக்கதியை கரண்டி கொள்ள இலாபம் ஈட்டுகின்றனர்.

வேலைநாள் 16 மணிநேரம் வரை நீட்க்கின்றது இந்த நாளில் 2 தடவைகள் 15 நிமிட இடைவேளை வழங்கப்படுகிறது மிகவும் சலிப்பானதும், ஓரேமாதிரியானதுமான வேலைகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத வேலைத் தல சூழவில் வேறு வேலை வாய்ப்புக்கள் எதுவும் அற்ற நிலையில் பல்லாயிரக்கணக்கான பெண்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

இந்தோனேசியப் பெண் மரீசினா தனது தொழிற்சாலையில் சம்பளம் பற்றிய தனது அதிருப் தியைத் தெரிவித் திருந்தார். பண்ணிரெண் டு மணிநேரம் தொடர்ச்சியாக தலையைக் குனிந் தபடி பெற்றில் பணி புரிபவர் இவர். மணிக்கூடுகளைச் சுமந்த படி தொடர்ச்சியாக இயங்கும் பெல்நிற்கு ஏற்றபடி ஒய்வின்றி இயங்கவேண்டும். ஒரு மணிநேர உழைப்பிற்கு ஊதியமாக 50 ரூபாய்கள் வழங்கப்படுகின்றது. மரீசினா தனது சக தொழிலாளிகளுடன் இணைந்து சில மேலதிக வாய்ப்புக்களை வழங்குகின்ற ஒப்பந்தம் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். இவர்களுடைய கோரிக்கைகள் சம்பளத்தை 60 ரூபாயாக உயர்த்துவது, உணவுக்கான தொகையை 10 ரூபாயாக உயர்த்துவது, போன்றவையாக அமைந் திருந் தன. தொழிலாளிகளின் கருத்துப்படி மேற்குறிப்பிட்ட கோரிக்கைகள் நியாயமாக அமைந்திருந்தன ஆனால் வேலைநிறுத்தம் முடிவுற்ற மறுநாள் மரீசினா இந் தோநேசியத் தேவைகளில் ஒன்றான யாவாத்தீவில் பின்மாக கண்டெடுக்கப்பட்டார். இவரது உடல் சேறும், சக்தியும் நிறைந்த இடத்தில் அடையாளம் காணமுடியாத நிலையில் காணப் பட்டது. மரீசினா சித்திரவதைக்குட்படுத்தப்பட்டு, பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கப்பட்டும் அவருடைய வயிற் றுப்பாகம் கத்தியால் குத்திக் கிழிக் கப்பட்டும் காணப் பட்டதுடன் பெண் ஞாறுப்பு மரத் தூசியால் நிரப்பி அடைக்கப்பட்டும் இருந்தது. சில சார்பற்ற குழுக்களின் கருத்துப்படி இதற்கு பின்னணியாக உள்ளூர் இராணுவப்பிரிவு இருக்கலாம் எனக் எனக் கூறப்படுகிறது. இவர்களுக்கு இந் தோனேசிய மற்றும் சுவிற்சலாந்தைச் சேர்ந்த மணிக்கூட்டுத் தொழிற்சாலை அதிபர்கள் பின்னணியில் இருந்திருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது. இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் எழுச்சியடையும் தொழிலாளிகளை பயம் கொள் எச் செய்வதற்காய் மேற்கொள்ப்படுகிறது.

தொழிலாளிகள் மந்தைகள் போல கூட்டாக சுதந்திரவர்த்தகவலையங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். இவ்வலையங்கள் வியப்பநாமில் தொடர்ச்சி தாய்வான் வரை நீள்கிறது. இவ்வலையங்களில் மிகவும் மோசமானதும் ஆபத்தானதுமான நிலைமைகளில் ஆடைகள், சமையலறை உபகரணங்கள் மற்றும் தம் வாழ்க்கையில் ஒருபோதும் சொந்தமாக்குமுடியாத உபகரணங்கள், மென்மின்னியல் தயாரிப்புக்கள் போன்றவற்றை தயாரிக்கின்றனர். சுதந்திரவர்த்தகவலையங்கள் ஆசியாவின் ஏற்றுமதி மூலமான பொருளாதாரத்திற்கு மிகவும் ஆதரமாக விளங்குகின்றன. இவ்வலையங்கள் வெளிநாட்டு முதலீட்டுக்களில் பிரமாண்டமாக தெரிகின்றது. வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் தமது முதலீட்டுக்களை மிகவும் மலிவான உழைப்பை நோக்கி இடம் மாற்றிய வண்ணம் இருக்கின்றனர். இங்கு வரி செலுத்த வேண்டிய தேவையோ, அரசு அனுமதிக்காக அலுவலங்களில் காதித்திருக்கவேண்டிய தேவையோ, அரசுகெடுபிடிகளோ எதுவுமே இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு கிடைப்பது மிகவும் மலிவான உழைப்புச்சுக்தி.

பிலிப்பைன்ஸ் ஐசெர்ந்த 80 - 90 பெண்கள் ஒரு சுதந்திரவர்த்தகவலையத்தில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். ஏனெனில் இவர்கள் “இயற்கையாகவே சோர்வதற்கும் ஒரே மாதிரியான வேலையை சகித்துக் கொள்ளும் இயல்புடையவர்கள்” என்பதால் ஆகும் மாறுபடாத வேலையக் கொண்ட அமைப்பினுள் பொருந்தாத பெண்கள் இங்கு மிகவும் கஸ்டப்படுகின்றனர். இவர்களை உடனடியாக வேலையிலிருந்து நீக்குதல், அடிக் கடி துன் பட்படுத் துதல், அவமானப்படுத் துதல், தொடர்ச்சியான அச்சுறுத்தல்கள், சிறைத்தண்டனைகள், சித்திரவதை ஏன் மரணம் கூட நிகழ்ந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

பெற்றோரால் “விற்கப்படுதல்”

வாங் என்ற பெண் (வயது 22) இவர்

ஆடைகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் பணிபுரிகின்றார். தாய்வானிலுள்ள சுதந்திரவர்த்தகலவையத்தில் 7 வருடங்களாக பணிபுரியும் இவர் ரீ சேட்டுகளுக்கு அடையாளங்களை ஒவ்வொருநாளும் தைத்துள்ளார். இவருடைய கிராமத்தைச் சேர்ந்த 70 பெண் கள் இங்கு பணிபுரிகின்றனர். “எனக்கு வேறு ஒரு வழியும் இருக்கவில்லை என்னுடைய பெற்றோருக்கு நான் உழைக்கும் பணம் தேவைப்பட்டது. அவர்கள் எனக்காக தொழிற்சாலையின் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துத்திட்டு விட்டார்கள்”

வாங் அப்போது சட்டப்பூர்வமாக வேலை செய்யும் வயதை அடையவில்லை. வேலை வழங்குபவர்கள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள பாடசாலை இருப்பதாக கண்டுடைப்பிற்காக கூறினார்கள். அந்தப்பாடசாலையில் அவள் கற்றுக் கொண்ட ஒரே ஒரு விடயம் விரல்களை சேர்த்து தைத் துக் கொள்ளாமல் தவிர்ப்பது எப்படி என்பதை மட்டுமே.

அங்கு தொழிலில்புரிபவர்களில் பலர் தையல் இயந்திரத் தின் உயரத்தை ஒத்தவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். “வேலைநாள் முடியும் போது நாங்கள் மிகவும் களைத்துபோய்விடுவோம்” எனக்கூறும் இவர் சகிப்புத் தன்மைக்கு மிகவும் பழகியவராகிவிட்டாக கூறுகிறார். மணித்தியாலுத்திற்கு 300 அடையாளங்களை ரீ சேட்டில் தைக்க வேண்டும் மேற்பார்வையாளர்கள் சுற்றிச் சுற்றி வந்தபடி இருப்பார்கள். வேலையை துரிதமாக்க அவர்கள் தையல் இயந்திரங்களுக்கு அருகே வந்து கால்களை மெசினை இயங்கும் டெவில் வைத்து ஆட்டி வேகக்கை அதிகரிக்கின்றனர். சிலர் கைகளில் அடிபோடுகின்றனர். தொழிற்சாலைக்கு

மிகவும் பெரியளவிலான தொகை தைக்கவேண்டும் என்ற முன்னுமதி கிடைத்தால் அங்கு வேலை செய்வது மிகவும் கஸ்டமாகிவிடுகிறது. இங்கு பணிபுரியும் 250 பெண்களும் செய்து முடிக்கும் வேலைக்கு ஏற்றபடியான சம்பளத்தைப் பெறுகின்றனர். அவர்களால் குறிப்பிட்ட அளவை எட்டமுடியலில்லையில் குறைந்தளவு சம்பளத்தையே பெறுகின்றனர்

பிரச்வத்திற்கான வீவைப் பெற்றுக் கொள்ள வசதியல்லாத ஒரு பெண் தொழிற்சாலையிலேயே குழ்ந்தையைப்

பெற்றெடுத்த சம்பவமும் நிகழ்ந்துள்ளது. தொழிற்சாலை ஒரு உயரம் குறைந்த சீமெந்து கட்டித்தில் இயங்குகின்றது. யன்னலுக்குப் பதிலாக எட்டிப்பார்ப்பதற்கு உதவும் துவாரங்களைக் கொண்டுள்ளன. இக்கட்டித்தில் பெண்கள் நெருக்கமாக நிரைக்கின்றன நியோன் குழல் விளக்கின் மங்கிய ஒளியில் பணிபுரிகின்றனர். ரேடியோ கேட்பது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் தொழிலாளிகள் இசையை ரசிக்கும் போது வேலை மந்தமடைவதாக கண்டுபிடித்ததின் விளைவே. மெசின்களின் சத்தத்தை தவிர வேறொந்த ஒலியையும் அங்கு கேட்க்கூடியதாக இல்லை. “இந்த சத்தத்திற்கு நாங்கள் பழக்கப்பட்டுவிட்டோம் வேலைநாள் முடிந்ததும் நாங்கள் பெரிய சத்தம் போட்டுக்

கைதுக்குக் கொள்வோம்” என ஒரு தொழிலாளி குறிப்பிட்டார். தொழிற்சாலையில் வேலை அதிகரிக்கும் போது மேலதிகநேரம் வேலை செய்வது என்பது கட்டாயமானது. அவ் வேளாளரில் வேலை நேரம் 16 மணிநேரம் கூட நீடிக்கக்கூடும். எப்போது வீவு கிடைக்கும் எனத்தெரியாத நிலையில் தொடரங்கு வேலை செய்யவேண் டிய நிலையும் ஏற்பட்டதுண்டு. ஏனைய பிற வர்த்தகவையைக் களிலும் நிலைமைகள் இவ்வாறே அமைந்துள்ளன. ஒரு நாள் முழுவதும் வேலை செய்யும் போது கிடைப்பது 15 நிமிட நேர இடைவேளை மட்டுமே. மலசலூட்டத்திற்கு செல்வதற்கு கூட மட்டுப்படத்தப்பட்ட நேரமே வழங்கப்படுவதுடன் கடுமையான மேற்பார்வையின் கீழ் அதுவும் நடைபெறுகிறது. 2 நிமிடங்களுக்குள் திரும்பி இடத்திற்கு வராவிடில் பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டுவிடும் என அங்கு 5 வருடங்களாகப் பணிபுரியும் தொழிலாளி ஒருவர் கூறுகிறார். புல நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு ஒரேயொரு மலசலூடும் மட்டுமே இருக்கிறது. தொழிலாளிகள் இருக்கும் இடத்திலேயே இருந்து எப்போ மலசலூடும் காலியாகும் எனப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் கிழு வரிசையில் நிறப்பதற்கு நேரம் கிடைக்காது உரிய நேரத்தில் மலசலூட்டத் திற்கு செல்லமுடியாமால் சகித்துக்கொண்டிருப்பதால் சமீபத்துக் கஸ்டங்களைப் பல தொழிலாளிகள் எதிர் நோக்குகின்றனர். இது தவிர தொழிலாளிகள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படும் போது கட்டாய மருத்துவ பரிசோதனைக்குட்படுத்தப்பட்ட பின்பே வேலைக்கு நியமிக்கப்படுகின்றனர். தொழிலதிபர்கள் தனித்து வாழும். குழந்தைகள் பெறாத, 25 வயதிற்குட்பட்ட பெண்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்குகின்றனர். மேற்படி “தகைமைகளை” ஆதரவுர்வமாகக் கண்டறிய கன்னிப் பரிசோதனை, வயிற்றுப்பாகத்தில் தோலில் ஏற்பட்டும் அடையாளங்களை கண்காணிப்பதுடன் சிலவேளாளில் மார்பகங்களில் பாலுாட்டியதற் கான அறிகுறிகள்

இருக்கின்றனவா எனவும் ஆராய்கின்றனர். இதுபற்றிய அநுபமில்லாத தொழிலாளிகளுக்கு இது மிகவும் அதிர்ச்சிதரும் விடயங்களாக அமைகின்றன.

தொழிலாளி ஒருவர் திருமணமானவர் எனில் குடும்பக்கட்டுப்பாடு பற்றியும் தடைச்சாதனங்களும் அவை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்பது பற்றிய அறிவுறுத்தல்களும் வழங்கப்படுகின்றது. குடும்பத்தை பராமரிக்காத தொழிலாளியை தெரிவு செய்வதற்கு பின்வரும் காரணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

வேலை செய்யும் நேரம் பற்றி தமது எதிர்ப்பை தெரிவிக்குமுடியாது

அதியுர்ந்த சம்பளத்தை கோருவதற்கான காரணம் இவர்களுக்கு இல்லை (குழந்தைகள் இல்லை)

அத்துடன் பெரும்பாலான தொழிலாளிகள் குறுகிய கால வேலை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலேயே வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகின்றனர். நிரந்தர வேலை வழங்கப்படுவதில்லை

பிலிப்பபைன்ஸ் இல் அடிப்படைச் சம்பளம் நாளெஞ்கு 250 ரூபாய்கள். ஆனால் பெரும்பாலான பெண்கள் இந்த தொகையையின் அரைவாசியையே ஊதியமாகப் பெறுகின்றனர். இங்கு ஆடைகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் குழந்தைகளுக்கான ஆடைகள் தயாரிக்கும் போது தொழிலாளிகளுக்கு 50 ரூபாய்க்கும் குறைந்தளவு ஊதியமே வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த ஆடை மேற்கீல் 1500 ரூபாய்களுக்கு விற்கப்படுகிறது. மிகவும் கடுமையானதும் ஆபத்தான நிலைமைகளின் கீழ் கடுமையான உழைப்பை வழங்கும் தொழிலாளிகளுக்கு எதுவும் கிடைப்பதில்லை. உள்ளாடைகள் தைக்கும் வேளாளரில் பெண்கள் என்ன நிற உள்ளாடைகள் அனிந்துள்ளார்கள் என பதிவு செய்தபின்பே வேலைக்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். களவு போவதை தடுப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட முயற்சியாக கூறப்படுகிறது.

இதேபோல தாய்லாந்தில் நகை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் பெண்களை பரிசோதித்த பின்பே வீடுக்கு செல்ல அனுமதிக்கின்றனர். இவ் வேளைகளில் தொழிற் சாலையில் பணிபுரியும் ஆண் தொழிலாளர்கள் இவ்வாறான பரிசோதனைகளில் ஈடுபடுவதனால் பெண் கள் மிகவும் கேவலப்படுத்தப்படுகின்றனர். அத் துடன் இவ்வாறான

வேலைகளுக்கு அமர்த்தப்படும் போது மேற்பாடி பரிசோதனைகளுக்கு சம்மதிக்கின்றோம் என எழுத்து மூலமான அனுமதியை பெற்றுக்கொண்டே வேலைக்கு அமர்த்துகின்றனர்.

தொழிலதிபர்கள் தமது வாபத்தை அதிகரிப்பதிலும் அதை பாதுகாப்பதிலுமே குறியாக உழைக்கின்றனர். தொழிலாளிகளின் பாதுகாப்புபோ, நலனோ அங்கு கிண்கித்தும் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஒரு தடவை தொழிலாளி ஒருவரின் கையை மெசின் வெட்டியபோது அங்கு பணிபுரிந்த

மேற்பார்வையாளர் முதலில் கேட்டறிந்து கொண்டது மெசினுக்கு சேதம் ஓன்றும் ஏற்படவில்லையே என்பதையே. இம்மெசின் உலோகங்களை துண்டாக்கப்பயன்படுவதாகும். மனித உயிர்கள் மீது காட்டப்படும் மரியாதையற்ற மனப்பாங்கு இந்த நூற்றாண்டில் தொழில்முயமாககல் மூலம் கிடைத்த அவ்வும் என்றே கூறவேண்டும்.

தாய்வாந் தீ இள்ள பாங் கொக் கீல் சுதந்திரவர்த்தகவலையத்தில் 174 பெண்களும் 4 ஆண்களும் விளையாட்டுப் பொருட்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஓன்றில் ஏரிந்து சாம்பலானார்கள். தொழிற்சாலையின் பிரதான கதவுகள் பூட்டப்படிருந்ததுடன் வெளியே செல் லுவதற் கான படிகளை சமான் கள் அடைந்ததிருந்ததாலும் தீபற்றியபோது யாரும் வெளியேறமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. சிலர் யன்னல் மூலம் மூன்றாவது மாடியிலிருந்து குதித் தபோது இறந்து போனார்கள். ஒரேயொரு பெண் மட்டும் அதிர்ஸ்டவசமாக உயிர்தப்பியிருந்தார். “நான் செத்துபோவேன் என்று நினைத்துக் கொண்டு பவுண் மோதிரத்தை கழுற்றி வாயினுள் போட்டுக் கொண்டு எனது பெயர் அட்டையை கழுத்தில் கூற்றிக் கொண்டேன் என்னை அடையாளம் காண் பதற் கு இலகுவாக இருக்கும் என்று நினைத்தபடி குதித்தேன் என்னுடைய சக தொழிலாளிகளின் சடவங்களின் மேல் நான் விழுந்தனால் உயிர் தப்பினேன்” என்கிறார் இவர்.

இதே தொழிற்சாலை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பும் ஏரிந்து சாம்பலானது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் தொழிலதிபர்கள் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்த எதையும் செய்யாததுடன் அரசு விதித்த குற்றப்பணத்தையும் அலட்சியப்படுத்தினர். அங்கு தீ அணைக்கும் உபகரணங்களோ எச்சரிக்கை கருவிகளோ மற்றும் தீ ஏற்பட்டால் வெளியேறுவதற் கான அவசரகால வாயில் களோ கிடையாது இருந்தபோதிலும் நிர்வாகம் தீ விபத்துக்கு காரணம் தொழிலாளி ஒருவர் அசிரத்தையாக சிகர்ட்டினை ஏற்றுள்ளதாக கூறியுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் அரசு விதித்த 30 ஆயிரம் ரூபாய்களை கொடுக்க மறுத்ததை தொடர்ந்து அரசு தண்டப்பண்ததை மேலும் அதிகரித்தது. பல உயிர் இழப்புக்களுக்குப் பின்பு அரசு தொழிற்சாலைகள் மீது தமது கண்காணிப்பை தீவிரப்படுத்தியுள்ளது.

இது தவிர தொழிற்சாலைகளில் நஞ்ச ஊட்டப்படும் அவைத்தையும் தொழிலாளிகள் சந்திக்கின்றனர். மின்சில் உபகரணங்களின் பகுதிகளை தயாரிக்கும் பகுதிகளை இரசாயனக்கலைவகைளில் தோய்த்து எடுக்கும் பணிகளில் தொழிலாளிக் கட்டுப்புகளின்றனர். இவ் இரசாயனக் கலைவகை வாந்தி, குடுமையான தலையிடி, சொறி, சிரங்கு மற்றும் இழையங்களில் குருதிவெளியேறுதல் போன்றவற்றை ஏற்படுத்துகின்றன.

இரசாயனக்கலைவகை அடையாளம் மிடப்படாத கொள்கலன்களில் சேகரித்து வைக்கப்படுகின்றன. தொழிலாளிகளுக்கு முகடுடி மற்றும் பாதுகாப்பு அணிகளை அணியவேண்டும் என்பது பற்றிய அறிவுறுத்தல் கள் வழங்கப்படுவதில்லை. அதுடன் காற் ரோட்டமற்ற சூழல் தொழிற்சாலையில் நிலவுவது வழக்கமாகும். அன்றையில் இலங்கையில் உள்ள சுதந்திரவர்த்தக வலையம் ஒன்றில் 900 பெண்கள் இரசாயன வாயுக்களினால் நஞ்ச ஊட்டப்பட்டுள்ளனர். இலங்கை யப்பானி தொழிலதிபர்களுக்குரிய இவ் வலையத்தில் ஏற்பட்ட வாயுக்களிலை தொழில் நடைபெறுவதை தடுக்கும் கூட்டான நாசகாரவேலை

தொழிலாளிகள் தொழிற்சங்ககளில் இணைந்த நிலைமைகளை எதிர்த்து பேராடிய வண்ணம் இருந்தபோதிலும் ஆசியாவில் பல அரசுகள் தொழிலாளிகள் அமைப்பாவதற்கு கடும் நிபந்தனைகளை விதிக்கின்றன. சுதந்திரவர்த்தக வலையங்களில் தொழிற்சங்கங்களில் தொழிற்சங்கக்தலில் இணைந்து தமது உரிமைகளுக்காப் போராட முடியாதவாறு அவர்களுக்கு கறுசிய கால வேலை ஓப்பந்தங்கள் வழங்கப்படுவதுடன் வேலை நிறுத்தில் எடுப்புவோர் உடனடியாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள்

எனக் கூறி மருந்து செலவீனங்களை செலுத்தவும் மறுத்துள்ளதுடன் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்களில் அரைவாசிக்கும் மேற் பட்ட தோரை வேலையிலிருந்து நிறுத்தியதுடன் புதிய இளம் பெண்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளது.

பல கம் பனிகள் வருடா வருடம் தொழிலாளிகளை மருத்துவ பரிசோதனைக்கு உட்படுத்துகின்றன. இதன் நோக்கம் தொழிலாளிகள் தொடர்ந்தும் கடினமான வேலையில் ஈடுபடுவதற்கான உடல் நலத்தைக் கொண்டுள்ளார்களா எனக்கண்டறிவதோகும். மென்மீன்னியில் தொழிற்சாலையில் பணிபுரிவோர் 12 இலிருந்து 16 மணித்தியாலங்கள் ஒரு மூக்கிரஸ்கோப்பிற்கு முன்னால் அமர்ந்திருந்து அவதானித்துக் கொண்டிருப்பது அல்லது மிகநுண்ணியாகங்களை நோக்கி பார்வையை குவித்தபடி இருப்பதுமான தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். இவர்களின் கண்பார்வை 1 3 வருடங்களில் பெருமளவு பாதிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக நிபுந்தப்படும் மருத்துவப்பரிசோதனைகளின் மூலம் இவர்களின் பார்வை தொழிலுக்கு சிறந்ததாக இல் லாமையால் இவர்கள் வேலையை இழப்பதுடன் “பார்வை குறைந்தவர்கள்” என்ற அடையாளத்துடன் வேறொரு புதிய வேலையை தேடிக் கொள்வதும் கல்ட்மாக அமைகிறது

சுதந்திர வர்த்தக வலையங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளிகளின் நிலைமை

ஒரு பழத் துண் டு போலத்தான் அதிலிருந்து பழரசத்தை உறிஞ்சி எடுத்தபின்பு அதை தூக்கி எறிந்துவிடுவது போலத்தான் அமைந்துள்ளது.

மனிதாபிமானியில் வாத இவ்வாரான நிலைமைகளின் கீழ் என் இந்தப் பெண்கள் வேலை செய்கின்றார்கள் என நாம் விளவிக் கொள்ளலாம் இங்கு பணிபுரியும் பலருக்கு தொழிலாக அமைந்துவிடாமல் அவர்களது இருப்புக்கு உந்தலாகவும் இருப்பை பேணுவதாகவும் இது அமைகிறது. இளம் பெண் கள் கிராமங் களிலிருந்து நகரங் களுக்கு வருகின்றனர் இவர்களின் குடும்பங்கள் இவர்களின் குறைந்த வருமானத்தை நம்பியே சீவிக் கிளின்றனர். பலர் சுதந் திரவர்த்தக வளையத்தில் அமைந்துள்ள விடுதிகளில் வசிக்கின்றனர். அறைகள் அளவுகளில் வேறுபட்டாக அமைந்துள்ளன. ஒரு அறையை 3 பேர்கள் பங்கிடுகின்றனர் அல்லது ஒரு பெரிய மண்டபத்தினுள் எல்லோரும் நித்திரை கொள்கின்றனர். ஒவ்வொருக்கு ஒரு கட்டில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

16 வருடங் களாக சுதந் திரவர்த்தக வளையத்தில் பணியும் தொழிலாளி இன்னொருவருடன் மிகவும் சிறிய இடத்தை பங்கிடுகின்றார். தொழிலாளிகள் இவ்வாரான நெருக்கடி மிகுந்த நிலைமைகளின் கீழ் வசிப்பதன் மூலம் மீதப்படுத்தும் பணத்தைக் கொண்டு தமது சொந்த கிராமத் தீர்க்கு இடையிடையே சென்று வருவதற்கு பயன்படுத்துகின்றார்கள். ஒரு வொஜ் இல் 400 பெண்கள் வசிக்கின்றனர் அதற்கு பொறுப்பான ஒரு பெண் பணிபுரிகின்றார் எல்லோரும் 10 மணிக்குள் அறைக்குள் சென்றுவிடவேண்டும் ஆன்கள் அங்கு வர அனுமதியில் வை இப் பெண் கள்

**சுதந்திர
வர்த்தகவளையங்களில்
பணிபுரியும்
தொழிலாளிகளின்
நிலைமை ஒரு
பழத்துண்டு பேரவுத்தான்
அதிலிருந்து பழரசத்தை
உறிஞ்சி எடுத்தபின்பு
அதை தூக்கி
• ஏறிந்துவிடுவது
பேரவுத்தான்
அமைந்துள்ளது.**

தொழிற்சாலையிலும் ஆன் மேற்பார்வையாளரத் தவிர வேறு ஆன் களாச் சந்திப்பதில் வை. நாள் முழுவதும் வேலை. வேலை தவிர ஓய்வு. நேரத் திலும் ஆன் களாச் சந்திக் கவாய்ப்புக் கள் கிடைக்காமையினால் பல பெண் கள் திருமணம் செய்யாமல் இருக்கின்றனர்.

பெண்கள் வீட்டுவேலைப் பஞ், வயோதிப்பாளர்மிப்பு, குழந்தை பராமரிப்பு என்பது போன்ற ஊதியமற்ற வேலைகளிற்கு தமது உழைப்பை செலவிடுவதை விடுத்தும் மிகவும் கொடுருமான நிலைமைகளின் கீழ் தமது உழைப்பை விற்க தள்ளப்பட்டிருப்பது கூட தொழிலும்யமாக்கல் மூலம் கிடைத்த “நன்மை” என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

தொழிலாளிகள் தொழிற்சங்கங்களில் இணைந்த நிலைமைகளை எதிர்த்து போராடிய வண்ணம் இருந்தபோதிலும் ஆசியாவில் பல அரசுகள் தொழிலாளிகள் அமைப்பாவதற்கு கடும் நிபந்தனைகளை விதிக்கீன்றன. சுதந் திரவர்த்தக வளையங் களில் தொழிற்புரியும் தொழிலாளிகள் தொழிற்சங்கத் தீல் இணைந்து தமது உரிமைகளுக்காப் போராட முடியாதவாறு அவர்களுக்கு குறுகிய கால வேலை ஒப்பந்தங்கள் வழங்கப்படுவதுடன் வேலை நிறுத்தி வோர் உடனடியாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள்

அடிப்படையிருந்து நிலைமைகளற்றநிலையிலும், மனிதாபிமானதமற்றமுறையிலும் தொழிலாளிகளின் உழைப்பை சரண்டி உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களை நுகர்களின் மேலைத்தேயம் சகோதரத்துவம் மனதாபினம் பற்றி பேசுவது சுதந் தமது வாழ்க்கைதரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளும் நுகாவோரும் தமது செயற்பாடுகளை என்னி வெட்கப்படவேண்டும்.

பூலான்தேவி:

சிறைக்க்யப்பட் ஒரு பெண்ணின் கதை...

1983 ஏப்ரல் என நிலைக்கிறேன். குடும்

குளிரான ஒரு பிற்பகல். ஒரு கருஞ்சிவப்பு நிற கம் பளியால் உடலைச் சுற்றியபடி பிரகாசமான சிவப்புத்துணியை தலையில் சுற்றியபடி பள்ளிரண் டு ஆன் களைக் கொண்ட குழுவிற்கு தலைமை தாங்கிய சம்பால் பள்ளத்தாக்கின் இளாவரசி பூலான் தேவி அவர்கள் மலைப்பள்ளதாக்குகளிடையே வந்து கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய தோளில் துப்பாக்கியொன்று தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இடுப்பு பகுதியில் நீண்டு வளைந்த பிச்கவாள் பெல்றில் சொருகப்பட்டிருக்கிறது. மார்க்கை தோட்டாக்கள் வைத்துக் கொள்ளும் தோளிலிருந்து மார்புக்கு குறுக்கா அணியப்படும் அகலமான பைகள் அடங்கிய வார்ப்பட்டை அலங்கரித்தது.

இவர் மலைக்குகையிலிருந்து வெளியே வருவார் எனத் தெரிந்த 300 பொவில் அதிகாரிகள் மலைக்குகையின் முடிவில் காத்திருக்கின்றனர். பட்டிடத் தீராணியை உயிருடனோ பின்மாகவோ கொண்டு வருபவர்களுக்கு மிகஅதிகமான சன்மானம் வழங்கப்படுவதாகவும் இந்திய அரசு அறிவித்திருந்தது. 4 வருடங்களாக தலைமறைவு வழுக்கையை மேற்கொள்ளும் இவர் மீது முப்பதிற்கு மேற்பட்ட வழுக்குகள் தொடரப்பட்டிருந்தன. பூலான்தேவி பற்றி பல வதந்தீகள் உலாவிவந்துள்ளன. இவருடைய சரணடைவு மிகவும் பிரபல்யம் மிகக் நிகழ்ச்சி போல நிகழ்த்தப்பட்டது. அநேகமான வெளிநாட்டு நிருபர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர் (சுமார் 70பேர்கள்) தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தினர், மனித உரிமை அமைப்பைச் சேர்ந்த வர்கள் பெண் னிலைவாதிகள்

சோசலிடுக்கள் எனப்பலரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர் அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் தமக்கு தெரிந்த தகவல் களைப் பரிமாறிக் கொண்டதுடன் அங்கு நிகழ்ந்த ஒவ்வொரு தற்செயலான நிகழ்வுகள் கூட கருத்தில் எடுக்கப்பட்டது. இதில் சுவாரசியமானது என்னவெனில் பூலான்தேவி எவ்வாறு இருப்பார் என யாருக்கும் தெரியாததுடன் பொலிசாரிடம் கூட ஒரு படமும் இருக்கவில்லை.

பூலான் தேவி தன்னுடைய குழு அங்கத்தவர், குடும்பத் தினர் ஆகியோருடன் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். உயர்மான மரப்படிகளுடைய மேடையில் ஏறினார். அவர் ஒரு புதிய காக்கியிலான பொவில் அதிகாரிகளுக்கான சீருடையுடனும் கடும் சிவப்பு நிற துப்பட்டியைப்

போர்த்தியபடி சிவப்பு பட்டியை தலையில் அணிந்திருந்தார் தோளில் துப்பாக்கி தொங்கி கொண்டிருந்தது. பணிவுடன் முதல்வர் பாதங்களை வணங்கிய அவர் சற்றுத் தயங்கி விட்டு திரண்டிருந்த மக்களை நோக்கித் திரும்பி தனது துப்பாக்கியை தலைக்கு மேலே தூக்கிப்பிடித்தார். முடிவில் பார்ம்பரிய முறைப்படி வணக்கம் செலுத்தினார். கண்கள் நிலத் தைப் நோக்கியைப் பிருந்தன. கூடியிருந்த சுமார் 8000 மக்கள் தங்கள் அங்கீராத்தை வழங்கினர் கூட்டத்தினரின் சுத்தம் ஒவி பெருக்கி அம்பிளியரைக் கூட்டு

வைத்தது போல கீச்சசிட்டது. எவ்வோரும் கைகுலுக்கிக் கொண்டனர். என்னுடைய பாவையில் சம்பல் பள்ளத்தாக்கின் இராணி மிகவும் துடிப் பபான் பெண் ணாகக் காணப்பட்டார்.

13 வருடங்கள் சென்றுவிட்டன. இந்திய வரலாற்றிலேயே மூன்று பெண்களாக்காரார்கள் தலைமை வசித்துள்ளனர். இவர்களுள் பூலான் தேவியும் ஒருவர். இவர் 11 வருடங்களை திகார் சிறையில் விசாரணைகள் எதுவுமின்றிக் கழித்தார். 1994 இல் சிறையிலிருந்து வெளியே வருகின்றார். பூலான் தேவியைப் பற்றி மீண்டும் மக்கள் பேசத் தொடங்குகின்றார்கள். பூலான் தேவி Bandit Queen தயாரிப்பாளருக்கு எதிராக வழக்குத் தொடுக்கிறார். இதன் பின்பு படம் இந்தியாவில் தடை செய்யப்படுகிறது. இவருடைய சுயசரிக்கத்தால் பிரான் சில் வெளியிடப்படுகிறது. முதல் தடவையாக இந்தியவரலாற்றில் தவித் பெண்ணொருத்தி தெரிவுபாரானுமன்றத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். சட்டத்தை தனது கரங்களில் எடுத்துக் கொண்ட இவர் இந்திய சாதி அமைப்பு ஒரு சவாலாக இருந்தார்.

1981 இல் சென் தினத்தன்று நிகழ்ந்த சம்பவத்தை யாரும் மறக்கவில்லை. இச் சம்பவம் பிமாய் கிராமத்தில் நிகழ்ந்தது. 20 சீருடையனிந்த குழுவினர் கிராமத்தினுள் நுழைந்தனர். அக்குழுவிற்குப் பெண்ணொருத்தி தலைமை தாங்கிச் சென்றார். அங்கு சென்றவர்கள் லால் சிங்கையும் ராம் வாலையும் கையளிக்கும்படி கேட்டபடி தேடுதலைத் தொடர்கின்றனர். கிராமத்தவர் யாரும் எதையும் காட்டிக் கொடுக்கவில்லை. ஆன் களை வெளியே வரிசையாக நிற்கும்படியும் அவர்கள் இருவரையும் கையளிக்கும்படி ஒவிபெருக்கில் பூலான் தேவி கோரிக்கை விடுத்தபடி இருந்தார். வேண்டுகோளுக்கு யாருமே செவி மடுக்காத பட்சத்தில் சுமார் 20 உயர் சாதியைச் சேர்ந்த ஆண்கள் சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்றனர். நவீன் இந்திய வரலாற்றில் தவித

பெண்ணொருத்தி தீர்ப்பு வழங்கிய சம்பவம் இது.

பூலான் அவர்களை நான் அவருடைய புதிய வீட்டில் சந்திக்கிறேன் அவரது காவலாளிகள் என்னை உள்ளே அனுமதிக்கிறார்கள். வரவேற்பறையில் நுழையும் போது கோவிலுக்குள் நுழைவது போன்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்படுகிறது. புத்தர், தூாக்காவின் படம், மற்றும் அம்பேத்கார் யேசு ஆகியோரின் படங்கள் சுவரை அவங்கரிக்கின்றன. கூப்பிய கரங்களுடன் அவர் என்னை வரவேற்கிறார். நான் முன்பு பார்த்ததை விடசற்று கறுத்திருப்பது போல தோன்றுகிறது.

நான் சரணடைந்தது பற்றி நினைவு கூரும்படி கேட்கிறேன்.

“பல நினைவுகள்” என்று கூறிவிட்டுத் தொடர்கிறார். “மிகவும் முக்கியமானது எனக்கும் எனது குழுவினருக்கும் மரணாண்டனை வழங்கக்கூடாது, 8 வருட சிறைத்தண்டனைக்குப் பிறகு விடுதலைச் செய்யப்படவேண்டும் எங்களுக்கு கைவிலங்கு பூட்டக்கூடாது, சிறையில் எல்லோரும் சேர்ந்திருக்க அனுமதிக்க வேண்டும் விஜூபி கக்ஞக்கான சிறை வேண்டும். நாம் மத்திய பிரதேஷில் மட்டுமே சரணடைவோம் எம்மை ஒரு போதும் உத்திர பிரதேஷிற்கு இடம் மாற்றக்கூடாது”

“பிமாய் சம்பவத்திலானா” என நான் குறுக்கிடுகிறேன் அவர் நேரடியாகப் பதில் சொல்லவில்லை. ஒரு சில நேர அமைதிக்குப்பின் “என்னுடைய ஏனைய நிபந்தனைகள் என்னுடைய வழக்குகள் மத்திய பிரதேசிலுள்ள பிரத்தயேக நீதிமன்றத்தில் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும். ஏனது தந்தைக்கு சொந்தமான மைத்துணளால் திருடப்பட்ட காணி திரும்ப கொடுக்கப்படவேண்டும். எனது சோதானுக்கு அரசு வேலை ஒன்று வழங்கப்படவேண்டும். என்னுடைய குடும்பத்தினர் மத்திய பிரதேசிலுள்ள அரசகாணியில் குடியமர்த்தப்படவேண்டும்”

“நீங்கள் இவற்றையெல்லாம் பற்றி அரசுடன் கைதைத்தீர்களா”

“ஆம் நிச்சயமாக”

நான் பூலானை நினைவு கூர்க்கையில் அவரது வழக்கறிஞர் கூறியது நினைவுக்கு வருகிறது. பூலாளைப் போல வீராப்புடைய பெண்ணை தான் ஒருபோதும் சந்திக்க வில்லை எனவும். அவர் ஆட்களைப் பற்றி மிகச் சரியான அநுமானங்களைக் கொண்டவர். புத்திசாவி கல் வியறிவு இல்லாதது மிகவும் கொடுமையானது என்றார்.

பூலானின் குழுவைச் சேர்ந்த எல்லோரும் தண்டனையை அநுபவித்தார்கள். அவர்களது வழக்குகள் உத்தரபிரதேஷ் மாநில உயர்நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டது. பூலான் மட்டும் 11 வருடங்களைச் சிறையில் கழித்தார். அவருடைய குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்ட போது என் பூலான் அவர்களுடன் செல்லவில்லை என நான் கேட்டபோது

“நான் உத்திரபிரதேஷிற்கு சென்றால் கொல் லப்படுவேன்” என எந்தவித உணர்ச்சிகளுமின்றிய குரலில் பதிலளித்தார். சில நிமிட மௌனத்திற்குப் பின்பு தொடர்ந்த அவர் “நான் சிறையில் மிகவும் அவலமான நிலையில் கைவிடப்பட்டேன். எல்லோரும் என்னை மிகவும் சாதரணமாக விரைவில் மற்றந்துவிட்டார்கள், என்னுடைய கோரிக்கைளை ஏற்றுக் கொண்ட இந்திரா காந்தி கொல்லப்பட்டார். உத்தரபிரதேசின் முதல்வர் வேறு மாநிலத்திற்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டார். என் னிடம் பணம் இருக்கவில்லை. சட்டரீதியான உதவிகள் எதையும் பெற முடியவில்லை. என்னுடைய குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் தாகூர் யாதவர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னைவிட மிகவும் உயர் சாதி அவர்களுக்கு சட்டசபையில் மந்திரிகள் இருந்தார்கள், நான் மூல்லா என்கின்ற படகோட்டுபொவர்களையும் மீன்பிடிப்பவர்களையும் கொண்ட மிகவும் தாழ்ந்த சாதி”

“நீங்கள் உயர்சாதி ஆண் களைக் கொண்ட குழுவிற்கு தலைமை தாங்கினர்கள் என்பது எனக்குதெரியாது”

“என்னைப்பற்றி பல விடயங்கள் உங்களுக்கு தெரியாது தானே”

நிஜ இந்தியா

பூலான் தேவி எத்திரபிரதேஷிலுள்ள ஜலாவன் பகுதியில் 1963 இல் பிறந்தார். வரைபடத்தில் கண் டுபிடிக் கூடு முடியாத இப்பகுதி யமுனை ஆற்றுப்படுக்கையில் அமைந்துள்ளது. களிமண்ணாலும் மரத்தாலும் கட்டியெழுப்பட்ட குடில்கள் அமைந்த ஒரு பகுதியாகும். இந்தியாவிலுள்ள ஏற்குறைய 567, 000 ஏனைய கிராமங்களையொத்தாக இதுவும் காணப்படுகிறது. இங்குதான் அரை மில் வியனுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் வசிக்கின்றனர். வட இந்தியாவில் பெண்கள் பிறக்கும் போதே தேவையில்லாத சுமையாகக் கருதப்படுகிறார்கள். பூலானும் இந்த தலைவிதியைப் பகிர்கிறார். அவருக்கு எழுத வாசிக்க கற்றுக் கொள்ள வழுமையும் சமூக அமைப்பும் இடம் தரவில்லை. அந்த கிராம மக்கள் நிலச் சொந்தக் காரர்களில் தங்கியிருந்தனர். பிரசவிடுதி கிராமத்திலிருந்து 20 மைல் தூரத்தில் அமைந்திருந்தது.

பூலான் புவியியல் ரீதியாகவும், வழுமையானதுமான சாதியில் பிறந்திருந்தார். இதன் கொடும் பிடியிலிருந்து யாராலும் தப்பமுடிவதில்லை 13-14 வயதிலேயே வாழ்க்கை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுவிடும் அது அவர்களது தாயின் வாழ்க்கையை ஒத்தாக அமைந்துவிடும். இங்கு எவ்வாறோமே சாதி மூலம் நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற அமைப்பு முறையில் வாழ்க்கை முறை கூட சந்ததிக்ஞாக்கு கடத்தப்படுகிறது. அவர்கள் எதை உண்பது, எப்படி உண்பது, திருமணம் எவ்வாறு அமையவேன்டும், சௌலையின் நீளம், அவங்காரம், என்ன நடக்ககள் அனிய வேண்டும், என்னெந்த கிணறுகளில் தண்ணீர் அள்ளவாம், கோவிலின் எந்த நழைவாயில் ஊடாக உள்ளே செல்ல அனுமதி உள்ளது,

குடை பிடிக்கூடாது, உச்சி வெய்யிலும் செருப்பணியக் கூடாது, மேலாடை போடுவதைக் கூட முடிவெடுக்கும் அமைப்பு!

பூலானின் தந்தை ஒரு சமார்த்தி-யமில் வாதவராக விபரிக்கப்படுகிறார். -இவருக்கு சிறிதளவு காணி இருந்த போதிலும்

குடும்பதிற் காக கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருந்தது. 11 வயதில் பூலான் 30 வயதுடைய ஒருவருக்கு தூரத்திலுள்ள கிராமம் ஒன்றிற்கு திருமணம் செய்ய அனுப்பி வைக்கப்படுகிறார். இதற்காக குடும்பத்திற்கு ஒரு மாடு கிடைக்கிறது. 11 வயது சிறுமியான பூலான் பாலியல் சித்தரவுதைகளை அநுபவிப்பதுடன் அடித்தும் துள்புறுத்தப்படுகிறார். தனது 12 வது வயதில் இந்த ஆணிடம் இருந்து தப்பி கால்நடையாக தனது கிராமத்திற்கு வந்து சேர்கிறார். இந்தியாவில் பெண்கள் கணவனைப் பிரந்து-வருவதை யாரும் விரும்புவதில்லை.

“நாங்கள் என்ன செய்வது” எனத் தாயர் புலம்பினார்

“நீ எங்கள் எல் லோருக்கும் கெட்டபெயரைத் தந்துவிட்டாய் இனி நீ

தற்கொலை கெய்வதைத் தவிர வேறு வழியல்லை போய் கிராமத்துக் கிணற்றுக்குள் குதி ” எனப் பலர் “அறிவுரை” கூறினர். ஆனால் பூலான் கிணற் றுக் குள் குதிக்கிவல்லை. வருடங்கள் ஒருவாராக கழிகின்றன. தன்னுடைய இளம் பருவத்தில் மொத்துனளை திருமணம் செய்கிறார் அது நீண்டகாலம் நீடிக்கவில்லை. அவர் தனது குடும்பத்திற்கு சொந்தமான துண்டு நிலத்தில் புல்லை வெட்டி ஏருமைகளுக்குப் போட்டும் அவைகளுக்கு தண்ணீர் ஊற்றியும் காலத்தை கழிக்கிறார் இந்தகாலத்தில் அவரைப்பற்றி வதந்திகள் பரவுகின்றன. குடும்பத்திற்கு சொந்தமான காணிஅபகிப்பு சம்பந்தமான வழக் கிள் பூலான் நீதிமன் றத் தீவு வாதாடியபோது அங்கு பணிபுரிந்த சுருக்கெழுத்தாளர் பூலான் பற்றி இவ்வாறு குறிப் பிடுகிறார். “பூலான் மிகவும் பிரத்தியேகமான, துடிப்பான, உயிர்ததுடிப்புள்ள, எதிர்காலக் கனவுகளைக் கொண்ட பெண்” என அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

1979 இல் காணிப்பிரச்சனையில் கைது செய்யப்பட்டு ஒரு மாதம் சிறை வைக்கப்படுகிறார். அங்கு அடித்து உதைத்து சித்திரவைதை செய்யப்படுவதுடன் பாலியல் வன்முறைக்கும் உள்ளாக்கிப்படுகிறார். பல பொலிசார் இவரை முரட்டுத்தனமாகத் தாக்கியுள்ளார்கள்

“நான் அழுக்கடைந்த மூலவொன்றில் எவிகள் கூட விநோதமாகப் பார்க்கின்றமாதிரியான ஒரு சிறையில் தள்ளப்பட்டு சிதைக்கப்பட்டேன்” என பூலான் பின்பு ஒரு தடவை குறிப்பிட்டார்.

பூலான் தேவியின் வாழ்க்கையில் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய சம்வங்கள் நிகழ்கின்றன. பாபுகஜர் என்கிற ஒருவரால் நிர்வகிக்கப்படும் கொள்ளைக் கூட்டம் ஒன்றுள்ளது என மற்றவர்களைப் போல பூலானின் காதுகளிலும் வதந்திகள் வந்து சேர்ந்திருந்தன. ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கில் நிலை கொண்டிருந்த அவர்களிடமிருந்த பூலானுக்கு

ஒர் செய்தி வந்திருக்கவேண்டும். இவர்கள் பூலானை கடத்திச் சென்று அவரது மூக்கை வெட்ட இருப்பதாக சொல்லப்பட்டது. இது வழக்கமான ஒரு தண்டனையல்ல. ஒரு நாள் நன்ஸிரு கடந்தவேளை பூலான் தனது குடும்பத்தினரின் வீட்டில் ஆழந் த உறக்கத்திற்கு சென்று கொண்டிருந்த போது காலடிச் சத்தங்களை கேட்க கூடியதாக இருந்தது. ஆண்கள் ரோச் வைற்றுக்களுடன் வருகின்ற நிழல் களை மன்குடிசைச்சுவர்களின் கம்புகளினுடாகப் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது.

தொடர்ந்த 72 மணித்தியாலங்களில் பாபுகஜரின் பூலாதேவியை மிகவும் மிருகத்தனமாக நடாத்தினான். தூயும் நாள் விக்ரம் மாலா பாபுகஜாரை கட்டுக் கொல்கிறார். விக்ரம்மாலா பூலான் தேவி நேரித்த ஒருவர். இவர் பாபுவைக் கொண்ற செய்தி கிராமம் முழுவதும் பரவுகிறது. உயர்ந் தசாதி தலைவன் ஒருவனைக் கொண்றதுடன் அந்த குழுவின் தலைமைப்பதவியையும் பெறுகிறார். பூலான் இவருடன் இணைந்து கொள்கிறார். பூலான் விக்ரம் மாலாவிடம் இருந்து பல விடயங்களைக் கற்றுக் கொள்கிறார். கொள்ளையில் ஈடுபடுவர்களின் வாழ்க்கை நிரந்தரமற்றதும் அச்சம் நிறைந்ததும் கூட. ஒரு நாள் இரவு சுற்றி வளைத்த ஒரு கூட்டத்தினர் விக்ரமைக் கொல்கின்றனர். இக்கொலை முன்பு நிகழ்ந்த கொலைக்கான பழிவாங்கலாக அமைந்திருந்தது. அன்மையில் சிறையிலிருந்து வெளியே வந்து இக் குழுவில் இணைந்து கொண்ட சிறிராம், வாலாராம் ஆகியோர் இதனைச் செய்திருந்தார்கள் ஒரு உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவரை கொலை செய்ததுடன் அந்த குழுவிற்கு தலைமை வகிப்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாமையின் வெளிப்பாட்டிலான பழிவாங்கலே இது. இவர்கள் பூலானை குளொரோபோமிட்டு மயக்கி கால்களையும் கைகளையும் கட்டியமுனையில் படகில் தள்ளிவிட்டார்கள். இப்படகு மூலம் பூலான் தேவி பிமாயிற்கு

கொண்டுவரப்பட்டார். அங்கு அசுத்தமான இருள் சூழ்ந்த குடிசையில் 3 வாரங்கள் பூட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தார். ஒவ்வொரு இரவிலும் நன்றிரவுக்கு சர்றுப் பிறகு ஒவ்வொரு ஆண் களா வந்து அவர் சுயநினைவு இழக்கும் வரை பாலியல் வள்ளுறையில் எடுப்பட்டனர். இவர்களின் முகத்தை அவரால் அடையாளம் காணமுடியாத போதிலும் இவர்கள் உயர்மான மெலிந்த உடல் - வாகுடைய தூர்பான் அணிந்தே தாகூர் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். அடைக்கப் - பட்டிருந்த பூலாளை 23ஆவது நாள் சிறிராமும் லால் ராமும் குடிசையிலிருந்து இழுத்து வந்தனர். உடல் முழுவதும் ஊ மைக் காயங் கள். சோபையிழந்த கண்களுடன் காணப்பட்டார் பூலான். சிறிராம் பூலாளை கிராமத்து கிணறு - றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரும்படி கட்டளையிடுகிறார். தாகூர் ஆண்கள் கூடியிருந்து பரிகசித்து கூச் சுவிட்டபடி இருந்தனர். பெண் கள் யன்னலுடாக நடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். பூலான் தண்ணீர் கொண்டுவர மறுக்க சிறிராம் பூலாளை மிருகத் தனமாக உதைத் ததுடன் அவர் போர்த்தியிருந்த துணியை இழுத்து விவக்கி விடுகிறான். நிர்வாணமாக பூலான் நொண்டி நொண்டி கிணற்றை அடைந்தார். பிமாரைச் சேர்ந்த ஆண்கள் இச்சம்பவம் பற்றி கதைத்து சிரித்து சந்தோசித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. சிறிராமும் லால்ராமும் அவ்விடத்தை விட்டகன்று தங்கள் இடத்திற்குச் சென்றதும் சந்துஷ்ட பண்டித பூலாளை பாதுகாப்பான இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்கின்றார். இவர் பூலாளை நட்புக்குரிய அண்மையிலுள்ள கிராமத்து பாதியார்.

முன் சிங் என்ற கொள்ளைக் கார் ஒருவரின் உதவியடன் ஓர் குழுவை அமைத்துக் கொள்ளும் பூலான் தேவி 7

மாதங்களின் பின் மாசி14 ஆம் தினத்தன்று பீமாய் கிராமத்திற்கு திரும்புகிறார். கொலை பற்றிய செய்தி மிகவிரைவாய் பரவுகிறது. தாகூர் சாதியின் மேலாதிக்கத்திற் கும் அதிகாரத்திற் கும் முன் னொருபோதும் இல்லாத சவாலாக இது அமைகிறது.

அரசியலில் அவர் நுழைகிறார் மூலாயம் சிங் யாதாவின் எஸ் பி என்ற கூட்டணியில் இவருக்கு இடம் கிடைக்கிறது. இது 1996 இல். அரசியலில் நுழைந்த வேளையில் நான் அவரை மீண்டும் சந்திக் கிறேன். இவர் அப்போதுதான் தொலைக் காட்சி ஒன்றிற்கு செவ்வி ஒன்றை வழங்கி விட்டு அவசர அவசரமாக என்னிடம் வருகிறார். தனது தாழுமத்திற்கு பல தடவைகள் மன்னிப்புக் கோருகிறார் மிகவும் உற்சாகமாகக் காணப்பட்டார்

“அரசியல் மிகவும் பிரமி க்கதக் கதாக இருக்கிறது. வெவ்வேறு கட்சிகளிலிருந்து என்னைக் கேட்கிறார்கள் நான் என்ன செய்யலாம்? ஆனால் நான் ஒரு கட்சியடனும் பகைத்துக் கொள்ளவிரும்பவில்லை ஏனெனில் எனக்கு எதிரான வழக்குகள் யாவும் உத்தரபிரதேசில் இருக்கின்றன”

நான் பண்டித குவின் படம் பற்றி விசாரிக்கின்றேன். அது தடை செய்யப்பட்ட காரணம் என்னைவன்று வினாவுகிறேன். (இப்படம் திரையிடப்பட்டு சில காலத்தின் பின்பே தடை செய்யப்படுகிறது)

அவர் சற்று நேரம் கழித்து பதில் சொல் லுகிறார். “அது உண்மையிலே என்னுடைய வாழ்க்கை பற்றிய கதையாக இல்லையே, உண்மைக் கதையென்றால் அதில் என்னுடைய மைத்துனனின் பங்கு பற்றிக் குறிப் பிடிப் படவில் வை என் பதுடன்

என்னுடைய குடும்பத்தினரின் காணிக் கான போராட்டம் சர்ச்சை பற்றி எதுவும் இல்லை படத்தில் எந்நேரமும் மூக்கால் அழுகின்ற ஒரு பெண் னாகவும் கண் ணீர் சிந்துகின்ற பெண் னாகவும் வர் னீத் துள் ளார் கள் சொந்தவாழ்வு பற்றி சுயமான முடிவுகள் எதையும் எடுக்க முடியாத வராகவும் சித்தரித்திருப்பதுடன் பல தடவைகள் மிகச் சாதாரணமாக பாவியல் பாலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்தப்படவராகவும் காட்டியுள்ளார்கள்.

நீங்கள் பாவியல் வகைக்குட்படுத்தப்பட்டார்கள் என நான் இடையில்புகும் போது அவர் குறுக்கிட்டு “உங்களுடைய

மொழியில் அதனை

நீங்கள் பாவியல் பலாத்காரம் என்று கூறிக் கொள்ளலாம்” அவருடைய குரல் சற்று உயர்கிறது. “இந்திய கிராமங்களில் வாழ்வு எவ்வாறிருக்கும் என்பதை உங்களால் கற்பனை செய்யமுடியுமா? நீங்கள் குறிப்பிடும் பாவியல் பலாத்காரம் இந்தமாதிரி விடயம் கிராமங்களிலுள்ள பெண்களுக்கு நாளாந்தம் நிகழ்கின்ற ஒன்று. ஏழைகுடும்பத்துப் பெண் கள் பணக்காரின் பாவனைப் பொருட்கள் எம்மை தமது சொத்தாக அவர்கள் கருகின்றார்கள். கிராமங்களில் ஏழைகளுக்கு மலசலகூடங்கள் இல்லை வயல் வெளிகளுக்கே செல்லவேண்டும் நாங்கள் அங்கு செல்லும் போது அவர்கள் அங்கே வந்துவிடுவார்கள் எங்களைக் கைப்பற்றுவார்கள்.

நாங்கள் எங்களுடைய புல்லை வெட்டுவதாயினும் பயிர்களை அறுவடை செய்வதாயினும் கூட அவர்களுக்கு வந்தனம்

செய்யாமல் செய்யமுடியாது. நாங்கள் அவர்களுடைய சொத்து. பூலான் அமைதியாகிறார். தொடர்வதா இல்லையா என்ற போராட்டம் அவருள் நிகழ்வதாக நான் ஊகிக் கிறேன். பின்பு தொடர்கிறார் “அவர்கள் எங்களை அமைதியாக வாழ விடவில்லை. உங்களால் அதை ஒரு போதும் புரிந்து கொள்ள முடியாது அது எவ்வகையான அவமானம் என்று உங்களுக்கு புரியாது. அவர்கள் எங்களை தொந்தரவு செய்ய விரும் பினால் பாவியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்த-விரும்பினால் எங்கள் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் எதிர்த்தாலும் கூட அவர்கள் முன்னிலையிலே அதை நிறைவேற்றுவார்கள். இது எவ்வளவு கேவலாமானது தெரியுமா? அவர் வேறுபக்கம் பார்வையை செலுத்துகிறார். சற்று நேரத்தின் பின் என்பக்கம் திரும்பினார்.

“உங்களை இதற்கு எதிராகப் போராட வேண்டும் என்று தூண்டியது?” “ஆத்திரம்” என உடனடியாகப் பதில் வந்தது. அதீயாகி விடுகிறார். “கடந்தவைகளை நான் மீண்டும் நான் நினைத்துப் பார்க்கும் போது நான் சமநிலை இழந்தவாகவும் சில சமயங்களில் முற்றாக குழம்பியும் போயிருக்கிறேன். சிலவேளைகளில் இப்படியெல்லாம் எனக்கு நிகழ்ந்திருக்கிறதே என்று ஆச்சரியப்படுவேன் இவ்வகையான துண்பங்களையெல்லாம் அனுபவிக்கவேண்டி ஏற்பட்டதே என்று தொடர்ந்து கவலைப்படுவதுண்டு அதைப்பற்றி என்னால் யோசிக்க முடியவில்லை.”

“சந்தோசமான நிகழ்வுகள் எதுவும் இல்லையா?”

“நான் கொள்ளைக் கூட்டத்தில் ஒருவராக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்ததும் என்னை சித்ரவதை செய்வர்கள் துன் புறுத் தியவர்களின் பெயர்களைப் பட்டியலிட்டேன். ஒரு வகையில் அவைகள் திருப்பி கொடுக்கப்பட வேண்டியவை. அவர்கள் எனக்கு முன் னால் கொண்டு வரப்பட்டு கால்களில் விழுந்து மரியாதை செலுத்தும் போது அது ஒரு வகையில் என்னை மிகவும் சாந் தப் படுத் தியது. துப்பாக்கியும் அதன் மூலம் கிடைக்கும் அதிகாரமும் பலம் மிக்கது. நான்தான் தலைவி. ஒரு காலத்தில் என்னை சிறைத்தவர்கள் இப்போ என்னை வணங்கும் படி செய்கிறது. நான் கொள்ளைக்கூட்டத்தில் இருந்தால்ததில் நான் பெரும்பாலும் சந்தோசமாக இருந்தேன். நான் வழக்கமாக ஒரு லிங்கிப்பாடலை அடிக்கடிபாடுவேன் கைப்பற்றிய உன்னை நாம் போகவிடுவதா அல்லது கொல்வதா எனத் தொடங்கும் பாடல் அது நான் பிடித்து வைத் திருப்பவர்கள் முன்னிலையில் அடிக்கடி இதைப் பாடுவேன். நாம் பள்ளத்தாக்கு வழியாக அணிவகுத்து செல்லும் போதும் இதைப் பாடுவேன். கொள்ளைக் கூட்டத்தில் இருந்த காலவாழ்வு மிகவும் கொடுமையானது. ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு இரவு முழுவும் நடந்து செல்வோம். அந்த இடத்து விபரங்களை அறிந்திருக்கவேண்டும் எமக்கு தகவல் வழங்குபவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கவேண்டும் அரசியல் வாதிகளுக்கும் பொவிசாருக்கும் வஞ்சல் கொடுக்கவேண்டும். யாரைக் கடத்துவது, எந்தக்கிராமத்தை வீட்டை திடீரென கொள்ளையிடுவது போன்றவற்றை திட்டமிடுவது போன்றவை. நாம் மிகவும் புத்தி சாதுார்யமுடையவர்களாக இருந்தி -

ருக்கிறோம்.”

“உங்களுடைய கொள்ளைக்கூட்டத்திற்கு தலைவியாக இருந்த கால வாழ்க்கையில் இருந்த எதை தற்போது நீங்கள் இழந்ததாக கருதுகின்றீர்கள்?”

“நான்
செய்தவற்றையிட்டு
நான்
பெருமைப்படவில்லை
ஆனால் இவ்வாறு
நடந்து கொள்வதற்கு
நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டேன்
என்பது தான்
உண்ணம்.”

“அதிகாரம், பலம்” மக்கள் நம் பிக்கைக்கு துரோகம் செய்யும் போது உதாரணமாக இந்த சணல் நான்கு (படத்தயாரிப்பாளர்கள் போல) நான் கொள்ளைக் கூட்டத்தை சேர்ந்தவராக இருந்திருந்தால் நல்ல பாடம் படிப்பித்திருப்பேன்” என்று கூறி விட்டு என்னைப் பார்த்து புன்னைக்கத்தார்.

“புதுடில்லியிலுள்ள வாழ்க்கைக்கும் சம்பல்பள்ளதாக்கு வாழ்க்கைக்கும் உள்ள பாரிய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இருவிதமான நியதிகள், பழக்கவழக்கங்கள், நீதிகள், புதுடில்லியில் மக்கள் இரட்டைத்தன்மையுள்ளவர்கள். இவர்கள் வாக்குறுதிகளை வழங்குவார்கள். உங்கள் முதுகுருப்பின் னால் அதற்கு முழு எதிரான நடைமுறைகளில் ஈடுபடுவார்கள். சம்பலபள்ளத்தாக்கில் உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லவார்கள் சொன்னதை சொன்னபடி செய்வார்கள். பட்டினவாழ்க்கை மிகவும் வேறுபட்டது. இங்கு நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பள்ளத்தாக்கில் அனைத்தையும் எங்களுடைய பாணியில் செய்யலாம்”

“நான் செய்தவற்றையிட்டு நான் பெருமைப்படவில்லை ஆனால் இவ்வாறு நடந்து கொள்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டேன் என்பது தான் உண்மை.”

மொழியாக்கம் தயாந்தி
நன்றி: அவஸ்திரேலிய நாளேடு

விளையாட்டரங்கிலும் அழியா அடக்குமுறை

ஈ சந்திகா ஜயசிங்க இலங்-

கையின் முதல்நிலை ஓட்ட வீராங்-
கனை. ஓலிமிபிக்கிள் பதக்கம் வென்ற
முதல் இலங்கையர் பெண். விளை-
யாட்டு அமைச்சின் வஞ்சகத்தனங்கள்.
எதிர்ப்புகள். அவமானப்படுத்தல்களை
எல்லாம் துணிகரமாக எதிர்கொண்டு. தனது
இலட்சியத்தை அடைவதற்காக நம்பிக-
கையுடன் உழைத்தவர். இன்றும் பெண்க-
ளுக்கு விளையாட்டுத் துறையில்
நம்பிக்கை தருபவராக திகழ்பவர். கடந்த
மாதமளவில் இவர் மௌதாளத்தில் பயிற்சி
முடித்துக் கொண்டு புறப்படும் வேளை
இரு ஆண் விளையாட்டு வீரர்கள்.
இவரை வார்த்தையால் அவமதித்ததுடன்
அவரை தாக்கியுள்ளனர்.

நாட்டின் மிகப் பிரபலமான, பூரதும்
அபிமானத்துக்கும் உரிய. அரச மரியாதை
பெற்றிருக்கும் ஒரு பெண் மீது தாக்குதல்
நடத்துமளவுக்கு ஒத்துறை சார்ந்த ஆண்க-
ளின் மத்தியில் ஆதிக்க உணர்வு நிலவுமா-
யின். சமூக அவளவில் சாதாரண பெண்கள்
எதிர்கொள்ளும் அடக்குமுறை எத்தனை
ஆழமானது?

சுகந்திகா தாக்குதல் சம்பவம் இங்கு ஒரு
உதாரணம் மாத்திரமே. வீடு எனும்
வட்டத்திற்குள் இருந்து சமூக செயற்பாடு
எனும் விரிந்த தளத்திற்கு பெண் கள்
பிரவேசிக்கையில், சமூக செயற்பாட்டு
தளத்தை ஏற்கனவே கைப்பற்றி அங்கு தமது
அதிகாரத்தை ஏற்கனவே நிலைநாட்டியிருக்கும்
ஆண்களுக்கு, பெண்கள் இடைஞ்சலா-
னவர்களாக தென்படுகின்றனர். தமக்காளதை
அபகரிக்க வந்தவர் களாக ஆண் களால்

பெண்கள் அனுகப்படுகின்றனர்.

16ம் நூற்றாண்டுகளில் ஜோப்பாவில்
ஆரம்பமான கைத்தொழில் புரட்சியின்
விளைவாக பெண்களின் சமூகப் பிரவேசம்,
சமூக அரங்கில் பெண்கள் எதிர்கொண்ட
ஆணாதிக்க அடக்குமுறைகள் என்பன
இன்றும் பல படிப்பினைகளைத் தரக்கூடிய-
வளாயுள்ளன.

கல்வி என்பது அன்று ஆண்களுக்கா-னதாயிருந்தது. பல்பலைக்கழகங்கள் ஆண் உலகமாயிருந்தன. பெண் கள் பல்கலைக் கழகம் செல்வது சமூக அளவிலும் குடும்ப அளவிலும் ஏற்படுத்தயதாயிருக்கவில்லை. குடும்பத்தையும் அரசு சட்டத்தையும் சமூக சட்டங்களையும் ஒருங்கே எதிர்த்து போராடியபடி சில பெண்கள் பெண்களின் உயர்கல்விக்கு பாதை வெட்டினர். அன்று பல போராட்டங்களை நடாத்தியபடி பல்கலைக் கழகம் பிரவேசித்த பெண்களுக்கு எத்தகைய வரவேற்பு காத்திருந்தது? பெண் களை வளாகத்தினுள் பிரவேசிக்க விடாது சக ஆண் மாணவர்கள் எதிர்த்தனர். அவமானப்படுத்தினர், இம்மைகள் செய்தனர், விபச்சாரிகள் என தூற்றினர். இன்று “ஜனநாயகத்தின் பிறப்பிடமாக” காட்டப்படும் ஜோப்பாவில் அன்று பெண்களின் கல்வி உரிமைக்கு இருந்த நிலைமை இதுதான்.

இதே போன்ற நிலைமை தொழிற் தளங்களிலும் நிலவியது. சென்கள் தொழிற் தளங்களுக்கு பிரவேசிக்கையில், தமக்குரிய இடங்களை பெண்கள் அபகரிப்பதாக ஆண் தொழிலாளர்கள் குற்றங்க் சாட்டினர். பெண் களை தொழிலிலிருந்து துரத்தும் வகையில் செயற்பட்டனர்.

அடக்குமுறையினை பிரயோகித்து அதிகாரத்தை அனுபவிக்கும் எந்த அரசும், சமூக கூறும், தனிநபரும் தமது அதிகாரம் பறிபோய் விடுமா? தன்னால் தொடர்ந்தும் அதை பாதுகாக்க முடியுமா? என்பது குறித்த அச்சத்துடனேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தாம் அதிகாரம் செலுத்தும் பிரிவினால் தம்மை அதிகாரத்திலிருந்து அப்பறப்படுத்தி விடுவார்களோ எனும் எச்சரிக்கையுடனேயே இருக்கிறார்கள். எனவே மீள மீள தமது ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை புதுப்பித்து அதிகாரத்தை பலப்படுத்த விளைகிறார்கள்.

பெண்கள் மீதான தமது அதிகாரத்தை தொடர்ந்தும் தக்கவைத்துக் கொள்வதில், அதை பாதுகாப்பதில் ஆண்கள் அச்சும் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ருக்கிறார்கள். அதனால் பெண்களின் சமூக அளவிலான ஓவ்வொரு முன் னோக்கிய நகர்வையும் மூர்க்கமாக எதிர்க்கிறார்கள். பெண்களின் சமூக பிரவேசத்தை ஆண்கள் எதிர்க்கும் காரணம் இதுவே. இந்த ஆணாதிக்க அச்சு உள்ளியலானது. பெண்களை கட்டுப்படுத்தும் பலவேறு அரசு மற்றும் சமூக சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் அடித்தளமாய்கள் எது என்பதும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது.

பெண்களின் சமூக பிரவேசத்தை, சமூக தளத்தில் பெண்கள் ஆளுமையும், அதிகாரமும், தலைமைத்துவமும் செலுத்துவதை ஆண்கள் எதிர்ப்பது இக்கணம் வரையிலும் பல வேறு வடிவங்களிலும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

குடும்ப அமைப்பிலும் அதே போல் சமூக தளத்திலும் ஆண்களின் அதிகாரத்திற்கு பெண் கள் உள்ளாவதால், ஆணாதிக்க விதிமுறைகளுக்கு இனங்கிப் போகும் நிலைக்கு பெண்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இதனால் பெண்கள் ஆண்களை சார்ந்து தமது குடும்ப, சமூக நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

குறிப்பாக, ஆசிய சமூக அமைப்பில் பெண்கள் ஆண்களை சார்ந்திருக்கும் தள்மை அதிகமாய்கள் எது. தொழிற் தளங்கள், கல்லூரிகள், சமூக நிறுவனங்கள்... என ஆண்களும் பெண் களும் இணைந்து செயற்படும் இடங்களில் பெண் கள் பெண்களை பரல்பரம் ஒத்துழைப்புடன் சார்ந்திருப்பதிலும் விட ஆண்களை ஒருவித சராணகதி தள்மையுடன் சார்ந்து நிற்பதற்கான காரணம் இதுவே.

பெண்கள் தமது “இயல்பான்” போட்டி, பொராமையின் காரணமாக தமக்கிடையே மோதிக் கொள்கின்றனர் என பொதுவான கருத்து நிலவுகிறது. இதன் பின்னால் காணப்படும் சமூகக் காரணிகள் வேறான வையாக உள்ளன. ஆண்கள் சமூகத்தில் கொண்டிருக்கும் அதிகாரத்தையும் அங்கீகா-

ரத்தையும் சார்ந்திருப்பதில் பெண்களுக்கு ஒப்பீட்டளவிலான சமூக அங்கீகாரமும் அடையாளமும் கிடைக்கப் பெறுவதால் பெண்கள் ஆண்களை சார்கின்றனர். மகள், மனைவி, தாய், பாத்திரங்கள் ஆணினாடாக சமூக அடையாளமும் அங்கீகாரமும் பெறும் குடும்ப அமைப்பிற்குள் செயற் படும் பாத்திரங்களாகும். சக மாணவன், ஊழியர். போன்றவர்கள் சமூக செயற்பாட்டு தளத்தில் பெண்கள் தமது சூழலின் அங்கீகாரத்திற்காக சார்ந்திருப்பவர்கள் ஆவர்.

தென்னாசியாவில் பெண்களின் அரசியல் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டால், அதுவும் “ஆண்சர் அடையாள அரசியலாக” இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

உலகின் முதல் பெண் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க, முன்னோடி சோசிலிக்வாதி விவியன் குணவர்தன, உலகின் முதலாவது நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட பெண் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க, இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தின் முதல் பெண் அரசியல் தலைவர் பேரியல் அஷ்ரப், முன்னாள் பாராஞூமன்ற அமைச்சர் சிறிமணி அத்துவத் முதலி, திருமதி காமினி திசாநாயக்க, திருமதி நந்தா எல்லாவல (நாளந்தவின் தாய்). அனைவரும் தமது கணவர் களின், தந்தையர்களின் அடையாளங்களை சார்ந்து தமக்கான அரசியல் அடையாளங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதே நிலைமையை இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேவுக் ஆகிய நாடுகளிலும் காண முடிகிறது.

இதே நிலைமை தென்னாசியாவின்

பெண்கள் மீதான தமது அதிகாரத்தை தெரிப்பதும் தக்கவைத்துக் கொள்வதீல், அதை பாதுகாப்பதீல் ஆண்கள் அச்சம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் பெண்களின் சமூக அளவிலான ஒவ்வொரு முன்னோக்கிய நகர்வையும் மூர்க்கமாக எதிர்க்கிறார்கள். பெண்களின் சமூக பிரவேசத்தை ஆண்கள் எதிர்க்கும் காரணம் இதுவே. இந்த ஆணாதிக் க அச்ச உளவியலானது, பெண்களை கட்டுப்படுத்தும் பல்வேறு அரச மற்றும் சமூக சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் அடித்தளமாயுள்ளது என்பதும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது.

பெண்ணிய அரசியலிலும் பிரதிபலிக்கிறது. ஆண்களை சார்ந்திருந்து, ஆண்களினதும் ஆணாதிக் க சமூகத்தினதும் அங்கீகாரத்துடன் கூடிய “பெண்விடுதலை” நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதே பெரிதும் நடைபெறுகிறது. பெண்கள் தமது நலவில் நின்று முன்னுட்கும் பெண்ணிய அரசியல் நடவடிக்கைகள் எதிர்க்கப் படுகின்றன. இத்தகையப் பெண்கள் குடும்பத்தாலும் சமூகத்தாலும் ஒரங்கட்டப் படுகின்றனர்.

ஆண்களை சார்ந்து தமது சமூக வாழ்வை முன்னெடுக்காத பெண்கள் ஆணாதிக் க முறைமையின் விளைவான அடையாள அரசியலுக்கும், அங்கீகார அரசியலுக்கும் சவாலாக இருக்கிறார்கள்.

சுசந்திகா ஜயசிங்கவும் இத்தகையதொரு பெண்ணே. எந்த ஆணையும் சார்ந்திருந்து விளையாட்டுத் துறையில் தனக் கான அடையாளத்தை இவர் உருவாக்கவில்லை. எந்த ஆணின் அங்கீகாரமும் இவரது உயர்வுக்கு பின்கரமாய் செயற்படவில்லை. பொதுஜன முன்னணி அரசின் அதிகாரம் மிகக் அமைச்சர்களான மங்கள சமரவீர, எஸ். பி. திசாநாயக்க ஆகியோர் பாராஞூமன்ற அமர்வில் இவருக்கெதிராக முன்வைத்த அவமானப்படுத்தல் கருத்துரைகளையும், அச்சுறுத்தல்களையும் எதிர் கொண்டபடி தனக்கான அடையாளத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் இலங்கைப் பெண்களின் மத்தியில் நிலை நாட்டியிருக்கிறார். இவர் போன்ற பெண் களே சமூகத் தில் பெண் களின் ச்யாதீந்ததிற் கும் விடுதலைக் குமான உண்மையான குறியீடுகளாவர்.

மாணசி

எல்லை கடத்தல் ஓர் அறிமுகம்

புன்றாவது மனிதன் வெளியீடாக கவிஞர் ஒளவையின் முதாவது கவிதைத் தொகுதியான எல்லைகடத்தல் வெளிவந்துள்ளது. இவரது கவிதைகள் மரணாத்துள்ள வாழ்வோம் மற்றும் இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்த முதலாவது கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பான சொல்லாத சேதி மற்றும் நோர்வே தமிழ்சங்கத்தின் கவிதை ஏட்டிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவர் ஈழத்து இலக்கியப்பிரப்பில் நன்கு அறிமுகமானவர் இவருடைய கவிதைத் தொகுதிக்கு அறிமுகம் தேவையில்லை.

இத்தொகுதிக்கு அமர்க்க முன்னுரையை எழுதியுள்ளார். இந்நால் 80, 90, 2000 ஆண்டுகாலப்பகுதிகளுக்கான கவிதைகள் பதினெட்டடைக் உள்ளடக்கியுள்ளது.

கவிதைகள் வேறுபட்ட மானுட, அரசியல் சூழலைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இலங்கையில் குறிப்பாக 80 க்களில் தமிழ்பேசும் பெண்களிடையே தேசிய, பெண்ணிய விழிப்பு-னர்வக் கவிதைகளை வெளிவரத் தொடங்கின. புடைப்புக்கள் சமகால நிகழ்வுகளைக் கருவாகவும் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமைந்ததுடன் கவிதைநடை, வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் இக் காலப்பகுதிக்கான சிறப்பியல்புகளாக அமைவன.

ஒளவையின் கவிதைகள் வாழ்நிலையின் மாறுபட்ட வடிவங்களையும் அரசியல் மாற்றங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கின்றன. நான் மேற்குறிப்பிட்டது போல என்பதுக்களின் குறிப்பான குறியீடுகளாக கூறக்கூடிய விழித்தெழு, புறப்படு என்பன போன்ற கோச்தன்மையுடன் ஆரம்பித்து நம்பிக்கை.

போராடு போன்ற முடிவுபெறுவனவாக இவரது சில கவிதைகளும் அமைந்துள்ளன.

இலங்கை அரசியல் பல மாற்றங்களைச் சந்தித்துள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக தழிழ்மூழப் போராட்டம் வரலாறு மறக்கமுடியாத மறக்க கூடாத பல அனுபவங்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. பெரும்பாலான ஈழத்து இலக்கிய வடிவங்களில் இவை பதிவு பெற்றுள்ளன. இன்று நிலவும் குழலில் இப்பதிவுகள் மிக முக்கியமானவையாகும்கூட.

கவிதைகள் பிரிவுத்துயர், போராட்ட அமைப்புகளில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் காரணமாக சுகோதரனே சுகோதரனை கொல்லுகின்ற அவைம், நம்பிக்கையீனம், பயம் கலந்த அவநம்பிக்கை, மனித நேயம் தோற்றுப் போதல், போன்ற மனித வாழ்வில் தொடர்ந்து நிகழ்கின்ற துன்பியல் சார் வரைபுகளாக அமைந்துள்ளன.

போராட்ட அமைப்புகளின் வீக்கம் காரணமாக உடைவு, உட்கொலை, அமைப்புக்கள் அழிக்கப்படுதல், இந்திய இராணுவத்தின் வருகை . எதிரி யார் நண்பன் யார் எனத் தெரியாத மயக்கமான குழலில் அராஜக்த்தை

எதிர்த்து மனித நேயத்திற்காக குரல் கொடுத்த உயிர்கள் பறிக்கபட்டு கொலை கலாச்சாரம் கோலோச் சிய காலத்தினையும் இவரது கவிஞர்கள் பதிவு செய்கின்றன.

பாரிய புலப் பெயர்வு, தொடர்கிள்ற யுத்தத்தினால் ஏற்படுகின்ற பேரழிவு, யுத்தகால நெருக்கடிகள் பெண்கள் மீது திணிக்கும் வன்முறைகள் போன்றவற்றை பிரதிபலிப்பவாக தொண் ஞாறு காலப்பகுதிக் கவிஞர்கள் அமைந்துள்ளது மிகவும் சிறப்பாகவுள்ளது.

முடிவுபெறா யுத்தத்தினால் ஏற்படும் நிச்சயமின்மை, நீண்டகால அரசியல் வளர்ச்சியற்ற போராட்டத்தின் விளைவாக தடம் புரள்கின்ற பலருடைய அவலத்தை கூட்டுவனவாகவும், வாழ்வின் வேறுபட்ட பருவங்களைத் தாண்டி குடும்பம் என்ற

நிறுவனத்தில் அடைபடும் பல பெண்களில் ஒருத் தியாக கவிஞரு தன் ணையும் நிறுத்துகிறார்.

கவிஞர்கள் பலவேறுபட்ட காலம் தாங்கிய பாடுபொருளையும், வேறுபட்டதாளங்களில் அவை நகர்கின்றபோதிலும் தற்போதைய எழுத்துபடைப்புக்களில் காணப்படும் வீறும், எழுச்சியும், கட்டுடைப்பும் இல்லாமல்போன்ற போல என்னுள் ஒர் உணர்வு, யுத்தபூமி இவரது படைப்புக் களைப் புடமிட்டு உரமுட்டும்.

இறுதியாக கவிஞரத் தொகுதிக்கான வடிவமைப்பில் தோழி ஓளவை சுற்று கவனம் செலுத்தியிருக்கவேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

யுத்தத்தினால் குருநகரில் மட்டும் 240 பெண்கள் துணைவர்களை இழந்துள்ளனர்

புது நடவடிக்கைகள் மற்றும் வன்செயல்கள் காரணமாக குருநகர் பகுதியில் மட்டும் 240 குடும்பப் பெண்கள் தங்கள் துணைவர்களை இழந்து உள்ளனர். குருநகர்ப்பகுதி துணை இழந்தோர் மாதார் சங்கத்தினரால் திரிட்டப்பட்ட புள்ளிவிவரம் மூலம் இது தெரியவந்திருக்கிறது.

இந்தப் பகுதியில் சுமார் ஆயிரத்து 500 குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. அவர்களில் மொத்தமாக 340 பேர் துணையிழந்தவர்களாக உள்ளனர். அதில் 240 பெண்களின் துணைவாகள் படையினரால் கடலில் தொழில் செய்யும்போது ஈடப்பட்டும், பிடித்துச் சென்று கொலை செய்யப்படும், குண்டு வீச்சுகளால் இறந்தும் உள்ளதாகத் தெரியவந்துள்ளது. இந்த 240 துணையிழந்த பெண்களுக்கும் 'கிழிடைக்' நிறுவனம் சுய தொழிலை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு கடன் உதவிகளை கழற்சி முறையில் வழங்கியுள்ளது. அத்துடன் தையல், உபாணவு தயாரித்தல் போன்ற வேலை வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது.

பெண்குற்றம் :

பெரும்பாலான பெண்களால் நன்கு அறியப்பட்டது.

-Marianne Fastvold-

இக்கதை Dame i Svev

என்ற தொகுதியிலிருந்து நன்றியுடன் மொழியாகக் கம் செய்யப்படுகிறது. 1191 இல் பெண் என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியுடன் எழுத்தாளி இலக்கிய உலகிற் குள் நுழைகிறார். 1994 இல் இவரது முதல் நாவலும் 98 இல் அடுத்த வெளியீடும் வெளிவந்திருந்தன. இவர்தன்னை முழுநேர எழுத்தாளியாகப் பிணைத்துக் கொள்ள முன்பு பல வேறு ஆய்வுத் திட்டங்களில் பணி புரிந்த இவர் கர்ப்பம், பிரசவம், பாரமரிப்பும் திட்டமிடலும் போன்ற விடயங்கள் பற்றி பல்கலைக்க மூகத்தின் சட்டவல்லுனர் கற்கை நெறிமானவர்களுக்கு விரிவுரையாளியாக பணி புரிந்தவர்.

நான் தனியாகப் பயணம் செய்தேன். நான் எதிர்பார்க்கவில்லை அவர் அங்கே இருப்பார் என்று அல்லது உண்மையிலேயே எனக்கு ஆச்சரியமானதா? எனக்கு அவரை நன்றாகத் தெரியும் இருந்தாலும் அதில் நின்று யோசித்துவிட்டு ஒ நீங்களே... எனக்கிறேன் அவரே தான்.

நான் உங்களப் பற்றி கவலைப்படுகிறேன் என்று அவர் சொல்லுகிறார். நான் நினைக்கவேயில்லை நீங்கள் இப்பிடி செய்வீங்கள் என்று. நீங்கள் இப்பிடி கடுமையாக நடந்து கொள்வீர்கள் என்றால் உங்கட இதயம் கல்லா இருக்கவேணும்

ஓம் நீங்கள் இப்பிடி தொடர்ந்து கேட்டுக்

கொண்டிருக்கிற படியால் நான் நேரடியாகவே விசயத்திற்கு வாறன். நான் உங்களை ஒரு கெட்டடித்தனமான கறுக்குப்பான நல்ல பழக்க வழக்கமுடைய நல்லதையே யோசிக்கிற ஒரு ஆளாக முன்னுதாரணமான பெண்ணாகத் தான் எப் பொதும் பார்த்தனான் குடான் பாலும் தேனும் கவந்து கொடுத்து ஆதாவாகக் கவனிக்கும் அம்மா போர்வையுள்ள உங்களுக்குள் சின்னசின்ன ஆசை காட்டும்

அன்புக் காதலி மாதிரி ஒரு போர்வை இந்த போர்வைக்குள் நீங்கள் உண்மையில் போவியான அன்புள்ள மரணதன்டனை தரப்படவேண்டிய ஒரு ஆள். ஓமேம் நான் நேரடியாகத்தான் சொல்லுறன் மரணதன்டனை தரப்படவேண்டிய ஒருவர். உங்களால் ஒரு குடும்பத்த துண்டு துண்டா உடைக்க முடிந்ததே அவருடைய கண்களுக்குள் நீங்கள் பார்க்கவில்லையா பிள்ளைகள் அந்த சின்ன சின்ன முகங்களை அதுகளைக் கூட பார்க் கவில் வையா? பேரர்கள் அந்த அப்பம்மா எப்பிடி அமுதார் தெரியுமா? தங்களுடைய பேரேப் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை எப்படி அமையப் போகிறது என்ற குழப்பத்துடன் அவாகள். நீங்கள் என் இப்பிடி நடந்து கொள்கிறீர்கள்? அவர்களுடைய சொந்த மகனுக்கு எதிராக உங்களுடைய சொந்த பெற்றோர்களுக்கு எதிராக ஏன்?

இங்க ஒரு நிமிசம் வாங்கோ என்கிறார் அவர்.

நான் கடமை தவறாதவளாக அவருக்கு முன்னால் அடக்கமாகப் போய் நிற்கிறேன் எப்போதும் போல

கிட்டத்தட்ட இதில் என்கிறார் அவர். பின்னால் ஊசியினால் எனது இடது பக்கத்தில் குத்துகிறார். ஊசியினால் எதையோ தேடிப் பார்க்கிறார். ஒழு என்று கூறிக்கொள்கிறார். கல்லுமாதிரி இருக்கிறது. அவர் வியுள்ள இடத்தில் ஊசியால் தடவகிறார். இது என்ன மன்னீரவா? இரத்தம் துளித்துளியாகச் சொட்டத் தொடங்குகிறது நான் எதையும் சொல்லாமல் இருக்கிறேன் அவர் பின்னைத் தொடங்குகிறார். சரி இது உங்களுடைய வாழ்க்கை ஆனால் எங்களுக்கு ஒரு விளக்கம் சொல்லவேணும். இதுக்கு ஒரு முக்கிய காரணம் இருக்கவேணும்.

நான் தனியாக இருப்பதாகதான் பயணப்பட்டேன். தனியாகத்தான் இருக்கிறேன் ஆனால் அமைதியில்லை. பெண்குற்றம் அடுப்புக்கு அருகில் வருகிறது. தன்னுடன் கம்பனி பின்னுவதற்குரியவை கொண்ட பெரிய கூடையையும் பெரிய ஊசிகளையும் கொண்டு வருகிறது. பார்க்க கடுமையாகத்தான் இருக்கிறது.

நான் உங்களுக்கு என்னுடைய விளக்கத்தை சொல்லுகிறேன் எனத் தொண்டை செருமி சரிப்படுத்திக் கொண்டு எனது இடது பக்கத்தில் இருக்கும் காயத்தில் ஒரு துணியை வைத்து அழுத்தியபடி இருக்கிறேன். இரத்தம் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது இலகுவில் நின்று விடுவதாக இல்லை

என்னுடைய வாழ்க்கையில் எல்லோருமே சந்தோசமாக இருந்தார்கள். ஆனால் எனக்கு அது கிடைக்கவில்லை அங்கு நான் வீடற்றவாளக இருந்தேன். இதுக்குப் பிறகு நான் அங்கிருந்து வெளிக்கிடலாம்தானே அது என்னுடைய வீடாக ஒரு போதும் இருக்கவில்லையே ஏனென்றால் நான் மற்றவர்களுக்காக அந்த வீட்டை உருவாக்கினேன் அதை எனக்காகவும் உருவாக்கிக் கொள்ள மறந்துவிட்டேன்

நான் அவளைப் பாக்கிறேன் அங்கிருந்து ஒரு வித பெருமூச்சு வருகிறது. அவனுக்குத் திருப்தியில்லை. நான் தொடர்கிறேன் நான் எல்லாத்தையும் தனித்து காவிச் செல்ல வேண்டும். எல்லாச் சுமைகளையும் நானே தனித்து சுமக்க வேண்டும். எனக்கு எல்லாம் ஓரே குழப்பமாக இருக்கிறது. நான் எனக்கு என்ன விருப்பம் என் பதை முதலில் கண்டறிய வேண்டும். திரும்பவும் இன்னொரு விதமான பெருமூச்சு. பின்னால் ஊசிகள் உராயும் சத்தம். நான் என்னையறியாமலே எனது வேதனையை வெளிப் படுத் தி முணங்குகிறேன். ஒ என்ன வலி என்ன வேளையை தந்தது கடைசியாக குத்தியது அது கட்டாயம் மன்னீரலாகத் தான் இருக்கவேணும். ஆனால் அவள் செல்லுவது சரி நான் கஸ்டப்பட வேண்டியவு கஸ்டப்படவில்லை. உணர்வுகள் வற்றிப் போவதாகவும் வேறொங்கோ சஞ்சரிப்பவளாகவும் உணர்கிறேன். களைப்பைத் தவிர வேறு எந்த உணர்வையும் உணர முடியவில்லை. நான் உணவுப் பொதியைப் பிரித்து அங்குள்ள சிறிய குளிருட்டியில் வைக்கிறேன். அது சுத்தமாக, குளிராக வெள்ளையாக இருந்த போதிலும் அதிலிருந்து பூட்டிவைத்த மணாம் வருகிறது.

அது பிற்பகல் நேரம். கோடைகாலம் வந்துவிட்டது இந்த மரங்களில் கடும் பச்சை நிறம் ஏற்படுகிறது. மரக் கொட்டில் இயற்கையாக இருக்கிறது காற்றுப்பிடிக்க பூட்டிக் கிடந்த யன்னல்களை திறந்து விறகு எரிக்கும் வெப்பமாக்கியை தயார் செய்கிறேன் அங்குள்ள ஈரவிப் பான அமைதியாக அசையாது நிற்கின்ற எல்லபுருங்க்கை நாற்றம் கொண்ட காற்றை இல்லாமல் செய்வதற்காக. இந்த மரவீடு சென்ற கோடையிலிருந்து வெறுமையாக இருந்தது.

இப்படி எல்லாம் நடந்துகொள்வதற்கு எனக்கு எங்கிருந்துதான் இவ்வளவு சக்தி வந்ததோ? அவர்களிடமிருந்து விலகி இந்த தெரியாத மரவீட்டில் தெரியாத இடத்தில் அதுவும் ஒரு கடற்கரையில் குறுடு. மட்டி

மற்றும் பிளாஸ்ரிக் என்பன கழுவிச் செல்லுமிடத்தில். மாலைச் சூரிய ஒளியில் பிளாஸ்ரிக் பைகள் பளிச்சிடுகின்றன. அவள் மிரட்டுவது போல வெப்பமாக்கிக்கு அருகில் ஓம் ஓம் என்று சொல்கிறாள். அவளும் அவளுடைய பிள்ளை நூல்கள் சாம்பல் நிறம் கலந்த நீல பற்றான் இடப்பட்டதாக இருக்கின்றன. மெல்லிய கடுமையான கம்பளி நூல். இழப்புக்கள் தொடங்கி விட்டன. இம்மாதிரியான இரத்தபோக்கினால் நான் என்ன நன்மைகளைப் பெறப்போகிறேன்?

இஞ்சு கொஞ்சம் வாங்கோ நல்லபிள்ளை மாதிரி ! நான் அவளுக்கு கீழ்ப்படிகின்றேன். திரும்புக்கோ இப்பிடித்தான் என்று அவள் சொல்கிறாள். அவள் அதிகாரம் பண்ணும் வேளைகளில் உறுதியாக இருக்கிறாள். இது பெண்குற்றம் நான் திரும்புகிறேன். அதோ அவள் வருகிறாள் ! அந்த நீண்ட ஊசியுடன் இடதுபக்க விலா எலும்பிற்கு பின்னால். கல்லாகிபோய்விட்டது என முடிவுக்கு வருகிறாள். எனக்கு அர்த்தமற்றாகவே அது தெரிகிறது. இதனை நீங்கள் செய்திருக்கிறீங்க எல்லா வேதனைகளுக்கும் நீங்கள் தான் காரணம்.

நான் வேதனையால் முணங்குகின்றேன். வேதனையை மறைக்க முயல் கிறேன். அவளுடைய ஊசிகளும் அவள் செய்வதும் எனக்கு தேனையைத் தருகின்றன என அவளுக்குத் தெரிந்தால் அவள் மிகவும் வேதனைப்படுவானே என்று நினைக்கிறேன். அவளை நான் தேவையில் வையாமல் வேதனைப் படுத்த விரும்பவில்லை. அவள் நல்லதை நினைத்துத்தான் அதை செய்கிறாள். அவளுக்கு விளங்க வைக்க முடியுமா என்ன?

இது அவர்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். என்னுடைய குரல் மிகவும் அவதானமாக வருகிறது. நான் மிகவும் மெல்லிய பனிக்கட்டியில் நின்று கொண்டிருக்கிறேன். உடையும் நிலைக்கு அருகில் தண்ணீரில் விரைவில் அழுங்கியும் விடலாம். இது

அவர்கள் சாம்பல் வாத்துக்குடும் பம். அவர்கள் தான் இழுத்துப் பறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் மற்ற வாழ்க்கை பற்றிய பார்வையை எனக்கு வழங்கியவர்கள். நான் தெற்குப் பக்கமாக

போகும் சாம்பல்வாத்துக் கூட்டத்தை கண்டு ஆழ்ந்த துக்கத்தை உணர்ந்துள்ளேன். நான் ஒரு இருக்கக்கூடில் நிற்கிறேன். எனக்குத் தெரியும் நானும் அவர்களுள் ஒருத்தி என்று. ஆனால் அவைகள் தொடர்ந்து பயணப்படுகின்றன எனென்றால் அவைகளுக்கு என்னைத் தெரியாது. பேயைப் பின்தொடரும் நண்பர் கூட்டம் என்று நான் மிகவும் மெல்லிய குரலில் சொல்கிறேன்.

கிட்டத்தட்ட குசுகுசுக்கும் குரவில். அவளுடைய பின்னல் ஊசிகள் மிகவும் அதிகமாக உரசி சத்தமிடுகின்றன. நான் சொல்வதை அவள் கேட்கிறாளா இல்லையா என்பது கூட. எனக்கு தெரியவில்லை அவள் ஒரு மேல்சட்டைப் பற்றங்கள் ஒரு பின்னல்

ஊசியை வாயில் வைத்தபடி.

எடுத்து உற்றுப் பார்க்கிறாள்.

இந்த தெரியாத பச்சைக் கொட்டிலில் நான் வசிக்க வேண்டும் என மிகவும் இரகசியமான குரவில் சொல்லுகிறேன். தனியாக இருக்கப் போகிறேன் நான் என்ன செய்யப் போகிறேன் என்பதைக் கண்டறியும் வரை. எப்படி என்னைப் புரிந்து கொள்ளப் போகிறேன். இங்கு மிகவும் அமைதியாக இருக்கிறது. இது நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. நான் எந்த பதிலையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் அவள் வாயில் ஒரு ஊசியை வைத்தபடி சொல்கிறாள் ம் இப்ப தெரியுதா நீங்கள்தான் அலவது நீங்கள் சொல்லிக் கொள்ளும் உங்கள் இனம் உங்களுடைய கனவு நிழற்படங்கள்? உங்களுக்குத் தெரியுமா ஒரு சின்ன நாய்க்குடியொன்று நரியாக வேணும் என்று எங்கிய கதை அதுக்கு என்ன நடந்தது தெரியுமா? இங்க ஒரு நிமிசம் வாங்கோ

நான் இயற் திரமாக அவளிடம் செல்கிறேன். அதேவேளை என்னுள் ஒரு உணர்வு இருக்கிறது. அது என்னை எந்த நேரம் இழுப்பதும் பறிப்பதுமான அலைக்கழிக்கின்ற உணர்வு!

முதலாவது காதல் என அவள் சொல்கிறாள் எனக்கு தெரிந்த சிரிப்புடன் பலவீனமான குரவில் இது பக்கத்தில் அவள் ஒரு சின்ன காலுறை பின்னும் ஊசியுடன் அவள் அமர்ந்திருக்கிறாள். தொடர்ந்து பெரும்பாலான நாட்கள் ஒரு விசேஷமும் இல்லாத நாட்கள் இந்த காலத்துப் பெண் கள். இலகுவான முடிவுகளை தேடுகின்றனர். குடும்பம் சலிப்பானதாகி விடுகிறது. இந்த மாதிரியான இதயத்துடன் எப்போதாவது திரும்ப அன்பு செலுத்த முடியுமா?

அங்கு அவளது குறி இலக்கைச் சந்திக்கிறது. அவளுடைய மிகச் சரியான கணிப்பையிட்டு நான் ஆச்சரியமடைகின்றேன். இப்போது இதய வேரை தாக்கியதாக இருந்தது. கூரான பகுதி அந்த கடுமையான

பகுதியை அதுவும் கல்லாகிப் போன பகுதியை சந்திக்கிறது. கடவுளே எவ்வளவு வேதனையை சைதைப் பகுதியில் ஏற்படுத்துகிறது. சிவப்பு மூட்டம் கண்களில் பயணம் செய்கின்றன. நான் வேகமாக சுவாசிக்கிறேன்.

நான் வெளிப்படையாகத்தான் சொல்லுறன் எனக் கூறியபடி அவள் ஊசியை மேலதிகமாக பின் னும் முன் னுமாக இழுக்கிறாள். நீங்கள் உங்கள் சந்தததி ஒரு போதும் எதிர்ப்புக்களை சந்திருக்கவில்லை நீங்கள் எல்லாத்தையும் வந்த போது பெற்றுக் கொண்டார்கள். பிறகு புதிய ஒரு விடுக்கைதையை நோக்கி ஒரு ஆண் அவன் உங்களுக்கு பிடிக்காமல் போகும் வரை இப்படியே தொடர்ந்தபடி அவள் ஊசியை வெளியே இழுக்கிறாள். அதை மடிப்புத் துணியில் துடைக்கிறாள். நான் உங்களுக்கு நல்லதுக்குத் தான் இதை செய்கிறேன் என்கிறாள் சுற்று இளகிய குரவில். நான் உடலை எவ்வாறு வளைத்துக் கொள்கிறேன் என்பதை அவள் பார்க்கிறாள். நெஞ்சில் ஏற்பட்ட இழுக்கின்ற மாதிரியான வலிகள் இன்னமும் நீங்கவில்லை. நீங்கள் ஏதாவது மூட்டாள்தனமாக செய் வதை நான் விரும்பவில்லை. உங்களுடைய வாழ்க்கையும் வீணாக்கி மற்றவர்களுடைய வாழ்க்கையும் வீணாக்க வேண்டாம். உங்களுக்குத் தெரிய வேணும் நீங்கள் என்ன செய்யீங்கள் என்று

நான் என்ன செய்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியுமா? நான் இறைச் சித் துண்டுகளைப் பொரிக்கிறேன். பானுடன் சாப்பிடுவதற்காக. உருளைக்கிழங்குகளை அவிக்க பிடிக்கவில்லை. உண்மையிலேயே எனக்கு இறைச்சிப் பொரியல் பிடிக்குமா? என யோசித்தபடி சாப்பிடுகிறேன். நன்மை கருதி ஏற்படுத்தபட்ட வலிகளினால் சூழப்பட்டபடி. அவளுடைய ஊசிகளின் உருஞ்சல் சத்தம் என்னை படிட்டமடையச் செய்கிறது. அவளுக்கு மூக்கினுள் ஒருவித சவ்வ வளர்ந்திருக்க வேண்டும். அவள் குறட்டை விடுவது போல கடுமையாக சுவாசிக்கிறாள். ஆனால் நான் சாப்பாட்டை

எடுத்துக் கொண்டு வரவேற்பறை மேசையில் இருந்து சாப்பிட விரும்பவில்லை. இது அவளை அவமானப் படுத்துவது போல இருக்கும். நான் தொடந்து குசினி மேசையில் இருந்து சாப்பிடுகிறேன். ஊசிகள் உராயும் சத்தமும் அடைத்த மூச்சு சத்தம் கேட்படி இருக்கிறது.

எனது குடும்பத் தில் இருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் எவ்வாறு இறைச்சிப் பொரியல் இருக்கவேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவருக்கு தயிரில் குழுத்தபடி இருக்க வேண்டும். கடைக் குட்டிக்கு எலும்பை சப்புவது பிடிக்கும் மூத்தவருக்கு அது பெரிசா பிடிக்காது எனென்றால் பல்லு ஈறுகளுக்குள் இறைச்சி போய் சிக்கிக் கொள்ளும் எனக்கு பொரித்த இறைச்சி பிடிக்குமா? அது எனக்குப் பிடித்ததாக நினைவில்லை. நான் தேவைக்கு அதிகமாக இறைச்சி துண்டுகளை இன்று வாங்கி விட்டேன். வழுமை போல ஒரு குடும்பத்திற்கு மதிய உணவுக்கு தேவையான அளவு வாங்கி விட்டேன். உண்மையிலேயே பொரித்த இறைச்சி எனக்குப் பிடிக்குமா என்ற யோசனையுடன் சாப்பிடுகிறேன் என்னால் பதிலைக் கண்டறிய முடியவில்லை.

இந்த மரவீட்டில் எல்லாமே மிகவும் ஒழுங்காக இருக்கிறன. யார் இந்த வீட்டு சொந்தக்காரர் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த சிறிய விளாம் பரத்தில் கடற்கரை யோரத்தில் ஒரு சிறிய மரவீடு தற் காவிகமாக காவியாகவுள்ளது என இருந்தது. நான் வழுக்கறிஞர் கம்பனியிலிருந்து திறப்பை பெற்றுக் கொண்டேன். எவ்வளவு சமையலறை உபகரணங்கள் வாச்சிக்குள் இருக்கின்றன. முட்டையை பிரிப்பது, வெட்டுவது மூன்று வகை பிடித் தூக்குவது, ஓட்டையுடன் கூரான ஆணிகளுடன் இது என்ன தக்காளி வெட்டுவதா? இது கரற் வெட்டுவது? இது பீற்றுத் துண்டு போடுவது? கோவாய்க்கு துளையிடுவது? இதுப் பாவிச்சு தேசிக்காயில் பூச் செய்யலாமோ?

இந்த சிறிய கருமையான நெருப்பெரிக்கும் இடம் பெரிய வாணிச்சுப்பப்பட்ட தையல் பெட்டி மூன்று அடுக்குகளைக் கொண்டது. உள்ளே ஒரு தெரியாத பெண்ணின் உலகம் எல்லா நிறங்களிலும் இணைப்புத் துணிகள், பொபின் கள், வெவ் வேற் வகையான நூல் பந்துகள், பழைய தகரப் பெட்டி, ஸாலோன் லேக்கள் சிபோன் துண்டுகள், கை விரல்களுக்கு போடும் மூடிகள் வெவ்வேறு அளவுகளிலுள்ளவை, பிளாஜரிக்கிலானவை, உலோகத்தாலானவை ஒரு பெரிய இரும்பு கத்திரிக்கோல் ஒரு கூரான சின்ன கத்திரிக்கோல். இரண்டு பெரிய ஜாம் போத்தல்களில் பொத்தான்கள். கீழ்த்தடில் ஆயுத சாமான் பெட்டி. இது ஒரு மரவேலை செய்யப் பயன் படுத்தும் நிலவறை போல. ஒரு நீளமான குறுகிய அறை மூக்கால்வாசிப் பகுதி சுவர் போல ராக்கைகள். சுருட்டுப் பெட்டிகள் போல தோற்றுமிகிகளின்றன. சின்ன சின்ன போத்தல்கள் மூடியுடன். ஆணிகள், வித்தியாசம் வித்தியாசமான அளவுகளில், பழைய அரைவாசி பாவித்த பெயின்ற பேணிகள் பச்சை, பிறவுன், ஒரேஞ் நிரையாகவும் ஒழுங்காகவும் வைக்கப் பட்டிருந்தன.

அந்த சிறிய கூடத்தில் மூன்று சின்ன மேசைகள். பொம்மைகள் மண் பொம்மைகள், நாய்ப் பொம்மைகள் மட்டுமே. ஒரு நரி மண் பொம்மை கூட இல்லை. ஒரு சிவப்பு நிறமான தெற்குகடல் படம் கொண்ட ஒரு சிகிரெட் சாம்பல் போடும் தட்டு. ஒருவர் அதிலிருந்து தென்கிழக்கு கரையோரத் தீவுகளின்தும் அதன் சிவப்பு நிற அழிகளிலும் கரைந்து போகலாம். நான் அப்படிச் செய்கிறேன். முதல் நாள் விராந்தைக் கதவை திறந்து வைத்தபடி கடல் அமைதியாகவும் பளபளப்பாகவும் இருக்கிறது. இரவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது ஒரு பசித்த நரி படிகளில் வருகிறது. அதற்கு நான் பொரித்த எலும்புத் துண்டைப் போடுகிறேன்.

நான் சமையலறைக்கு பக்கத்தில் உள்ள அந்த சிறிய அறையில் நித்திரை கொள்வதற்காக படுத்திருக்கிறேன். கட்டில் பழக்கமில் -

வாதது. என்னால் நன்றாக அசந்து நித்திரை கொள்ள முடியவில்லை. அவள் மேலதிக ஊசிகளையும் அடங்கிய தலையணைகளையும் ஊசிகளையும் இங்கு கொண்டு வந்து வைக்கிறாள். இந்த பலகைக் கட்டில் படுப்பதற்கு செனகரியமாக இல்லை. ஒவ்வொரு மணித்தியால்த்திற்கு ஒரு தடவை நான் நான் விழித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் நான் அவளுடன் வாக்குவாதப் படவில்லை. அவள் மிகவும் விரைவில் காயப்பட்டு விடுவாள். விரைவாக தவறாக எடுத்துக் கொள்வாள். நான் அதிலேயே படுத்துக் கிடக்கிறேன். நித்திரை கொள்ள முயற்சிகிறேன். கண்ணை மூடிக் கொள்கிறேன். அமையில்லாமல் கழிக்கிறது. கனவுகள் கடற்று போகின்றன. வானத்தில் வெளிச்சம் வரும் வேளையில் கண்ணயர்கிறேன். காலையில் நான் சேர்வாக இருக்கிறேன். தலை கனமாக இருக்கிறது. உடம் பெல்லாம் இறுக்கிப்பிடிப்பது போல இருக்கிறது. சமையலறையன்னலுக்கு அருகில் இருக்கும் காட்டு அப்பின் மரத்தில் ஒரு கூடு இருக்கிறது. நான் பழைய ஏனியைத் தேடி எடுக்கிறேன். அதில் ஏறி பார்க்கிறேன். அங்கு மூன்று குருவிக் குஞ்சுகள் முட்டை ஒட்டிவிருந்து அப்போது தான் வெளி வந்திருக்க வேண்டும் நெருக்கமாக படுத்திவிருந்தன. ஒரே நிரையாக. குருவிக்குஞ்சுகளின் இதயங்கள் தூடிக்கின்றன. அவை நிர்வாணமாக உயிர்த்துடிப்புடன் கிறகுகள் இன்றி இருக்கின்றன நிர்வாணமாக அவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க எனக்கு வெட்கம் வருகிறது. அவள் குற்றம் குசினியிலிருந்து குரல் கொடுக்கிறது. உன்னுடைய பிள்ளைகள் இதனை அநுபவித்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் எப்பொதாவது குருவிக் குஞ்சுகளை கண்டிருக்கிறார்களா. அவளுடைய குரல் கறள் பிடித்த வாளின் குரல் போல் ஒலிக்கிறது.

பிறகு வருவார்கள் என நான் பதட்டமாக பதில் சொல்கிறேன். பிறகு அவர்கள்.

குரிய வெளிச்சம் நிரம்பிய ஒரு முற்பகல் ஒரு பழைய பச்சை வர்ணம் பூசப்பட்ட

தோட்டத்தில் போடப்படும் மேசை யொன்றை நான் நிலவறையிலிருந்து இழுத்து எடுக்கிறேன். அதனை காட்டு அப்பிள் மரத்திற்கு கீழே போடுகிறேன். கோப்பியை எடுத்துக் கொண்டு போய் அங்கே அமர்கிறேன். இப்போது அவளுது ஊசிகளின் சக்தம் மெல்லியதாக கேட்கிறது. அவள் அடுப்புக் அருகில் நிற்கிறாள். ஆனால் குருவிக் குஞ்சுகளின் பெற்றோர்கள் என்மீது குண்டுமழை பொழிகின்றன. நான் மேசையை இடம் மாற்ற வேண்டும். அவர்களுடைய கூட்டிலிருந்து தூரச் செல்ல வேண்டும். குருவிகள் கூட என்னைத் தூரத்துவதாக நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். அவைகளும் கலைக்கின்றன.

சில நாட்கள் சென்ற பின் நான் இதயம் கல்லான மனிசியாக என்னை நினைத்துக் கொள்கிறேன் அவள் சொன்னது சரி. இதுவும் மிகவும் கடுமையானது இடது பக்க நெஞ்சறையில் பாரமாக இருக்கிறது அவள் குத்தும் போது அந்த கடுமையான கட்டியை தொடுகிறாள்

நான் தீவைச் சுற்றிப் பார்க்கும் போது அங்கு வசிப்பவர்களை சந்திக்கிறேன். அவர்கள் தலையாட்டுகிறார்கள். சுகம் சவிசாரிக்கிறார்கள் நான் சிரிக்கிறேன். என்னுள் நினைக்கிறேன் இந்த சிரிப்பு போலிதானே அவர்கள் எல்லாம் இதயம் கல்லான ஒரு பெண் னைப் பார்த்து சிரிக்கிறார்கள் இதை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளும்போது. அவர்கள் ஒரு போதும் நிறக மாட்டார்கள் தொடர்ந்து செல்வார்கள்.

என்னுடைய உடல் மெல்ல தளர்ந்து பாரமாகிறது. ஆனால் நான் நடக்க வேண்டும் அவளிடம் இருந்து கொஞ்ச நேரமாவது விலகி இருக்கவேண்டும். என்னுடைய நினைவுகள் யோசனைகளை அவள் கண்டறிந்து கொள்ள இடமளிக்க கூடாது. அவைகள் என்னுடன் எல்லைகளை கடந்து வருகின்றன. வளைவுகளில்

இறக்கத்தில் ஏற்றத்தில் எல்லா இடமும் நான் தீவின் மிக உயரான இடத்திற்கு வந்து கடவைப் பார்க்கிறேன். அந்த அழகான வெள்ளைப்பரப்பு, நீர் ஸ்கூட்டர்கள் பயணிகள் கப்பல்கள் என்பன வழுக்கி செல்கின்றன காற்றில் தலைமயிர் கற்றைகள் அடித்துச் செல்லுகிறது அப்போது நான் நினைக்கிறேன் நான் செய்ய வேண்டியதைத் தான் செய்திருக்கிறேன் இது நான். தலைமயிர் பொன் பாம்புகளாக உயிருடன் எல்லாப் பக்கமும் அவைகின்றன. நான் பலமடந்தவளாக உணர்கிறேன் இது நல்ல வாழ்க்கை நான் இதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு நான் எழுத வேண்டும் எழுதுவேன்.

நான் காட்டிற்குள் சரிவில் இறங்கி ஓடுகிறேன் எழுதப் போகும் கடிதத்தை கட்டமைத்தபடி. காடு இருளாக இருக்கிறது நான் மரக் குடிசைசை நெருங்கியதும் மெதுவாக நடக்கிறேன் தலைமயிர் பின்னவாக சுருண்டு கிடக்கிறது யோசனைகள் அடங்கிப் போகின்றன. என்னுடைய இதயத்தை பற்றி தெரிந்து கொண்டதும் என்னை அவர்கள் விரும்புவார்களா? எப்போதாவது யாரையாவது நேசிக்க முடியுமா? அவள்குற்றம் சொல்கிறது வழுமையான தசையானவான இயம் கொண்ட ஒருபோதும் ஒரு பெண்ணும் நான் செய்த மாதிரி செய்யமாட்டாள் என்று நினைச்சுக் கூட பார்க்கமாட்டாள். அவர்களுக்கு எழுதுவதற்கு இன்னும் ஒரு நாள் பொறுத்திருக்கிறேன்.

காலை அதனுள் ஏதோ ஒன்று அசைகிறது. நான் கடற்கரையில் நிற்கும் போது காலைச் சூரியன் வெப்பமாக்கிக் கொண்டிருக்கையில் என்னால் உணரக் கூடியதாக இருக்கிறது. உயிருள்ள ஏதோ ஒன்று அந்த கடுமையா-னதினுள் நான் விழித்துக் கொள்கிறேன். கடற்பரப்பு பளபளப்பாக இருக்கிறது இது மிகவும் தெளிவானது ஏதோ வெப்பமான உயிர்த்துதிப்பு நெஞ்சுக்குள் இருக்கிறது. இவ்வளவு காயப்பட்ட பின்பும் கூட நான் உடைகளை களைந்துவிட்ட கடலில் நீந்துகி-

றேன் கடுமையாக நீந்துகிறேன். பின்னளை-களைப் பற்றி நினைத்துக் கொள்கிறேன் பின்னளைகள் அவர்களை நான் போய் இங்கே கூட்டிக் கொண்டு வந்து விட வேண்டும்

நாவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாக வாழ்லாம். இப்போது என்னுள் இருக்கும் உபிரத்துதிப்பை நான் அவர்களுக்கு கொடுக்கலாம் நான் பின்னளைகளின் அப்பாவுடன் நட்பாக இருக்கலாம். அவர் என்னுடைய முந்திய துணைவன். நான் சமரசம் செய்து கொள்ளலாம். ஒருத்தருக் கொருவர் வாழ்க்கை காலம் முழுவுதுக்குமான சுதந்திரத்தை வழங்குவோம் நான் தொடர்ந்து நீந்துகிறேன். என்னுடைய பழைய சக்தி மீண்டும் வருவதாக உணர்கிறேன்.

இதனை நான் காலை உணவருந்தும் போது அவளிடம் பெருமித்த துடன் சொல்கிறேன்.

நான் நெடுகு சொன்னனான் தானே உங்களுக்குள் நம்பிக்கை ஒரு துளி இருக்கிறது என்று சொல்லியபடி இங்கோ வா தொட்டுப் பார்ப்போம் அவள் பின்னல் ஊசியால் குத்திப் பார்க்கிறாள் இது மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது என்னால் எதுவும் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை ஆனால் ஒட்டைகளால் நிறைந்திருப்பதற்கான சத்தம் கேட்கிறது நான் நினைக்கிறேன் அவள் சொல்வது சரி என்று கல்லு ஓடாகவும் இருக்கலாம் நான் இருவருக்கும் கோப்பி ஊற்றுகிறேன் பின்னல் ஊசிக் காயங்களுடனும் மிகவும் சந்தோசமாக இருக்கிறேன் அவள்குற்றம் கோப்பையிலிருந்து கோப்பியை உறிஞ்சுகிறாள்.

காலைச் சூரியன் காட்டு அப்பிள் மரத்தின் மீது படர்கிறது. குருவிக் குஞ் சுகள் சாப்பாட்டுக்காக அழுகின்ற மெல்லிய சத்தம் கேட்கிறது. நான் சந்தோசமாக இருக்கிறேன். அது ஒரு ஒடு மாத்திரமே என்னுள் உயிர் இருக்கிறது நான் இன்னைக்கு கடிதம் எழுத வேண்டும் அவர்களுக்கு நான் கட்டுவாததாக இருந்தாலும் கூட நான் போய் என்னுடைய பின்னளைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு வர வேண்டும் பரப்பரப்பாக நான் கடிதம் எழுது-

வதற்கு கொப்பியை எடுத்துக் கொண்டு விறாந் தையிலிருக்கும் அந்த பச்சை மேசைக்கு போகிறேன். ஒரு வெள்ளைத் தாளைப் பிரித்து எழுத்த தொடங்குகிறேன்.

அநேகமாக, என்று அவள்குற்றம் கூறுகிறது. ஒரு நீலமான ஊசியை யன்னலுக்கூடாக எறிகிறாள். நீங்கள் இவ்வளவு கூட்டாயம் மறைக்க படியால் சில இழிவொழுக்கங்களாக இருக்கவேண்டும். ஏதாவது இல்லாவிடில் நீங்கள் என் அதை ஒரு கல்படைக்கு கீழே ஒளிக்க வேண்டும்?

அவளது கூற்று நேரடியாக இதயத்தை குழவள்ள படையை அதிரவைத்து நேரடியாக தாக்குகிறது அவள் எறியும் ஊசி போல. ஒரு மிகவும் சரியாக தைக்க கூடிய தாக்குதல், குறிவைப்பு. நான் எழுதிய காதித்ததை கசக்கி எறிகிறேன். அது பழக்செடிபற்றைக்கு அருகே சென்று விழுந்து மறைகிறது. நான் அமைதியாக எழும்பி காட்டிற்குள் நடக்கிறேன். இரத்தம் சொட்டுகிறது. சொட்ட விடுகிறேன் சிலவற்றை நான் யாருக்கும் காட்ட முடியாது அவற்றை நான் கல்லான இதயத்தில் ஒழித்து வைத்திருக்கிறேன். நல்லதாக இருந்திருந்தால் அவற்றை நான் ஆபரணமாக கொண்டு அழகு படுத்தியிருப்பேன். அப்படி என்ன கொடுமையான விடயத்தை மறைத்து வைத்திருக்கிறேன். ஏதோ அவள குற்றத்திற்கு தெரியது எனக்குத் தெரியேல்ல!

தீவைச் சுற்றி நடந்து கொண்டிருக்கிறேன். மிகவும் மந்தமாக நான் மனிதர்களை கல்லாக காண்கிறபோது இடையில் நான் யோசிக்கிறேன். அந்த கொடுமையான இரகசியத்தை நான் அறிய முடியா நான் இங்கேயே இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்கிறேன். தனியாக இந்த தீவில் காட்டில் போதிமரங்களுக்கிடையில். என்னுடைய கண்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் அந்த கொடுமையான இரகசியம் என்ன என்பதை சிலவேளாகளில் என்னால் யோசிக்க கூடியதாக இருக்கும். நான் இங்கேயே இருக்கவேண்டும் என்பதை உணர்கிறேன். அதுவும் தனியாக நான் எப்படி மனிதர்களிடம்

திரும்பி செல்ல முடியும்? நான் எப்படி என்னுடைய பிள்ளைகளுக்கு திரும்பவும் அம்மாவாக முடியும்? இப்படியாக ஒரு அம்மா பிள்ளைகளை வளர்கிறதை விட சாதாரணமா தசையிலையங்களால் உருவாக்கப்பட்ட இதயமுள்ளவர்களிடம் அவர்கள் வளர்வது நல்லது.

என்னுடைய வாழ்க்கை இங்கே தான் என்று முடிவு செய்கிறேன். அவளுடன் தான் அவளுக்கு நிறைய சாப்பாடு வேணும். அடிக்கடி சூடான கோப்பியும் வேணும். ஆனால் அவள் என்னுடன் நின்று பிடிப்பான். அவள் தேசிக்காய் தோவிருந்து பூக்கள் செய்வதையும் பதனிடப்பட்ட காய்களை வளையங்களாக வெட்டுவதையும் அங்கீகரிப்பவள் அவளுடைய குத்துக்கள் பழகிப்போய்விடும். இப்போதே அவளுடைய குத்துக்களுக்கு நான் என்னைக் கொடுப்பதாக உணரப் பழகிக் கொண்டேன்

இரவு என்னால் இளைப்பாற முடியவில்லை. நான் கடற் கரைக்கு செல்கிறேன் அங்கே என்னுடைய கண்களை யாரும் பார்க்க முடியாது இரவுக்கு என்று பிரத்தியே-கமான அமைதி சாந்தம் இருக்கிறது. நிலா வெளியே வருகிறது நான் கடற்கரையோரமாக நடக்கிறேன். ஒரு பக்கத்தில் அலைகள் மோதிச் செல்கிறது. மறுபக்கத்தில் பெரியகாடு. நரி மெதுவாக மரங்களுக்கிடையில் நடந்து வருகிறது என்னுடைய குதிக்காலைக் கடிக்கிறது. எனது கால்கள் அதற்கு இறைச்சித் துண்டை ஞாபகப் படுத்துகின்றன போலும். அது என்னுடைய முன்னைய குடும்பத்தை எனக்கு ஞாபகப் படுத்துவதாக இருக்கிறது. இப்போ எனக்கு நரியைத் தெரியும் நரிக்கு நடுத்தரமாகப் பொரிக்கப் பட்ட இறைச்சி கொண்ட எலும்புத்துண்டு பிடிக்கும் என்பதும் எலும்புக்கு அருகில் இருக்கும் இறைச்சி ரோல் நிறத்தில் இருக்க வேண்டும். நான் இறைச்சித் துண்டுகளை வெறுக்கிறேன். ஆனாலும் அவளுக்காகப் பொரிக்கிறேன்.

மொழியாக்கம்: தயாநிதி

புது உலகம் எமை நோக்கி : ஒரு சீரிய முயற்சி !

சக்திக்கு!

புலம்பெயர்ந்த பெண்களின் சிறுத்தைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுதி வருவது இதுவே முதல் தடவை என்று எண்ணுகிறேன். அழகான வடிவமைப்பு. நல்ல அட்டைத் தேர்வு. நேர்த்தியான அச்சு. கலைத் தன்மை வாய்ந்த சிறுக்கைகளின் தொகுப்பு இப்படி எல்லா வகையிலும் இது சிறந்து காலத்துக்கும் தாக்குப்பிடிக்கும் ஒரு சீரிய முயற்சி. என் வாழ்த்துக்கள்.

பொதுவாக எல்லா கதைகளுமே ஒரு விதத்தில் மனதை ஈர்க்கும்படி. தெரியாத ஒரு கோணத்தை பெண் பார்வையில் வெளியே கொண்டுவந்து அதியோக்கியத் தன்மையுடன் இருக்கின்றன. ஒன்றன் பின் ஒன்றாகவே எல்லாக் கதைகளையும் நான் இரவு முடிவதற்கிடையில் வாசித்து முடித்துவிட்டேன். அதுவே இந்த நூலின் வெற்றிக்கு போதிய சாட்சி.

பக்கத்துப் பக்கத்தில் வந்த நாலு கதைகள் ஒரே விடயத்தை சொல்லுகின்றன.

கானல்நீர் - சுகந்தி

விலங்குடைப்போம் - சந்திரவதனா செல்வகுமாரன்

கல்யாணச் சீரழிவுகள் - சுகந்தி

மாறியது நெஞ்சம் - விக்னா

இவை எல்லாமே முகம் தெரியாத ஒருவனை மணம் செய்ய இலங்கையிலிருந்து யெர்மனிக்கு வந்த அப்பைப் பெண்களைப் பற்றியது. இந்தப் பெண்கள் கணவன்மாரின் கெடுப்பிடிகள் கொடுமைகளைத் தாங்கமுடியாமல் மணத்தை முறித்து தனி வாழ்வு தேடிப் போகிறார்கள். ஆனால் கதைகள் சொல்லப்பட்ட விதத்தில் அவற்றின் தனித்தன்மை பேணபட்டிருக்கிறது.

அதியசமாக அருகருகே வரும் இரண்டு கதைகள் கூட ஒரே மாதிரியான கருத்தையே சொல்கின்றன.

சுபைதா ராத்தாவின் ஒரு நாள்பொழுது - நந்தினி

மூளைக்குள் ஒரு சமையல் அறை - நந்தினி

இதன் ஆசிரியர் இருவரும் ஒருவரோ அறியேன். ஆனால் இரண்டுமே நல்ல கதைகள் அதிலும் சுபைதா கதை எனக்கு நன்கு பிடித்துக் கொண்டது. வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியை சமையலறையில் கழிக்கும் ஒரு பெண்ணைப் பற்றியது. அவருடைய துக்கம் எல்லாம் ஆசிரியர் எழுதிய வரிகளின் இடைவெளிகளிருந்து வெளிப்படுகிறது கதையில்

ஆசிரியரின் முதிர்ச்சியும் செய்நேர்த்தியும் வடிவப் பிரக்ஞேயும் தெரிகிறது. இதைப்படிக்கும் போது 14 மணிநேரம் குசினியிலேயே கிடந்து வாடிய என் தாயாரின் ஞாபகம்தான் வருகிறது.

நூற்றுக்கணக்கான சிறுக்கைகளை நாளேக்கு நாள் படிக்கிறோம் ஆனால் மனதில் நிற்பவை புதமையான ஒரு விடயத்தை புதுக் கோணத்தில் சொல்லும் கதைகள்தான்.

அந்த வகையில் சதுரங்கம் கதையை சொல்லலாம். இப்படியான கதைகள் தமிழில் வருவது அழிரவும் பெண்ணொருத்தி தான் அலுவல் பார்க்கும் இடத்தில் துணிச்சலான ஒரு முடிவை எடுக்கிறாள் புகவிடத்து வாழ்க்கையை Positive light இல் காட்டுவது அரிதான் ஒன்று.

தஞ்சம் தாருங்கோ - நிருபா. எனக்கும் பிடித்த இன்னொரு கதை. புகவிடத்திற்கு வரும் பெண்களுக்கு ஏற்படும் இன்னெல்களையும் சிறுமைகளையும் இப்படி சவுக்கடி போல உறைக்கும் விதமாக நான் வேறொரு இடத்திலும் படித்ததில்லை. சொல்முறை உத்தி என்னை அசத்தி விட்டது.

வேலைக்காரிகள் உதயபானு இன்னொரு அதிர்ச்சிக்கதை இறுக்கமான வடிவமும் உண்மை தன்மையும் கொண்டது

அக்கறைபச்சை ரஞ்சி உருக்கமான கதை. கணவனுக்காகவா, மனைவிக்காகவா யாருக்காக அனுதாபப்படுவது. முடிவு எடுக்க முடியவில்லை.

கச்பான் பலாக்கணி மல்லிகா இதுவும் மனதைக் கவருவது. வறுமையின் கோரத்தை ஒரு வரியில் இவ்வளவு துல்லியமாக்க கொண்டு வந்த ஆசிரியின் திறமையே.

முகம் இது இன்னொரு நினைவில் வைக்க வேண்டிய கதை.

காவேரியின் கதை இந்திய பிராமணத் தமிழில் எழுதப்பட்டது. அதன் எழுத்து முறையில் தனியாகத் தெரிகிறது.

இறுதியில் உங்கள் மேலான முயற்சிக்கு என் வாழ்த்துக்கள் பணி மேலும் வெற்றியுடன் தொடர்டும்.

அன்புடன், முத்துவிங்கம்.

மனித ஓநாய்களுக்கு இறையாகிய மத்திய கிழக்கில் இருந்து
திரும்பிவந்த 793 பெண்கள்!

மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு தொழில் நிமித்தம் சென்ற இலங்கைப் பெண்களில் கடந்த ஆண்டில் மட்டும் 793 பேர் பாலியல் வல்லுற வக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு திருப்பி அனுப்பப் பட்டுள்ளனர் எனத் தெரிவிக்கப் படுகிறது. இவ்வாறு திருப்பி அனுப்பப்பட்டுள்ளவர்களில் 297 பெண்கள் எய்ட்ஸ் உட்பட பலவேறு பால்வினை நோய்களுடன் நாடு திரும்பியுள்ளனர். அத்துடன் 20 பெண்கள் காப்பினிகளாகவும் 14 பேர் கைக் குழந்தைகளுடனும் வந்து சேர்ந்துள்ளனர் எனவும் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது. நூற்றுக்கு அதிகமான பெண்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் உள்ளீடியாக பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். கடந்த காலங்களிலும் இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் பெரும் எண் ணிக்கையினர் அவலங்களுக்கு உள்ளாகி நாடு திரும்பியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சாக்குத் தொப்பியில் மஹதீர் ஆயு
தலையெல்லாம் கணக்க,
கருவோயோடு தானும் நண்ணந்தே
குளிரில் பல் கிடுக்க,
மரத்தின் மறைவிலிருந்து
பகைத்தளம் நோக்கித் தன்
விழி விரித்த வீரி ஒருத்தி
சம்ரும் அசைந்தாளில்லவ,
யழை வெள்ளமயன்ன,
பகை வெள்ளம் வந்தாலும்
அவள் அசையாள் எவள்வாள்